

UOHSX00DK4NE

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-S0195/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-30151/2020/533/BŠp

Brno: 25. září 2020

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 14. 5. 2020 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- navrhovatel – Česká zbrojovka a.s., IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 14. 5. 2020 JUDr. Petrou Buzkovou, advokátkou, ev. č. ČAK 11271, VKS Legal advokátní kancelář, s. r. o., IČO 05085624, se sídlem V celnici 1040/5, 110 00 Praha 1,
- strany smlouvy:
 - zadavatel – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7,
 - vybraný dodavatel – C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6,

ve věci návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy č. j. PPR-18189-27/ČJ-2019-990640 uzavřené dne 8. 4. 2020 mezi zadavatelem – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 – a vybraným dodavatelem – C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6 – na veřejnou zakázku „Samopaly a pušky včetně příslušenství a zaměřovačů“ zadávanou v jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na § 64

písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, přičemž oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 4. 2020 pod ev. č. Z2020-012457 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. 4. 2020 pod ev. č. 2020/S 074-176310,

rozhodl takto:

I.

Zadavateli – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 – **se podle § 264 odst. 1 zákona** č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů **ukládá zákaz plnění smlouvy** č. j. PPR-18189-27/ČJ-2019-990640 **uzavřené dne 8. 4. 2020** mezi jmenovaným zadavatelem a vybraným dodavatelem – C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6 – **na veřejnou zakázku „Samopaly a pušky včetně příslušenství a zaměřovačů“** zadávanou v jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na § 64 písm. b) citovaného zákona, kdy oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 4. 2020 pod ev. č. Z2020-012457 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. 4. 2020 pod ev. č. 2020/S 074-176310, **neboť jmenovaný zadavatel zadal předmětnou veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění** podle § 64 písm. b) citovaného zákona, **aniž by k tomu byly splněny podmínky** pro použití tohoto druhu zadávacího řízení podle citovaného ustanovení zákona a výše označená smlouva na veřejnou zakázku tak byla uzavřena postupem uvedeným v § 254 odst. 1 citovaného zákona, tj. bez předchozího oznámení o zahájení zadávacího řízení, příp. předběžného oznámení, ačkoliv byl zadavatel povinen toto oznámení nebo předběžné oznámení uveřejnit a současně zadavatel neuveřejnil ani dobrovolné oznámení o záměru uzavřít smlouvu podle § 212 odst. 2 citovaného zákona.

II.

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, se zadavateli – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 – **ukládá uhradit náklady řízení ve výši**

30 000 Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 (dále jen „zadavatel“) – zahájil jakožto veřejný zadavatel podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), dne 16. 12. 2019 odesláním výzvy k podání nabídky ze dne 9. 12. 2019 vybranému dodavateli – C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6 (dále jen „vybraný dodavatel“) – jednacím řízením bez uveřejnění

s odkazem na § 64 písm. b) zákona za účelem zadání veřejné zakázky „Samopaly a pušky včetně příslušenství a zaměřovačů“ (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Ve výzvě k podání nabídky je uvedeno následující: „*Předmětem veřejné zakázky je 604 souprav samopalů a pušek s příslušenstvím Heckler & Koch a 25 souprav optického zaměřovače HENSOLDT dle specifikace uvedené v zadávací dokumentaci.*“.
3. Dne 8. 4. 2020 uzavřel zadavatel s vybraným dodavatelem na veřejnou zakázku smlouvu č. j. PPR-18189-27/ČJ-2019-990640 (dále jen „smlouva na veřejnou zakázku“).
4. Oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 4. 2020 pod ev. č. Z2020-012457 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 2020/S 074-176310. Jako předpokládaná hodnota veřejné zakázky je v oznámení o výsledku zadávacího řízení uvedená částka 39 173 553,72 Kč a k odůvodnění použití jednacím řízení bez uveřejnění zadavatelem je zde uvedeno „*Dle § 64 písm. b) ZZVZ. Jedná se o dodatečné dodávky stávajícího rozsahu pušek, samopalů a zaměřovačů od téhož dodavatele C.I.D Praha s.r.o.*“.
5. Vzhledem k tomu, že dodavatel – Česká zbrojovka a.s., IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 14. 5. 2020 JUDr. Petrou Buzkovou, advokátkou, ev. č. ČAK 11271, VKS Legal advokátní kancelář, s. r. o., IČO 05085624, se sídlem V celnici 1040/5, 110 00 Praha (dále jen „navrhovatel“) – má za to, že zadavatel uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na veřejnou zakázku bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, ačkoli byl povinen toto oznámení uveřejnit, podal dne 14. 5. 2020 návrh na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II. OBSAH NÁVRHU

1. Úvodem návrhu navrhovatel vyjádřil domněnku, že v daném případě nebyly splněny podmínky aplikace jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona a navrhovateli vznikla újma spočívající v nemožnosti ucházet se o získání veřejné zakázky. Navrhovatel rovněž upozorňuje, že ohledně uzavírání smluv na dodávky dlouhých zbraní s vybraným dodavatelem mimo transparentní zadávací řízení se jedná o dlouhodobou a účelovou praxi zadavatele, která má zásadní dopady na hospodářskou soutěž v daném segmentu trhu.
7. Navrhovatel uvádí, že o uzavření smlouvy na veřejnou zakázku se dozvěděl dne 15. 4. 2020 z oznámení o výsledku zadávacího řízení, přičemž upozorňuje, že odůvodnění aplikace jednacím řízení bez uveřejnění uvedené zadavatelem v písemné zprávě zadavatele ze dne 20. 4. 2020 (dále jen „písemná zpráva zadavatele“) je pouhým zestručněným opisem § 64 písm. b) zákona bez jakýchkoli věcných informací a svědčí o skutečnosti, že zadavatel při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku porušil zásadu transparentnosti a rovněž § 217 odst. 2 písm. h) zákona. Dle navrhovatele totiž musí písemná zpráva zadavatele obsahovat důvody, na základě kterých byl zadavatel oprávněn zadávat veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění a musí z ní být zřejmé, že byly naplněny podmínky využití jednacím řízení bez uveřejnění. Toto ovšem dle navrhovatele písemná zpráva zadavatele nesplňuje, a tedy z ní není možné posoudit legitimitu postupu zadavatele v jednacím řízení bez uveřejnění.

8. Navrhovatel dále upozorňuje, že jednací řízení bez uveřejnění je nejméně transparentním zadávacím řízením, které by mělo být využíváno pouze v ojedinělých případech a po důkladném posouzení splnění podmínek pro jeho použití, přičemž naplnění těchto podmínek je třeba vykládat restriktivním způsobem, kdy důkazní břemeno nese vždy zadavatel. V tomto smyslu navrhovatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 43/2012 ze dne 11. 1. 2013. Navrhovatel je ovšem toho názoru, že v posuzovaném případě nebyla kritéria pro použití jednacího řízení bez uveřejnění naplněna.
9. Dále navrhovatel polemizuje nad splněním jednotlivých podmínek stanovených v § 64 písm. b) zákona zadavatelem. Ve vztahu k podmínce týkající se pořizování dodatečných dodávek od stejného dodavatele, který zadavateli poskytl původní plnění, je dle navrhovatele otázkou, zda je dodávky schopen obstarat pouze vybraný dodavatel, když oficiální stránky výrobce předmětných zbraní, společnosti Heckler & Koch, uvádějí, že dodavatelem zbraní pro území České republiky je společnost Walter Trading s.r.o., tj. z uvedeného nevyplývá exkluzivita vybraného dodavatele pro prodej zbraní na území České republiky, která by odůvodňovala uzavírání smluv pouze s vybraným dodavatelem. Ve vztahu k podmínce, podle níž jsou dodatečné dodávky určeny jako částečná náhrada předchozí dodávky nebo slouží k rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, odkazuje navrhovatel na výklad předmětné podmínky učiněný v odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 13/2010-169 ze dne 1. 9. 2011. Ve vztahu k podmínce, dle níž musí platit, že pořízení dodávek od jiného než stávajícího dodavatele by vedlo k tomu, že zadavatel by byl nucen pořizovat dodávky s odlišnými technickými vlastnostmi, což by vedlo k neslučitelnosti s původním plněním nebo by znamenalo nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě, navrhovatel uvádí, že tato podmínka míří na situaci, kdy na trhu sice existují dodávky obdobného charakteru, nicméně s natolik odlišnými technickými vlastnostmi, které by na straně zadavatele vedly k inkompatibilitě s původními dodávkami nebo by znamenaly nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě objektivního rázu, přičemž postačí naplnění jedné z těchto podmínek. Co se týče podmínky pořízení dodatečných dodávek nejdéle do 3 let od uzavření původní smlouvy, pokud není delší doba odůvodněna zvláštními okolnostmi, navrhovatel upozorňuje, že v konkrétním případě činí celková doba trvání původní smlouvy včetně délky trvání dodatku k původní smlouvě zhruba 19 let.
10. Navrhovatel je přesvědčen, že v předmětném případě není možné ověřit splnění žádné z podmínek uvedených v § 64 písm. b) zákona, neboť zadavatel nespécifikoval původní dodávku, na kterou má smlouva na veřejnou zakázku navazovat, a nelze tak posoudit, zda se skutečně jedná o dodatečné dodávky, a zda jsou tyto dodávky skutečně pořizovány od původního dodavatele, přičemž rovněž nelze posoudit, zda tyto dodávky není možné získat taktéž od jiného dodavatele, a zda je dodržena lhůta 3 let od uzavření původní smlouvy. Zadavatel rovněž dle navrhovatele neuvedl žádné konkrétní informace ve vztahu k posouzení otázky, zda se v předmětném případě jedná o částečnou náhradu původní dodávky, či o rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, ani nikterak neodůvodnil, proč by dodávky od jiného než původního dodavatele znamenaly neslučitelnost s původním plněním či nepřiměřené technické obtíže pro zadavatele. Zadavatel dle navrhovatele dále ani neodůvodnil případné překročení tříleté lhůty od uzavření smlouvy na původní dodávky.

11. V návrhu navrhovatel odkazuje na kupní smlouvy s obdobným předmětem plnění uzavřené v minulosti mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem v jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona [resp. § 23 odst. 5 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“)], konkrétně na smlouvy č. j. PPR-11665-22/ČJ-2018-990640 ze dne 3. 7. 2018, č. j. PPR-7172-27/ČJ-2017-990640 ze dne 5. 6. 2017 a č. j. PPR-2043-42/ČJ-2016-990640 ze dne 21. 6. 2016, a uvádí důvody, na základě nichž je přesvědčen, že ani v těchto případech nebyly splněny podmínky postupu v jednacím řízení bez uveřejnění. Ke smlouvě ze dne 21. 6. 2016 navrhovatel mj. uvádí, že již tato byla uzavřena na základě jednacím řízení bez uveřejnění dle § 23 odst. 5 písm. b) ZVZ, a tedy na jejím základě jsou poskytovány dodatečné dodávky k dodatečným dodávkám. Dle názoru navrhovatele je tento postup absurdní, neboť „zacykluje“ neustálé uzavírání smluv mimo transparentní zadávací řízení. Ke smlouvě ze dne 3. 7. 2018 navrhovatel mj. uvádí, že byt zákon umožňuje, aby byly dodatečné dodávky pořizovány na základě zvláštních okolností po uplynutí 3 let od uzavření původní smlouvy, nemůže tato výjimka odůvodňovat uzavírání smluv v jednacím řízení bez uveřejnění po 17 letech od uzavření původní smlouvy. Rovněž má-li se obměna výzbroje provádět po 20 letech, navrhovateli není zřejmé, proč mají být ke konci životnosti původních dodávek pořizovány zbraně v tak vysokých počtech, když by zadavatel mohl zahájit transparentní zadávací řízení, v němž by např. na základě rámcové dohody docházelo k nahrazování zbraní s končící životností zbraněmi novými. Uvedený závěr lze dle navrhovatele aplikovat rovněž na smlouvu na veřejnou zakázku, na smlouvu ze dne 5. 6. 2017 i na smlouvu ze dne 21. 6. 2016.
12. V návrhu navrhovatel odkazuje rovněž na další smlouvy, které zadavatel v minulosti uzavřel s vybraným dodavatelem na nákup dlouhých zbraní, přičemž vyjadřuje pochybnosti o tom, zda byl postup zadavatele při jejich uzavírání v souladu se zákonem. Navrhovatel uvádí, že plnění některých těchto smluv spolu věcně, geograficky a časově souvisí, a mělo být tedy zadáváno jako jediná nadlimitní veřejná zakázka, avšak zadavatel plnění rozdělil do jednotlivých veřejných zakázek tak, aby bylo možné uzavření smluv na každou z nich realizovat s vybraným dodavatelem mimo zadávací řízení. Naopak u některých smluv, na něž navrhovatel v této části návrhu odkazuje, lze dle navrhovatele uvažovat o jejich „odtržení“ od smluv zmiňovaných v předchozím odstavci tohoto rozhodnutí.
13. Na základě výše uvedeného navrhovatel mj. uzavírá, že dodávky dlouhých zbraní od vybraného dodavatele pořizuje zadavatel v rozporu se zákonem, postupem spočívajícím buď v nezákonné aplikaci § 64 písm. b) zákona, potažmo § 23 odst. 5 písm. b) ZVZ, nebo účelovým dělením předmětů veřejných zakázek pod jejich zákonné finanční limity, přičemž na základě této praxe dochází k pořizování dodávek zbraní mimo transparentní zadávací řízení, která by byla otevřená většímu počtu uchazečů.
14. Navrhovatel tedy žádá, aby Úřad uložil zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

15. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo zahájeno správní řízení dne 14. 5. 2020, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu dne 15. 5. 2020.
16. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:

- navrhovatel,
- strany smlouvy:
 - zadavatel,
 - vybraný dodavatel.

17. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům dopisem č. j. ÚOHS-14982/2020/533/BŠp ze dne 21. 5. 2020.

Vyjádření zadavatele ze dne 24. 5. 2020 k návrhu

18. Dne 25. 5. 2020 doručil zadavatel Úřadu své vyjádření ze dne 24. 5. 2020 k návrhu, v němž předně uvádí, že předmětný návrh byl doručen do datové schránky Ministerstva vnitra České republiky (dále jen „Ministerstvo vnitra“), přestože v zadávací dokumentaci i ve smlouvě na veřejnou zakázku je jako doručovací adresa uvedena datová schránka Policejního prezidia České republiky (dále jen „Policejní prezidium“). Zadavatel považuje toto jednání navrhovatele za obstrukci, v důsledku níž Policejní prezidium (jako zástupce zadavatele ve věci veřejné zakázky, pozn. Úřadu) návrh dosud neobdrželo a dozvědělo se o něm až dne 21. 5. 2020 z oznámení o zahájení správního řízení.
19. K odůvodnění zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona zadavatel uvádí, že v předmětném případě se jedná o rozšíření stávajícího rozsahu dodávek pušek, samopalů a zaměřovačů od téhož dodavatele, se kterým byly uzavřeny následující smlouvy: smlouva č. j. PPR-17-17/OCN-2001 uzavřená dne 29. 5. 2001 (dále jen „smlouva ze dne 29. 5. 2001“), č. j. PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC uzavřená dne 20. 5. 2008 (dále jen „smlouva ze dne 20. 5. 2008“), č. j. PPR-3549-44/ČJ-2012-0099EC uzavřená dne 10. 7. 2012 (dále jen „smlouva ze dne 10. 7. 2012“), č. j. PPR-2043-42/ČJ-2016-990640 uzavřená dne 21. 6. 2016 (dále jen „smlouva ze dne 21. 6. 2016“) a smlouva č. j. PPR-2391-19/ČJ-2014-990640 uzavřená dne 26. 5. 2014 (dále jen „smlouva ze dne 26. 5. 2014“). Zadavatel konstatuje, že změna dodavatele by jej nutila pořizovat dodávky s odlišnými technickými vlastnostmi, což by mělo za následek nekompatibilitu a další nepřiměřené technické a organizační obtíže při provozu a údržbě, např. přeškolení zbrojířů, instruktorů, odlišný výcvik policistů, nutnost pořídit nové výcvikové systémy, příslušenství k dlouhým zbraním, speciální náradí a náhradní díly k provádění kontrol a oprav, atd. Zadavatel uvádí, že vzhledem k rozdílnému charakteru plněných úkolů je v Policii České republiky (dále jen „PČR“) v současné době aplikován model skupinového vyzbrojení, tzn., že pořizované technické prostředky jsou optimalizovány dle požadavků určitého okruhu konečných uživatelů a v rámci této skupiny je udržována jejich unifikace. Při porušení zásad unifikace výzbroje by přitom dle zadavatele vznikly PČR značné problémy a náklady, jejichž výši nelze vyčíslit a PČR by se stala ve střednědobém horizontu prakticky neřiditelnou. Zadavatel rovněž upozorňuje, že nerespektování odborných zásad při řízení výzbroje ozbrojeného bezpečnostního sboru by bylo v rozporu s požadavky zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o majetku ČR“), a rovněž v rozporu s dokumentem Systemizace služebních zbraní a munice Policie České republiky ze dne 30. 6. 2017, kde je upravena unifikace výzbroje v rámci jednotlivých skupin (dále jen „Systemizace služebních zbraní“).

20. Zadavatel upozorňuje, že v šetřeném případě jde o nákup dlouhých služebních automatických zbraní, tedy zboží, které není na trhu volně dostupné a ve většině případů se jedná o vojenský materiál ve smyslu platných předpisů. Zrealizovat řádnou veřejnou zakázku na dodávky vojenského materiálu je dle zadavatele časově velmi zdouhavé, často i záležitostí několika let. Z uvedených důvodů a z důvodu nutnosti zachovat maximální míru unifikace výzbrojních majetkových základů nemůže zadavatel otevřené zadávací řízení při nákupu výzbroje bezdůvodně nadužívat, neboť by nedostál svým povinností zajistit plynulé materiálně-technické zásobování.
21. Zadavatel dodává, že aktuálně je ve výzbroji PČR provozováno přes 5000 samopalů a pušek značky Heckler & Koch, které tvoří páteř výzbroje pro dlouhé zbraně, přičemž pořízeny byly náhradní díly a příslušenství k těmto zbraním a taktéž byli proškoleni zbrojíři a instruktoři včetně samotných policistů. Tyto zbraně se přitom dle zadavatele při výkonu služby PČR osvědčily. S ohledem na vše výše uvedené je proto dle zadavatele při doplnění dlouhých zbraní nutné pořídit zbraně téhož výrobce, tj. výrobce Heckler & Koch.
22. Dále se zadavatel vyjadřuje k jednotlivým kategoriím zbraní výrobce Heckler & Koch a uvádí následující. Samopaly MP5 výrobce Heckler & Koch byly do PČR zavedeny již v první polovině 90. let minulého století, kdy bylo zahájeno přezbrojování PČR, přičemž od vybraného dodavatele byly pořízeny poprvé až na základě smlouvy ze dne 29. 5. 2001, kdy bylo zároveň zahájeno plošné přezbrojování PČR zbraněmi tohoto výrobce. Útočné pušky byly do výzbroje PČR zavedeny v letech 2004 (typ G 36C), 2006 (typ G 36K) a 2014 (typ 416 A5), pušky 417 v roce 2008, přičemž se jedná o designově shodnou variantu s puškami 416, pouze komorovanou pro jiné náboje. Puška G 28 je potom dle zadavatele jejich zpřesněná varianta. Ve všech právě popsaných případech se přitom dle zadavatele jedná o další fázi postupného naplňování unifikované výzbrojní majetkové základny, tj. doplnění stávajících počtů samopalů zavedeným typem zbraně v určitých kategoriích, a to v souladu se zásadami Systemizace služebních zbraní. Zadavatel taktéž upozorňuje, že v době výběru jednotlivých kategorií zbraní do výzbroje PČR, a v některých případech ani 10 let poté, navrhovatel zbraně dané kategorie vůbec nenabízel.
23. Zadavatel upozornil, že jak vyplývá ze znění § 64 písm. b) zákona, maximální lhůta tří let ode dne uzavření původní smlouvy, během níž může zadavatel realizovat dodatečné dodávky, může být překročena. Zadavatel uvádí, že při legislativních procesech byli zástupci PČR opakovaně přítomni diskuse s autoritami v oblasti zadávání veřejných zakázek, kdy bylo rozebíráno téma, jak řešit proces doplňování unifikovaných výzbrojních majetkových základů, přičemž vždy bylo konstatováno, že v těchto případech se uplatní § 64 písm. b) zákona, přičemž za zvláštní okolnosti lze např. považovat délku životního cyklu zbraňového systému. Zadavatel odkazuje na § 198 odst. 3 zákona, kdy stejný výklad platí i pro zvláštní okolnosti ve smyslu § 64 písm. b) zákona. Na základě uvedeného zadavatel konstatuje, že obvyklá délka životního cyklu ruční palné zbraně (tj. min. 20 let) je v kombinaci s potřebou zachovat technickou slučitelnost provozované výzbroje v rámci unifikované majetkové základny dostatečným argumentem k odůvodnění dodatečných dodávek ve lhůtách překračujících horizont 3 let. O tom, kdy dojde k vyřazení zbraní z důvodu konce jejich životního cyklu, přitom dle zadavatele rozhodují odborné argumenty, kdy se jedná o odborné a komplexní posouzení stavu zbraní.

24. Dále zadavatel upozorňuje, že délka životního cyklu zbraní a zaměřovačů činí v běžném výkonu služby min. 20 let (reálně však 30 let i více) a u speciálních jednotek min. 10 let. Právě tuto skutečnost lze dle zadavatele označit za zvláštní okolnost dle § 64 písm. b) zákona, na základě které může doba od pořízení původních dodávek přesáhnout délku 3 let.
25. Zadavatel tedy konstatuje, že k podání nabídky na veřejnou zakázku byl vyzván vybraný dodavatel, neboť tento dodával zadavateli výše specifikované zboží již v minulosti a rovněž na českém trhu exklusivně zastupuje výrobce Heckler & Koch a HENSOLDT Optronics GmbH pro dodávky ozbrojeným složkám.
26. Zadavatel dále žádá, aby Úřad neuložil zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku, neboť existují důvody hodné zvláštního zřetele, které pokračování smlouvy odůvodňují. Konkrétně jde dle zadavatele o skutečnost, že požadované zbraně značky Heckler & Koch jsou nedílnou součástí výzbroje některých exponovaných jednotek PČR, kdy jejich doplnění je nezbytné k zajištění akceschopnosti těchto složek v boji proti největším bezpečnostním hrozbám současnosti. Zadavatel rovněž konstatuje, že předmětné zbraně měly být pořízeny již v minulosti, nicméně prodlení v jejich nákupu bylo způsobeno objektivními důvody, především trvalým nedostatkem finančních prostředků ze strany zadavatele.
27. Zadavatel uvádí, že navrhovatel podal návrh na uložení zákazu plnění smlouvy z důvodu, který zákon nezná, neboť zadavatel postupoval při zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění, v němž se oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo výzva neuveřejňuje, a tedy na předmětnou situaci nelze aplikovat pravidlo stanovené v § 254 odst. 1 písm. a) zákona. Zadavatel ke svému závěru o nezákonném důvodu podání návrhu odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 65/2011 ze dne 8. 2. 2013, který, ač přijatý ve vztahu k ZVZ, je dle zadavatele aplikovatelný i na právě šetřený případ. Dle zadavatele z předmětného rozsudku vyplývá, že posouzení skutečnosti, zda zadavatel použil ten který druh zadávacího řízení oprávněně, či nikoliv, je otázkou věcnou, která se řeší odděleně od posouzení toho, zda zadavatel měl povinnost uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení, či nikoliv. Nezákonnost důvodu podání návrhu vyplývá dle zadavatele z § 264 odst. 1 zákona, neboť pro uložení zákazu plnění smlouvy je třeba konstatovat, že smlouva byla uzavřena postupem uvedeným v § 254 odst. 1 zákona, což ovšem v předmětném případě nelze, neboť zadavatel postupoval v jednacím řízení bez uveřejnění, ve kterém se oznámení o zahájení zadávacího řízení ani výzva neuveřejňuje.
28. V další části vyjádření zadavatel uvádí, že nezákonný je rovněž věcný obsah návrhu, neboť ačkoli je návrh podán výlučně na uložení zákazu plnění smlouvy, převážnou část návrhu tvoří argumentace navrhovatele ohledně nezákonnosti většiny zadávacích řízení provedených zadavatelem na dodávku dlouhých zbraní v minulosti. Zadavatel upozorňuje, že podle § 250 odst. 2 zákona po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku lze podat pouze návrh na uložení zákazu plnění smlouvy, nikoliv napadat postup zadavatele v ostatních již ukončených zadávacích řízeních.
29. O závěru ohledně nezákonnosti návrhu svědčí dle zadavatele rovněž skutečnost, že navrhovatel se odvolává na informace, které získal na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), což odporuje institutu podání návrhu na zákaz plnění smlouvy a navrhovatel tímto zákon o svobodném přístupu k informacím zneužil.

30. V dalším zadavatel zopakoval, že navrhovatel doručil zadavateli návrh do chybné datové schránky, z čehož zadavateli vznikly komplikace.
31. Zadavatel uvádí, že PČR je jednotným ozbrojeným bezpečnostním sborem, jehož proces vyzbrojování a provoz výzbroje se řídí srovnatelnými zásadami jako v případě Armády České republiky (dále jen „AČR“). Zadavatel je proto přesvědčen, že nákupy zbraní PČR i AČR je třeba posuzovat jednotnou optikou, jinak by Úřad ignoroval zásadu rovného zacházení a transparentnosti. I přes snahu o unifikaci se dle zadavatele aktuálně ve výzbroji PČR nachází okolo 30 typů (z toho několik odlišných značek) provozovaných zbraní. Proces výběru a nákupu výzbroje probíhá dle zadavatele obvykle tak, že se nejprve v příslušné kategorii zbraní vybere a do výzbroje zavede vhodný produkt a poté se mj. dle finančních možností naplní systemizované počty již zavedeným typem zbraně. Situace, kdy by byla jedním velkým nákupem vyřešena zcela problematika jedné kategorie zbraní, jsou dle zadavatele v České republice ojedinělé a dodatečné dodávky zbraní jsou velmi častým řešením. Zadavatel v tomto smyslu odkazuje např. na přezbrojování AČR ručními palnými zbraněmi, které bylo zahájeno již v roce 2009, a ačkoli Ministerstvo obrany disponuje na nákup výzbroje podstatně většími finančními prostředky, je ukončení přezbrojení plánováno až na rok 2025, přičemž většina těchto zbraní byla Ministerstvu obrany dodána v rámci dodatečných dodávek. Koncem životního cyklu stávající generace zbraní se potom dle zadavatele proces vždy opakuje.
32. Zadavatel konstatuje, že tam, kde je to možné, uplatňuje soutěžní princip, přičemž v oblasti výzbroje se jedná zejména o nákup spotřebního materiálu jako je munice, a kde požadavky na standardizaci obvykle umožňují vypracovat obecné a nediskriminační technické specifikace pro otevřená zadávací řízení. V případě potřeby pořídit konkrétní s již zavedenými zbraněmi shodné produkty tomu tak ale dle zadavatele není, neboť na tomto trhu hospodářská soutěž zpravidla neexistuje. Zadavatel dodává, že přezbrojování PČR na aktuální generaci služebních zbraní bylo zahájeno v prvním desetiletí 21. století, kdy neexistoval institut tzv. rámcové dohody.
33. Dle přesvědčení zadavatele je argumentace navrhovatele uvedená v návrhu pouze účelová, o čemž dle něj svědčí i fakt, že v době zavádění jednotlivých kategorií zbraní do výzbroje PČR, a často ani dlouho poté, navrhovatel zbraněmi dané kategorie vůbec nedisponoval (např. samopal 9x19, samopal třídy PDW mikrorážový, útočná puška 5,56x45, puška pro přesnou střelbu 7,62x51, atp.), popř. doposud nedisponuje produkty, které by splňovaly požadavky PČR, což dále zadavatel rozvádí. Zadavatel rovněž upozorňuje, že navrhovatel je v posledních dvou desetiletích příjemcem značné státní podpory, a je tedy pokrytecké, že se dovolává hospodářské soutěže v situaci, kdy v nesoutěžním prostředí získal drtivou většinu veřejných zakázek na dodávku ručních palných zbraní v České republice. Dle zadavatele se přitom nejedná pouze o přímé přidělování veřejných zakázek navrhovateli, nýbrž často i o společný několikaletý vývoj zbraní do akceptovatelné podoby pro PČR či AČR. Rovněž zadavatel upozorňuje, že podíl zbraní vyrobených navrhovatelem na výzbroji PČR je na základě usnesení vlády č. 338/2008 dominantní, k čemuž zadavatel uvádí konkrétní čísla.
34. Zadavatel odmítá, že odůvodnění jednacího řízení bez uveřejnění zveřejněné v písemné zprávě zadavatele je nedostatečné. Podotýká, že rozsah odůvodnění není vůbec podstatný a není specifikován zákonem ani komentářovou literaturou. Zadavatel má za to, že předmětné odůvodnění je plně dostačující pro to, aby byla veřejnost obeznámena

s důvodem použití jednacího řízení bez uveřejnění, a dále dodává, že v rámci vnitřních schvalovacích procesů u zadavatele byl postup podle § 64 odst. b) zákona odůvodněn podstatně obsáhleji než v písemné zprávě.

35. K pochybnosti navrhovatele ohledně výlučnosti vybraného dodavatele ve vztahu k dodání předmětu veřejné zakázky zadavatel uvádí, že společnost Walter Trading s.r.o. nemůže být dodavatelem zbraní pro PČR, jelikož se jedná o firmu zastupující výrobce těchto zbraní, společnost Heckler & Koch výhradně na civilním trhu, tj. není oprávněna prodávat vojenské ani služební zbraně. Zadavatel konstatuje, že exkluzivní oprávnění prodávat na tuzemském trhu se služebními a vojenskými zbraněmi výrobce Heckler & Koch svědčí pouze vybranému dodavateli.
36. K dalším smlouvám, na něž odkazuje navrhovatel v návrhu, zadavatel uvádí, že postupoval dle svých finančních možností v konkrétních rozpočtových obdobích a konstatuje, že pokud by disponoval dostatečnými finančními zdroji a dodavatelé i příslušnými výrobními kapacitami, pak by každé přezbrojení vyřešil již v rámci původních smluv a v řádu několika málo let, nicméně takový stav je s ohledem na omezené zdroje a nekontinuitu jednotlivých rozpočtů nereálný. Podstatné pro rozhodování o tom, zda jednotlivé veřejné zakázky zadávat společně či samostatně, byla dle zadavatele skutečnost, že pořizované zbraně nejsou zbraněmi stejné kategorie či stejného druhu, přičemž rozdělení do kategorií je i mezinárodně uznávané. Zásadní je dle zadavatele rovněž skutečnost, že ani sloučení jednotlivých veřejných zakázek do jednoho zadávacího řízení by nezměnilo nic na pořizovacích cenách ani na konečném dodavateli zbraní.
37. Na základě všeho výše uvedeného tedy zadavatel nesouhlasí s návrhem na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku a navrhuje Úřadu, aby návrh zamítl podle § 265 písm. a) nebo c) zákona, nebo odmítl z důvodu, že je procesně vadný a obsahově neodpovídá požadavkům § 254 zákona.
38. Závěrem zadavatel navrhuje Úřadu, aby bylo zadavateli, resp. jeho odbornému útvaru, umožněno v ústním jednání Úřadu podrobně vysvětlit problematiku a specifika nákupu výzbrojního materiálu v PČR v případě, že by Úřad na základě vyjádření neměl dostatek podkladů pro zamítnutí návrhu.

Další průběh správního řízení

39. Usnesením č. j. ÚOHS-16095/2020/533/BŠp ze dne 2. 6. 2020 určil Úřad zadavateli lhůtu ke sdělení, zda požaduje doručování dokumentů zasílaných Úřadem v rámci předmětného správního řízení do datové schránky Ministerstva vnitra, či do datové schránky Policejního prezidia, a lhůtu navrhovateli ke sdělení a prokázání skutečnosti příslušným dokladem, k jakému datu doručil zadavateli stejnopis návrhu.

Sdělení navrhovatele ze dne 2. 6. 2020

40. Dne 2. 6. 2020 doručil navrhovatel Úřadu svá sdělení ze dne 2. 6. 2020 a ze dne 3. 6. 2020, v nichž uvedl, že datová zpráva obsahující stejnopis návrhu byla dodána do datové schránky Ministerstvo vnitra dne 14. 5. 2020. Přílohy předmětného sdělení tvoří elektronické doručky datové zprávy, z nichž tato skutečnost tvrzená navrhovatelem vyplývá. Dále navrhovatel uvedl, že ve smlouvě na veřejnou zakázku, v písemné zprávě zadavatele i v oznámení o výsledku zadávacího řízení je jako zadavatel identifikováno právě Ministerstvo

vnitru, a právě podle těchto údajů vyhledal navrhovatel datovou schránku zadavatele. Policejní prezidium není zadavatelem ve smyslu zákona, proto mu navrhovatel návrh nedoručoval.

41. Navrhovatel je přesvědčen, že doručil-li by návrh do jiné datové schránky než do datové schránky Ministerstva vnitra, vystavil by se argumentaci zadavatele, že stejnopis návrhu nebyl zadavateli doručen dle § 254 odst. 3 zákona. Navrhovatel dále uvádí, že pokud zadavatel odkazuje na korespondenční adresy uvedené v zadávací dokumentaci či ve smlouvě na veřejnou zakázku, navrhovatel nemá zadávací dokumentaci k dispozici a rovněž adresa zde uvedená je relevantní pouze pro účastníky zadávacího řízení, kterým však navrhovatel není. Rovněž text smlouvy na veřejnou zakázku je dle navrhovatele závazný pouze pro soukromoprávní komunikaci smluvních stran.
42. Navrhovatel dále uvádí, že interní předpisy zadavatele o spisové službě nemohou jít k tíži dodavatelů a taktéž, že přeposlání datové zprávy v rámci organizační struktury zadavatele není obtížným administrativním úkonem, přičemž pokud toto činí zadavateli problémy, měl by své administrativní procesy a předpisy spisové služby zefektivnit.

Vyjádření vybraného dodavatele ze dne 3. 6. 2020 k návrhu

43. Dne 3. 6. 2020 doručil vybraný dodavatel Úřadu své vyjádření z téhož dne k návrhu, v němž uvádí, že vybraný dodavatel zastupuje výrobce Heckler & Koch na českém trhu na základě exkluzivního jmenování. V souvislosti s touto argumentací připojil vybraný dodavatel ke svému vyjádření v kopiích následující přílohy v anglickém jazyce opatřené úředním překladem do českého jazyka:
 - 2 dokumenty „Zmocnění“ opatřené tlumočnickou doložkou datovanou ke dni 7. 6. 2018 a ke dni 29. 5. 2020, jejichž obsahem je jmenování vybraného dodavatele ze strany výrobce Heckler & Koch k výhradnímu zastoupení pro prodej produktů tohoto výrobce orgánům činným v trestním řízení a vojenským orgánům v České republice, platné do 31. 12. 2020 a do 31. 12. 2021 s možností prodloužení vzájemnou dohodou,
 - dokument „Vývozní politika společnosti Heckler & Koch – vojenský, policejní a civilní sortiment“ opatřený tlumočnickou doložkou datovanou ke dni 2. 6. 2020, jehož obsahem je sdělení výrobce Heckler & Koch ohledně toho, že v České republice má tento výrobce dva zástupce, a to vybraného dodavatele výhradně pro vojenský a policejní sortiment a společnost WALTER TRADING s.r.o. výhradně pro civilní trh (sportovní a lovecký sortiment),
 - dokument „Produktová politika společnosti Heckler & Koch – vojenský, policejní a civilní sortiment“ opatřený tlumočnickou doložkou datovanou ke dni 2. 6. 2020, jehož obsahem je sdělení výrobce Heckler & Koch ohledně toho, že tento výrobce dělí trh na dvě samostatné obchodní jednotky, a to na trh pro profesionální, anebo pro civilní uživatele, což se promítá i do produktových řad tohoto výrobce, kdy řada vojenských zbraní zahrnuje mj. modely HK 416, HK 417, G28, MP5, MP7, HK69 a HK169 a řada civilních zbraní zahrnuje mj. modely MR223, MR308, SP5, a HK243.

44. Dále vybraný dodavatel na základě vlastních zkušeností potvrzuje, že dodatečné dodávky od téhož výrobce jsou v případě zbraní, které musejí být v rámci výzbroje ozbrojených složek unifikované, běžnou záležitostí. Vybraný dodavatel taktéž upozorňuje, že dodatečné dodávky ručních palných zbraní s totožným odůvodněním jako v předmětném případě realizoval navrhovatel již v minulosti např. do AČR, a to v podstatně větších objemech. Vybraný dodavatel uvádí, že zbraně, které jsou předmětem plnění veřejné zakázky, jsou zbraněmi kategorie A, tzn. vojenským materiálem ve smyslu platných právních předpisů, a nejsou tedy na civilním trhu dostupné. Výrobce navíc u těchto zbraní garantuje 100% zaměnitelnost součástí v rámci modelu. Tzn. že dle vybraného dodavatele jsou naplněny všechny znaky dodatečné dodávky od téhož dodavatele dle § 64 písm. b) zákona.
45. Vybraný dodavatel dále odkazuje na právní závěry učiněné Úřadem ve vztahu ke zbraním kategorie A v rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-01052/2020/533/BŠp ze dne 10. 1. 2020 a uvádí, že pokud byla Úřadem akceptována „přímá“ dodávka ručních palných zbraní ve finančním objemu cca 2,85 miliardy Kč mj. s odůvodněním, že tato nemůže nepříznivě ovlivnit hospodářskou soutěž na nevojenských trzích Evropské unie, není vybranému dodavateli zřejmé, jak by mohla hospodářskou soutěž ovlivnit řádově menší dodatečná dodávka srovnatelných zbraní.

Sdělení zadavatele ze dne 5. 6. 2020

46. Dne 5. 6. 2020 doručil zadavatel Úřadu sdělení z téhož dne, v němž předně uvádí, že požaduje doručování dokumentů zasílaných Úřadem v rámci předmětného správního řízení do datové schránky Policejního prezidia.
47. Zadavatel upozornil Úřad na to, že návrh byl adresován Úřadu a v kopii zadavateli. Zaslání návrhu zadavateli pouze v kopii přitom znamená podle zadavatele nedodržení § 254 odst. 3 zákona, což může vést k zastavení správního řízení. Rovněž vzhledem k této skutečnosti (tj. v návrhu bylo uvedeno, že je zaslán zadavateli v kopii) zadavatel předpokládal, že obdrží stejnopis návrhu později.
48. Zadavatel konstatuje, že se všemi přílohami návrhu se mohl seznámit až dne 29. 5. 2020, přičemž uvádí, že plná moc k právnímu zastoupení navrhovatele ve správním řízení u Úřadu, která tvoří jednu z příloh návrhu, je fyzicky podepsaná dvěma zástupci zmocnitele, avšak není podepsaná zmocněncem (tj. JUDr. Buzková), a tudíž je neplatná. JUDr. Buzková tak nebyla dle zadavatele oprávněna podat návrh, neboť nepřijala plnou moc. Rovněž zadavatel uvádí, že k návrhu nebyla připojena elektronická konverze dokumentu v listinné podobě do podoby elektronické, což osvědčuje, že návrh byl podán zadavateli skutečně pouze v kopii. Tyto skutečnosti by přitom dle zadavatele měly vést k zastavení správního řízení.

Další průběh správního řízení

49. Usnesením č. j. ÚOHS-16445/2020/533/BŠp ze dne 8. 6. 2020 určil Úřad zadavateli lhůtu k zaslání veškerých původních kupních smluv, na něž navazují dodatečné dodávky samopalů a pušek včetně příslušenství a zaměřovačů pořizované na základě smlouvy na veřejnou zakázku, a to zejména smluv ze dne 29. 5. 2001, ze dne 20. 5. 2008, ze dne 10. 7. 2012, ze dne 21. 6. 2016 a ze dne 26. 5. 2014, a rovněž ke sdělení, ve vztahu ke každé z původních kupních smluv, na základě jakého zadávacího postupu byla smlouva uzavřena, a zda byl dodavatelem splněn, resp. dodán, celý předmět plnění smlouvy.

50. Dne 11. 6. 2020 bylo navrhovateli umožněno nahlédnout do předmětného správního spisu. Dne 15. 6. 2020 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-17835/2020/533/BŠp z téhož dne o částečném nevyhovění žádosti navrhovatele o nahlédnutí do předmětného správního spisu, a to v rozsahu částí dokumentace o zadávacím řízení, které nejsou podkladem pro vydání rozhodnutí, a které tvoří přílohu tohoto spisu.

Sdělení zadavatele ze dne 12. 6. 2020

51. Dne 12. 6. 2020 doručil zadavatel Úřadu sdělení z téhož dne, v němž předně uvádí, že dne 12. 6. 2020 doručil zadavatel Úřadu smlouvy ze dne 29. 5. 2001, ze dne 29. 5. 2002, ze dne 20. 5. 2008, ze dne 10. 7. 2012, ze dne 21. 6. 2016 a ze dne 26. 5. 2014.
52. Ve vztahu k nákupu zbraní, které zadavatel označuje jako „HaK MP5“ odkazuje zadavatel na smlouvu ze dne 29. 5. 2001, která byla uzavřena dle § 50 odst. 1 písm. b) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 199/1994 Sb.“). Dle zadavatele se ovšem nejedná o první kupní smlouvu, na jejímž základě byly zbraně HaK MP5 do výzbroje PČR zavedeny. V roce 2001 provedl zadavatel průzkum trhu, neboť tehdejší dodavatel zbraní, které byly zavedeny do systemizace PČR, ukončil svoji činnost. Zadavatel zjistil, že na relevantním trhu neexistuje hospodářská soutěž, a proto veřejnou zakázku zadal dle ustanovení § 50 zákona č. 199/1994 Sb. jedinému možnému dodavateli, tj. vybranému dodavateli.
53. K nákupu zbraní, které zadavatel označuje jako „ostřelovačské pušky SAKO TRG“ odkazuje zadavatel na smlouvu ze dne 29. 5. 2002, která byla uzavřena postupem podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb. jako veřejná obchodní soutěž, přičemž tato původní smlouva byla uzavřena s vybraným dodavatelem.
54. Co se týče nákupu zbraní, které zadavatel označuje jako „HaK 417“, odkazuje zadavatel na smlouvu ze dne 20. 5. 2008, která byla uzavřena podle § 18 odst. 2 písm. i) ZVZ jako obecná výjimka z působnosti zákona platná pro podlimitní veřejné zakázky. Dle zadavatele se jednalo o nákup specifické kategorie zbraní, přičemž při výběru dodavatele bylo zohledněno, že na relevantním trhu neexistovaly jiné srovnatelné výrobky, a dále byla zohledněna zkušenost a kompatibilita v rámci kooperujících jednotek. Dle zadavatele jde o zbraně určené jen pro speciální jednotky a jejich počet byl navýšen po teroristických útocích v Evropě.
55. Dále pak k nákupu zbraní, které zadavatel označuje jako „HaK MP7 A1“, odkazuje zadavatel na smlouvu ze dne 10. 7. 2012, která byla uzavřena postupem podle § 21 odst. 1 písm. a) ZVZ v otevřeném zadávacím řízení. Dle zadavatele se jednalo o nákup nové generace zbraní, u kterých se předpokládalo, že ve výzbroji PČR budou užívány plošně, a proto bylo zvoleno otevřené zadávací řízení.
56. Ve vztahu k nákupu zaměřovacích dalekohledů pro zbraně označené zadavatelem jako „OPU SAKO TRG“ odkazuje zadavatel na smlouvu ze dne 26. 5. 2014, která byla uzavřena postupem podle § 12 odst. 3 ZVZ jako veřejná zakázka malého rozsahu. Dle zadavatele se jednalo o nákup komponentů k již zavedeným zbraním, přičemž kupní smlouva byla uzavřena na základě průzkumu trhu, a to s vybraným dodavatelem jako s jediným možným dodavatelem tohoto výzbrojního materiálu pro služební trh v České republice.
57. K dalšímu nákupu zadavatelem nespécifikovaných zbraní odkazuje zadavatel na smlouvu ze dne 21. 6. 2016, která byla uzavřena postupem podle § 23 odst. 5 písm. b) ZVZ jako

dodatečné dodávky od téhož dodavatele, s nímž již byla uzavřena smlouva. Jednalo se o nákup s cílem urychleně naplnit aktuálně navýšené systemizované počty již zavedených zbraní u vybraných jednotek PČR, a to jako reakce na skokový nárůst rizika terorismu v členských zemích Evropské unie.

58. Dále zadavatel uvedl, že ve vztahu ke všem výše uvedeným kupním smlouvám byl dodán celý předmět plnění, s výjimkou kupní smlouvy ze dne 10. 7. 2012, při jejímž plnění nebyly dodány 4 ks školních nábojů, a dne 17. 3. 2020 proto bylo odstoupeno od předmětné části této kupní smlouvy.

Další průběh správního řízení

59. Usnesením č. j. ÚOHS-18318/2020/533/BŠp ze dne 18. 6. 2020 určil Úřad zadavateli lhůtu ke sdělení, ke které původní smlouvě se váží dodatečné dodávky

- 10 souprav útočných pušek Heckler & Koch, 416 – 14,5“
- 2 souprav pušek pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G-28 EA2
- 20 souprav útočných pušek Heckler & Koch, 417 A2 – 16,5“

pořizované na základě smlouvy na veřejnou zakázku, a doložení takové původní smlouvy, pokud ji dosud Úřadu v tomto správním řízení nedoložil, a dále ke sdělení, která část plnění, na něž byla uzavřena smlouva na veřejnou zakázku, tvoří částečnou náhradu předchozí dodávky, a která rozšíření stávajícího rozsahu dodávky ve smyslu ustanovení § 64 písm. b) zákona.

Sdělení zadavatele ze dne 22. 6. 2020

60. Dne 23. 6. 2020 doručil zadavatel Úřadu sdělení ze dne 22. 6. 2020, v němž uvedl, že vzhledem k obvyklé délce celého procesu souvisejícího s kontraktem na dodávky vojenských automatických zbraní je podíl mezi produkty určenými jako částečná náhrada předchozí dodávky a rozšíření stávajícího rozsahu dodávky stanoven s velkým předstihem kvalifikovaným odhadem vycházejícím z aktuálního technického stavu výzbroje a předpokládaného vývoje amortizace předmětných zbraní. Ve smlouvě na veřejnou zakázku se přitom dle zadavatele v drtivé většině jedná o rozšíření stávajícího předmětu dodávky, částečná náhrada se předpokládá pouze u samopalů typu Heckler & Koch MP5.
61. Zadavatel upozornil, že útočná puška Heckler & Koch 416 je vyráběna v různých provedeních a konfiguracích, tedy např. s rozdílnou délkou hlavně (11“, 14,5“, 16,5“ a 20“). Dle zadavatele se jedná o zbraň modulární, tzn. že konfiguraci této pušky, tedy i změnu délky hlavně, může měnit i samotný odběratel v rámci své opravárenské základny. Zadavatel tedy konstatuje, že smlouvou původní pro útočné pušky Heckler & Koch 416 ráže 5,56x45, a všechny další varianty této pušky i odvozená a výrobní provedení (včetně útočných pušek Heckler & Koch, 416 – 14,5“), je kupní smlouva č. j. PPR-34234-23/ČJ-2014-990640 uzavřená dne 26. 6. 2015 (dále jen „smlouva ze dne 26. 6. 2015“).
62. Ke zbraním Heckler & Koch 417 zadavatel uvádí, že rozdíl v označení (Heckler & Koch 417, 16“ a Heckler & Koch 417, A2 16,5“) je způsoben tím, že původní provedení pušky bylo výrobcem inovováno a došlo mj. k prodloužení hlavně z 16“ na 16,5“. Dle zadavatele je útočná puška Heckler & Koch 417 stejně jako útočná puška Heckler & Koch 416 zbraň modulární, přičemž rozdíly mezi výrobními provedeními lze přirovnat k velmi lehkému

„faceliftu“. Dále zadavatel upozorňuje, že puška Heckler & Koch G 28 EA2, ráže 7,62x51, je v rámci průběžné inovace modelové řady pouze zpřesněnou variantou pušek modelové řady Heckler & Koch 417. Z technického a uživatelského hlediska a z hlediska potřeb unifikace výzbrojní majetkové základny PČR jde tedy dle zadavatele o dodatečné dodávky. Zadavatel konstatuje, že původní smlouvou ke všem zbraním modelové řady Heckler & Koch 417 a jejich výrobním provedením (tj. rovněž Heckler & Koch 417, 16“, Heckler & Koch 417, A2 16,5“ a Heckler & Koch G 28 EA2) je tedy smlouva ze dne 20. 5. 2008.

63. Zadavatel upozorňuje, že při dodatečných dodávkách zbraní jsou zvažovány všechny relevantní skutečnosti tak, aby byly naplněny odborné zásady řízení unifikované výzbrojní majetkové základny i podmínky stanovené pro využití jednacím řízení bez uveřejnění v § 64 písm. b) zákona a rovněž zadavatel vždy vychází z praxe v oblasti zadávání veřejných zakázek. V tomto smyslu zadavatel příkladmo uvádí, že do výzbroje Ministerstva obrany byly nejprve pořízeny útočné pušky CZ 805 Bren a v rámci dodatečných dodávek byly dále pořízeny útočné pušky CZ 805 Bren ve verzi MC, přičemž lze konstatovat, že po technické i uživatelské stránce jsou si tyto verze zbraní podstatně vzdálenější. Zadavatel rovněž odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-01052/2020/533/Bšp ze dne 10. 1. 2020, v němž Úřad vyvodil, že co se týče útočných pušek „CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO“, jedná se o stejný typ zbraně jako v případě útočných pušek „CZ BREN 2 ráže 5,56 x 45 mm“, pouze s odlišným vnitřním průměrem hlavně (tzn. ráže). Zadavatel přitom předpokládá, že aplikace stejných ustanovení zákona musí všem zadavatelům umožnit i srovnatelný postup.

Další průběh správního řízení

64. Usnesením č. j. ÚOHS-19069/2020/533/Bšp ze dne 25. 6. 2020 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonů:
- 1) sdělení, který konkrétní typ samopalů Heckler & Koch, MP5, pořizovaných na základě smlouvy na veřejnou zakázku, a v jakém počtu, představuje částečnou náhradu předchozích dodávek;
 - 2) sdělení, pro které konkrétní útvary zadavatele jsou na základě smlouvy na veřejnou zakázku pořizovány následující zbraně
 - (a) 392 souprav samopalu Heckler & Koch, MP5 A3,
 - (b) 20 souprav samopalu Heckler & Koch, MP5 KA4,
 - (c) 10 souprav samopalu Heckler & Koch, MP5 SD6,
 - (d) 150 souprav útočné pušky Heckler & Koch, 416 – 11“,
 - (e) 10 souprav útočné pušky Heckler & Koch, 416 – 14,5“,
 - (f) 20 souprav útočné pušky Heckler & Koch, 417 A2 – 16,5“,
 - (g) 2 soupravy pušky pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G 28 EA2,
 - (h) 25 souprav optického zaměřovače Zeiss, 4-16x56 FF,

a to s uvedením úplného názvu každého takového útvaru zadavatele, včetně místní příslušnosti, a přesného počtu a druhu zbraní specifikovaných výše, které jsou pro každý tento jednotlivý útvar na základě smlouvy na veřejnou zakázku pořizovány;

- 3) sdělení, pro které konkrétní útvary zadavatele byly na základě původních kupních smluv (tj. kupní smlouvy ze dne 29. 5. 2001, ze dne 29. 5. 2002, ze dne 20. 5. 2008, ze dne 10. 7. 2012, ze dne 26. 5. 2014, ze dne 26. 6. 2015 a ze dne 21. 6. 2016) pořízeny, a zavedeny tak do výzbroje zadavatele, následující zbraně
- (a) samopal Heckler & Koch, MP5 A3,
 - (b) samopal Heckler & Koch, MP5 KA4,
 - (c) samopal Heckler & Koch, MP5 SD6,
 - (d) útočná puška Heckler & Koch, 416 – 11“,
 - (e) útočná puška Heckler & Koch, 416 – 14,5“,
 - (f) útočná puška Heckler & Koch, 417 A2 – 16,5“,
 - (g) puška pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G 28 EA2,
 - (h) optický zaměřovač Zeiss, 4-16x56 FF,
- a to s uvedením úplného názvu každého takového útvaru zadavatele, včetně místní příslušnosti, a přesného počtu a druhu zbraní specifikovaných výše, které byly pro každý tento jednotlivý útvar na základě výše specifikovaných smluv pořízovány;
- 4) sdělení, jakým způsobem probíhá údržba zbraní v majetku zadavatele, zejména se zaměřením na dlouhé palné zbraně.

65. Dne 26. 6. 2020 doručil zadavatel Úřadu žádost z téhož dne o prodloužení lhůty stanovené usnesením Úřadu č. j. ÚOHS-19069/2020/533/BŠp ze dne 25. 6. 2020, a to na 15 dnů ode dne doručení usnesení k úkonům. Usnesením č. j. ÚOHS-19664/2020/533/BŠp ze dne 29. 6. 2020 Úřad zadavateli podle § 39 odst. 2 správního řádu uvedenou lhůtu prodloužil.
66. Dne 29. 6. 2020 bylo vybranému dodavateli umožněno nahlédnout do předmětného správního spisu. Téhož dne Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-19725/2020/533/BŠp z téhož dne o částečném nevyhovění žádosti vybraného dodavatele o nahlédnutí do předmětného správního spisu, a to v rozsahu částí dokumentace o zadávacím řízení, které nejsou podkladem pro vydání rozhodnutí, a které tvoří přílohu tohoto spisu.
67. Usnesením č. j. ÚOHS-20297/2020/533/BŠp ze dne 3. 7. 2020 Úřad určil zadavateli a vybranému dodavateli lhůtu k provedení úkonu – sdělení, zda jsou ve smlouvách, které byly zadavatelem v průběhu správního řízení zaslány Úřadu, obsaženy informace mající charakter obchodního tajemství, a v případě, že ano, o jejich označení.

Sdělení zadavatele ze dne 3. 7. 2020

68. Dne 3. 7. 2020 doručil zadavatel Úřadu sdělení, v němž uvedl, že smlouvy, které doručil Úřadu v průběhu správního řízení, neobsahují informace mající charakter obchodního tajemství.

Sdělení zadavatele ze dne 10. 7. 2020

69. Dne 10. 7. 2020 doručil zadavatel Úřadu sdělení, v němž k otázce, který konkrétní typ samopalů Heckler & Koch, MP5, pořízovaných na základě smlouvy na veřejnou zakázku, a v jakém počtu, představuje částečnou náhradu předchozích dodávek, uvedl, že min. s cca

3-5 letým předstihem musí předvídat obměnu zbraní, a proto kalkuloval, že na základě smlouvy na veřejnou zakázku budou nahrazeny některé samopaly Heckler & Koch MP5, primárně varianta Heckler & Koch MP5 A, přičemž nelze vyloučit i nutnost obměny variant MP5 SD, popř. MP5 K.

70. K požadavku Úřadu o sdělení, pro které konkrétní útvary zadavatele jsou pořizovány zbraně na základě smlouvy na veřejnou zakázku, zadavatel předložil patřičný rozdělovník zbraní, s tím, že rozdělovníky zbraní jsou zpracovávány na stupně krajských ředitelství policie, resp. na útvary s celostátní působností, přičemž následující rozdělení výzbroje je plnění v kompetenci jednotlivých ředitelů. K jednotlivým typům zbraní pak zadavatel uvedl, že do výzbroje PČR je vždy zaveden zbraňový komplet, charakterizovaný souborem technických a uživatelských parametrů a vlastností, od kterého se odvíjí při dodatečných dodávkách požadovaná slučitelnost v rámci unifikované výzbrojní materiálové základny. V souladu s platnou systemizací jsou pak dle finančních možností naplňovány systemizované počty v dané kategorii zbraní. Systemizace přitom podle zadavatele může být naplňována po regionech (KŘP) nebo po službách (pořádková, kriminální, dopravní, atp.) či kombinací obojího, dle rozhodnutí věcně příslušných funkcionářů. Zadavatel dodává, že původní, ani dodatečné dodávky, obvykle nekryjí celkovou potřebu zadavatele (přezbrojení podle zadavatele trvá mnoho let, zpravidla celá desetiletí) a dodávané zbraně jsou přidělovány tak, aby byly přednostně vyzbrojeny především nejvíce exponované složky PČR. K samopalům Heckler & Koch MP5 zadavatel uvedl, že jsou určeny k celoplošnému vyzbrojení PČR v kategorii „samopal 9x19“ – tedy speciálními jednotkami, dalším exponovaným složkám, i řadové pořádkové službě. Ve vztahu k samopalům Heckler & Koch MP5 SD a MP5 K pak zadavatel uvedl, že jsou určeny k vyzbrojení speciálních jednotek a exponovaných složek PČR, např. ÚRN PČR, zásahové jednotky KŘP, speciální pořádkové jednotky KŘP a vybrané útvary s celorepublikovou působností. Zadavatel upozornil na slučitelnost a např. jednotný výcvik a servisní základnu všech samopalů Heckler & Koch ve variantách A, SD a K. Útočné pušky Heckler & Koch 416 a 417 jsou pak podle zadavatele určeny k vyzbrojení speciálních jednotek a exponovaných složek PČR, např. ÚRN PČR, zásahové jednotky KŘP a vybrané útvary s celorepublikovou působností. Zadavatel přitom upozornil na výhodu modelové řady Heckler & Koch 416/417 spočívající mj. v pohodlné manipulaci a kompatibilitě s výzbrojí většiny ostatních světových speciálních jednotek. Současně zadavatel uvedl, že zpřesněná varianta Heckler & Koch 417, tj. puška G28 je určena výhradně pro ÚRN PČR. Zaměřovací dalekohledy Zeiss jsou podle zadavatele určeny primárně pro pušky typu Heckler & Koch 417. Zadavatel rovněž předložil Úřadu rozdělovníky zbraní pořízených v minulosti, k nimž mj. zdůraznil, že v důsledku nedostatečného pokrytí potřeb zadavatele vzhledem k finančním možnostem byly přednostně vyzbrojeny především nejvíce exponované složky PČR s tím, že zavedení zbraně jen pro jednotlivý útvar je záležitostí spíše výjimečnou.
71. Ve vztahu k průběhu údržby zbraní zadavatel nejprve upozornil, že každá dodatečná dodávka musí být s původním plněním primárně slučitelná a nesmí zde vzniknout nepřiměřené technické potíže při provozu a údržbě. Dále zadavatel uvedl, že základní údržbu provádí koncový (řádně vyškolený, vycvičený a vybavený) uživatel a běžná kontrola se obvykle provádí na úrovni velitelských prohlídek. Zadavatel uvádí, že dále existuje údržba, servis a kontrola na úrovni jednotlivých stupňů opravárenské základny (úkony vyžádané, pravidelné či namátkové kontroly).

72. Zadavatel se dále vyjádřil k důvodům unifikace výzbroje, za něž označil zavádění např. celého souboru položek náhradních dílů a příslušenství, speciální přípravky pro kontrolu a údržbu a kompletní vyškolení personálu (obsluhy, instruktorů, zbrojířů atd.). Odpovídající servis a logistika v PČR přitom musí být podle zadavatele zajištěny pro všechny zavedené typy zbraní, což by při nedodržování principů unifikace vedlo ke značným vícenákladům a neřiditelnosti výbrojní majetkové základny, jelikož ve 20 systemizovaných kategoriích zbraní provozuje cca 30 typů zbraní. Zadavatel přitom zdůraznil, že unifikace je obvyklý standard aplikovaný v hospodářsky vyspělých zemích. K dlouhým ručním palným zbraním zadavatel uvedl, že systemizace je prováděna téměř výhradně na organizační součásti (nikoli na jednotlivce), k čemuž zadavatel uvedl praktický příklad demonstrující zejména, že každý policista, který je aktuálně ve službě, musí být schopen zakročit, a tedy i řádně vyškolen a vycvičen v používání a údržbě všech typů zbraní, které jsou přiděleny na příslušný útvar. Jednotnost zbrojení přitom podle zadavatele umožňuje, aby byli policisté cvičeni v dané kategorii zbraní pouze na jeden shodný a plně slučitelný typ samopalů.
73. V souvislosti s provozními obtížemi zadavatel upozornil, že v daném případě musí každý policista každoročně absolvovat výcvik ve střelbě ze samopalů v rozsahu min. 100 výstřelů; následně zadavatel vyvozuje, že rozhodující náklady jsou spojeny s výdaji na munici, avšak při odpovídající unifikaci jde o financovatelný proces. Dále zadavatel modeluje situaci, kdy by byl do systému zaveden další typ samopalů (což by podle zadavatele znamenalo mj. nekompatibilitu zbraní, nutnost školení a výcviku na dvou neslučitelných typech samopalů), z čehož vypočítává prudký nárůst všech nákladů, především na municii (zvláště u zbraní ráže 5,56x45), když každý policista musí být vycvičen na všechny typy zbraní, které potenciálně bude používat. Současně upozorňuje na nutnost vyřešení dopravy, kapacity střelnic, množství střeleckých instruktorů. Z ekonomického pohledu je tak podle zadavatele výhodnější provozovat dražší zbraně než princip unifikace opustit. Z porušování zásad unifikace zadavatel vyvozuje zejména vzájemnou neslučitelnost, vyšší nároky na koncové uživatele, rizika jejich selhání, zvýšené nároky na obslužný personál, součástkovou základnu, kapacitu střelnic, zrychlenou amortizaci výzbroje. Tyto vícenáklady podle zadavatele převyšují celkovou cenu pořizované výzbroje. K možnosti, že by Úřad oponoval, že se zadavatel má maximálně snažit nově pořizované neslučitelné zbraně přeorganizovat tak, aby se vícenáklady a další problémy eliminovaly, zadavatel uvedl, že se o to sice pokusit může, ale veškeré pokusy o eliminaci škod vznikající zhoršující se nejednotností výzbroje by byly spojeny s neustálým přesouváním zbraní mezi útvary, což je podle zadavatele proces náročný, zdoluhavý a nákladný, neboť je spojen s celou sérií neustálého přeškolení a výcviku na jiné typy zbraní u útvarů zbraně odevzdávající i přebírající. Tento model zadavatel hodnotí jako paralyzující schopnost PČR plnit nepřetržitě úkoly stanovené zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o PČR“). Zadavatel upozornil, že s využitím současného institutu rámcových dohod by bylo každé nové přezbrojení v praxi realizováno cca 3, spíše až 6 takovými rámcovými dohodami, což vytváří riziko postupného výběru 3-6 vítězných a technicky vzájemně neslučitelných nabídek. Při nákupu dodatečných dodávek je tak podle zadavatele nezbytné po celou dobu životního cyklu unifikaci zachovat. Zadavatel vysvětlil, že maximální úsilí věnuje alespoň uplatnění soutěžních principů při nákupu nábojů.

Sdělení zadavatele ze dne 10. 7. 2020

74. Dne 13. 7. 2020 doručil zadavatel Úřadu žádost o zasílání veškerých dokumentů k řízením, v nichž je jako zástupce centrálního zadavatele či zadavatele uvedena osoba příslušná k Policejnímu prezidiu ČR, přímo do datové schránky Policejního prezidia ČR.

Další průběh správního řízení

75. Usnesením č. j. ÚOHS-22618/2020/533/BŠp ze dne 24. 7. 2020 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
76. Dne 27. 7. 2020 doručil vybraný dodavatel Úřadu žádost o prodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí o 7 dní, tj. do dne 7. 8. 2020. V odůvodnění své žádosti vybraný dodavatel uvedl, že „(...) se jedná o velmi složitou problematiku, ke které se zadavatel vyjadřoval několika dodatečnými vyjádřeními. Lhůta 7 dnů proto pro řádnou přípravu komplexního vyjádření k podkladům pro rozhodnutí nepostačuje.“.
77. Usnesením č. j. ÚOHS-22912/2020/533/BŠp ze dne 28. 7. 2020 Úřad účastníkům řízení prodloužil lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
78. Dne 28. 7. 2020 bylo navrhovateli na základě jeho žádosti ze dne 27. 7. 2020 umožněno nahlédnout do předmětného správního spisu. Dne 3. 8. 2020 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-23785/2020/533/BŠp z téhož dne o částečném nevyhovění žádosti navrhovatele o nahlédnutí do předmětného správního spisu, a to v rozsahu částí dokumentace o zadávacím řízení, které nejsou podkladem pro vydání rozhodnutí, a které tvoří přílohu tohoto spisu.
79. Dne 5. 8. 2020 bylo vybranému dodavateli na základě jeho žádosti ze dne 4. 8. 2020 umožněno nahlédnout do předmětného správního spisu. Dne 5. 8. 2020 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-24079/2020/533/BŠp z téhož dne o částečném nevyhovění žádosti vybraného dodavatele o nahlédnutí do předmětného správního spisu, a to v rozsahu částí dokumentace o zadávacím řízení, které nejsou podkladem pro vydání rozhodnutí, a které tvoří přílohu tohoto spisu.

Vyjádření vybraného dodavatele ze dne 7. 8. 2020 k podkladům rozhodnutí

80. Dne 7. 8. 2020 doručil vybraný dodavatel Úřadu své vyjádření k podkladům rozhodnutí, v němž předně uvádí, že návrh nesplňuje formální náležitosti, když navrhovatel nedoručil zadavateli stejnopis návrhu ve lhůtě dle zákona, o čemž svědčí skutečnost, že podání doručené zadavateli bylo označeno jako kopie. Vybraný dodavatel uvádí, že lhůta pro doručení stejnopisu návrhu skončila dne 14. 5. 2020 a navrhovatel v uvedené lhůtě, a ani ke dni vyhotovení tohoto vyjádření, stejnopis návrhu zadavateli nedoručil. Kopie návrhu nebyla dle vybraného dodavatele ani doručena do příslušné datové schránky zadavatele, neboť zadavatelem bylo Policejní prezidium. S ohledem na uvedené by měl proto Úřad dle vybraného dodavatele v souladu s § 257 písm. e) zákona správní řízení zastavit.
81. Dále vybraný dodavatel konstatuje, že návrh neobsahuje argumentaci, na základě níž by bylo možno dovodit, že zadavatel byl povinen uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení. Navrhovatel v návrhu především namítá, že zadavatel nedostatečně odůvodnil použití jednacího řízení bez uveřejnění; toto ovšem není důvod pro uložení zákazu plnění smlouvy, ani pro možnost podat návrh na uložení zákazu plnění smlouvy. Ve vztahu k možnosti uložit

zákaz plnění smlouvy je dle vybraného dodavatele v návrhu uvedena pouze jediná konkrétní skutečnost, a to, že smlouva na veřejnou zakázku je uzavřena až po 19 letech od uzavření původní smlouvy, čímž se měl zadavatel dle navrhovatele dopustit porušení § 64 písm. b) zákona. Dle vybraného dodavatele není ovšem citované ustanovení zákona relevantní, neboť se použije ustanovení § 198 odst. 3 zákona. Vzhledem k tomu, že se jedná o řízení zahajované výlučně na návrh a tento návrh neobsahuje, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla či hrozí újma na jeho právech, a současně Úřad není oprávněn zákonnost postupu zadavatele přezkoumávat z úřední povinnosti, nezbyvá dle vybraného dodavatele Úřadu, než správní řízení zastavit.

82. Vybraný dodavatel je přesvědčen, že zadavatel ve svých vyjádřeních dostatečně vysvětlil a řádně odůvodnil, z jakých důvodů přistoupil k zadání veřejné zakázky postupem dle § 64 písm. b) zákona a § 198 odst. 3 zákona. Z podkladů rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že volba jiného druhu zadávacího řízení by vedla k zásadnímu navýšení výdajů na údržbu a používání střelných zbraní v rámci PČR, a případný restriktivní výklad Úřadu by vedl k paralyzování činnosti PČR. Vybraný dodavatele upozorňuje, že naplnění podmínek § 64 písm. b) zákona a § 198 odst. 3 zákona je třeba posuzovat ve vztahu ke každému případu zvlášť a není dost dobře možné činit paušální závěry, přičemž v tomto smyslu uvádí specifika šetřené veřejné zakázky. Dle vybraného dodavatele je rovněž zjevné, že dodávky všech položek smlouvy na veřejnou zakázku byly do výzbroje PČR pořízeny již v minulosti, přičemž není v této souvislosti relevantní, na základě jakého postupu byly jednotlivé zbraně do výzbroje PČR původně pořízeny. V současné době již dle názoru vybraného dodavatele není možné zákonnost původních smluv Úřadem přezkoumávat a jakékoliv zpochybňování těchto původních právních titulů navrhovatelem je tak z hlediska naplnění podmínek pro použití jednacích řízení bez uveřejnění irelevantní. Ustanovení § 64 písm. b) zákona navíc ani nestanoví, jak a případně na základě jakého zadávacího řízení, měla být původní smlouva uzavřena.
83. Vybraný dodavatel odmítá tvrzení navrhovatele ohledně toho, že v § 64 písm. b) zákona se hovoří o „dodávce“ v jednotném čísle, a tedy že není možné využít toto ustanovení zákona ve vztahu k původní dodávce opakovaně, neboť taková limitace postupu zadavatele by činila dané ustanovení zákona zcela zbytečným. O tom, že použití jednotného čísla neznamená, že by se daná možnost mohla použít pouze na jednu jedinou dodávku, svědčí dle vybraného dodavatele i text Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, ze které příslušné ustanovení zákona vychází.
84. Pokud jde o naplnění zákonné podmínky spočívající v zadání veřejné zakázky témuž dodavateli, vybraný dodavatel uvádí, že z podkladů rozhodnutí vyplývá, že všechny původní i následné smlouvy na nákup dlouhých ručních palných zbraní výrobce Heckler & Koch byly uzavřeny s vybraným dodavatelem. Následně vybraný dodavatel popisuje, jak funguje firemní politika přepraveje zbraní výrobce Heckler & Koch a z uvedeného dovozuje, že co se týče zákonné podmínky „tétož dodavatele“, je v případě střelných zbraní a vojenské techniky právně významná pouze osoba výrobce.
85. Co se týče podmínky částečné náhrady předchozí dodávky či rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, vybraný dodavatel uvádí, že v předmětném případě je zřejmé, že předmět dodávek zůstal oproti původním dodávkám nezměněn. Stále se jedná o typově tytéž zbraně z týchž

zaměnitelných a kompatibilních komponentů. Vybraný dodavatel je přesvědčen, že by bylo proti smyslu zákona, pokud by bylo možné realizovat pouze dodatečné dodávky zcela identických zbraní se zcela identickými parametry. Taktéž byla dle vybraného dodavatele naplněna podmínka neslučitelnosti s původním plněním nebo nepřiměřených technických obtíží při provozu a údržbě v případě změny dodavatele, což bylo odůvodněno a prokázáno ve vyjádřeních zadavatele a dokumentech, které obsahují specifikace předmětných zbraní, na které tímto vybraný dodavatel odkazuje.

86. Co se týče podmínky časového rámce, v němž je možné dodatečné dodávky dle § 64 písm. b) zákona realizovat, vybraný dodavatel uvádí, že zákon počítá s různorodostí charakteru dodávek a s tím, že předmět některých dodávek vykazuje delší životnost než 5 let. Je přitom zcela neefektivní a nevhodné nutit zadavatele pořizovat nové dodávky ve standardním zadávacím řízení před ukončením životnosti původní dodávky. V tomto smyslu odkazuje vybraný dodavatel na pojem „provozní životnost“ upravený v § 198 odst. 3 zákona, přičemž podle jeho názoru se může jednat i o zvláštní okolnost ve smyslu § 64 písm. b) zákona. Vybraný dodavatel je přesvědčen, že by zadavatel měl mít možnost přehodnotit očekávanou provozní životnost pořízených dodávek v průběhu jejich používání a pokud by se ukázalo, že provozní životnost je výrazně delší, než se předpokládalo, neměla by mu být upřena možnost využití institutu dodatečných dodávek i v této prodloužené době.
87. Nad rámec uvedeného vybraný dodavatel konstatuje, že v předmětném případě jsou dány objektivní důvody hodné zvláštního zřetele spojené s veřejným zájmem, které uvedl zadavatel ve svém vyjádření k návrhu, a pro které by Úřad neměl přistoupit k uložení zákazu plnění smlouvy. Rovněž jsou dle vybraného dodavatele splněny podmínky pro výjimku z povinnosti zadání veřejné zakázky v režimu zákona ve smyslu § 29 písm. s) zákona. Pokud byl tedy zadavatel oprávněn zadat veřejnou zakázku na základě výjimky dle § 29 písm. s) zákona, pak dle vybraného dodavatele není důvod vést řízení na zákaz plnění smlouvy, když zadavatel nebyl povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení.
88. S ohledem na vše shora uvedené vybraný dodavatel navrhuje, aby Úřad svým rozhodnutím návrh navrhovatele jako nedůvodný zamítl.

Vyjádření navrhovatele ze dne 10. 8. 2020 k podkladům rozhodnutí

89. Dne 10. 8. 2020 doručil navrhovatel Úřadu své vyjádření k podkladům rozhodnutí z téhož dne. Co se týče otázky ohledně řádného doručení stejnopisu návrhu, odkazuje navrhovatel na své příписy ze dne 2. 6. 2020. Dále uvádí, že v písemné zprávě zadavatele i v oznámení o výsledku zadávacího řízení je jako zadavatel uvedeno Ministerstvo vnitra, přičemž v seznamu držitelů datových schránek není k identifikačnímu číslu zadavatele přiřazeno číslo datové schránky Policejního prezidia. Navrhovatel tedy odeslal stejnopis návrhu do „obecné“ datové schránky zadavatele tak, jak odpovídá identifikačním údajům právnické osoby, která uzavřela smlouvu na veřejnou zakázku. Jakékoli kontaktní údaje uvedené ve smlouvě na veřejnou zakázku či v zadávací dokumentaci jsou dle navrhovatele v tomto smyslu pro účely podání návrhu irelevantní. Ohledně otázky, zda byl zadavateli doručen stejnopis návrhu, navrhovatel uvádí, že stejnopis je dokument s totožným zněním jako návrh doručený Úřadu. Navrhovatel přitom doručil zadavateli zcela totožný dokument, jaký byl doručen Úřadu, a to včetně všech příloh. Co se týče chybějícího podpisu právní zástupkyně navrhovatele na plné moci, která tvořila přílohu návrhu, navrhovatel uvádí, že nedostatek

zmocnění je odstranitelnou vadou podání, nicméně návrh takovouto vadou netrpěl. Navrhovatel upozorňuje, že plná moc je jednostranným právním úkonem, k jehož platnosti není vyžadován podpis zmocněnce. Navrhovatel tedy konstatuje, že návrh byl doručen v zákonných lhůtách jak Úřadu, tak ve stejnopisu zadavateli, a to se všemi přílohami, k čemuž byl rovněž právní zástupce navrhovatele řádně zmocněn.

90. K argumentaci zadavatele, podle níž je návrh nedůvodný, neboť v rámci jednacího řízení bez uveřejnění zadavatel nemá povinnost uveřejňovat oznámení o zahájení zadávacího řízení, a tedy zadavatel nemohl porušit § 254 odst. 1 písm. a) zákona, navrhovatel uvádí, že návrhem nebrojí proti neuveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, nýbrž proti nezákonnému použití jednacího řízení bez uveřejnění. Zadavatel nebyl dle navrhovatele oprávněn využít jednací řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona a měl postupovat v takovém druhu zadávacího řízení, jehož zahájení se uveřejňuje; jelikož tak neučinil, uzavřel dle navrhovatele smlouvu na veřejnou zakázku bez předchozího oznámení o zahájení zadávacího řízení, ačkoli jej byl povinen uveřejnit. Přesně v takovém případě lze přitom dle navrhovatele podat k Úřadu návrh na uložení zákazu plnění smlouvy. Co se týče rozsudku Krajského soudu v Brně, na který v tomto smyslu zadavatel odkazuje, navrhovatel uvádí, že tento naopak podporuje argumentaci navrhovatele a zadavatel pouze nepochopil jeho obsah.
91. Ohledně argumentace zadavatele, že navrhovatel v návrhu poukazuje taktéž na nezákonnost předchozích zadávacích postupů zadavatele, navrhovatel uvádí, že jeho jediným petitem je zákaz uložení plnění smlouvy na veřejnou zakázku a pouze k tomu návrh směřuje, přičemž je čistě procesním oprávněním navrhovatele, čím svá tvrzení v návrhu podloží a prokáže. K tvrzenému zneužití zákona o svobodném přístupu k informacím navrhovatel uvádí, že použití informací získaných na základě tohoto zákona je pouze zákonným využitím jeho práv garantovaných tímto zákonem, kdy účelem získávání těchto informací je mj. kontrola nakládání s veřejnými rozpočty.
92. K argumentaci zadavatele ohledně samotného postupu při pořizování zbraní navrhovatel uvádí, že základní normou, kterou se měl zadavatel řídit, je zákon, příp. ZVZ (potažmo evropské zadávací směrnice), přičemž veškeré podzákonné a interní normy (např. Systemizace služebních zbraní) zadavatel musí podřídít platné právní úpravě. Navrhovatel ovšem upozorňuje, že zadavatel uzavíral smlouvy na základě svých interních předpisů a až následně pro tento postup hledal zákonné možnosti. Z vyjádření zadavatele dle navrhovatele vyplývá, že cílem zadavatele byla již od prvního nákupu zbraní výrobce Heckler & Koch realizace dalších dodávek zbraní téhož výrobce. Tomuto účelu však dle navrhovatele odpovídá institut rámcové smlouvy a nikoli postup dle § 64 písm. b) zákona (rámcovou smlouvu mohli přitom zadavatelé uzavírat od účinnosti ZVZ, přičemž smlouvy, na které odkazuje zadavatel, byly až na jedinou výjimku uzavřeny po účinnosti ZVZ). Navrhovatel konstatuje, že pokud je na začátku procesu nákupu zbraní jasné, že tyto dodávky budou v budoucnu pokračovat, nemůže se jednat o dodatečné dodávky ve smyslu § 64 písm. b) zákona, neboť se jedná o cílené a dlouhodobé plánování pořízení dodávek zbraní, které ovšem měly být realizovány na základě rámcových smluv. Aplikace § 64 písm. b) zákona je dle navrhovatele v tomto případě obcházením zákona. Navrhovatel taktéž neschvaluje s tvrzením zadavatele, že jediným možným způsobem nákupu zbraní dle zákona je jednací řízení bez uveřejnění.

93. K porovnávání vlastních zadávacích postupů zadavatele se zadávacími postupy Ministerstva obrany navrhovatel uvádí, že předmětem vedeného správního řízení je pouze postup zadavatele při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, přičemž pro účely tohoto správního řízení jsou zadávací postupy Ministerstva obrany irelevantní, a to i z důvodu, že se jedná o zadavatele odlišného „charakteru“ (specifičnost Ministerstva obrany jakožto zadavatele vyplývá dle navrhovatele i z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-01052/2020/533/BŠp ze dne 10. 1. 2020). Dle navrhovatele lze v postupu Ministerstva obrany a zadavatele při zadávání veřejných zakázek na nákup zbraní shledat tolik podstatných rozdílů, že nelze přistoupit k jejich zaměňování.
94. K argumentaci zadavatele ohledně toho, že navrhovatel v minulosti zbraněmi, které jsou předmětem smlouvy na veřejnou zakázku, nedisponoval, navrhovatel uvádí, že předmětem návrhu je přezkum postupu zadavatele při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, kdy v tomto období navrhovatel, ale i jiní dodavatelé, daným plněním v rámci svého portfolia disponovali, avšak s ohledem na nezákonný postup zadavatele se nemohli o veřejnou zakázku ucházet. Ohledně zadavatelem tvrzené kvality zbraní výrobce Heckler & Koch navrhovatel uvádí, že kvalita zbraní měla být předmětem zjištění zadavatele v rámci hodnocení nabídek, zkoušek vzorků plnění atd., a nikoli předem konstatovaným a ničím nepodloženým tvrzením. Navrhovatel rovněž odkazuje na veřejně dostupné zdroje, z nichž lze dle jeho názoru usuzovat naopak na problematičnost zbraní výrobce Heckler & Koch. Pro dokreslení reálné situace na trhu navrhovatel předložil příkladný přehled výrobců útočných pušek, z něhož dle navrhovatele vyplývá, že konkurence na trhu s těmito výrobky existuje, a výběr nejvhodnějšího plnění tedy měl být předmětem soutěže v otevřenějším druhu zadávacího řízení.
95. Navrhovatel dále opakuje svou argumentaci uvedenou v návrhu ohledně chybějícího odůvodnění aplikace jednacích řízení bez uveřejnění v písemné zprávě zadavatele a konstatuje, že zadavatel se tímto dopustil mj. porušení zásady transparentnosti zadávacího řízení a pravidla stanoveného v § 217 odst. 2 písm. h) zákona. Dále navrhovatel upozorňuje, že zadavatel veřejnou zakázku nezadal jako veřejnou zakázku v oblasti obrany a bezpečnosti, tzn. jeho argumentace v tomto smyslu, a odkaz na § 198 odst. 3 zákona, je bezpředmětná. Navrhovatel je přesvědčen, že pokud by mělo být dovozeno, že tříletou lhůtu pro pořízení dodatečných dodávek dle § 64 písm. b) zákona lze přesáhnout o 20 let, zákonodárce by takto stanovil rovněž v rámci § 198 odst. 3 zákona, což ovšem neučinil.
96. Dále navrhovatel reaguje na obsah vyjádření, která zadavatel Úřadu zaslal v průběhu správního řízení. Dle navrhovatele se výčet původních smluv uvedený ve sdělení zadavatele ze dne 12. 6. 2020 neshoduje zcela s výčtem uvedeným zadavatelem v zadávací dokumentaci, kde např. nefiguruje smlouva ze dne 29. 5. 2002, a Úřad by se tedy touto smlouvou neměl vůbec zabývat. Navrhovatel upozorňuje, že dle zadávací dokumentace se v případě předmětu šetřené veřejné zakázky mělo jednat ze 3 % o částečnou náhradu předchozích dodávek a z 97 % o rozšíření stávajícího rozsahu dodávky. Toto ovšem nebylo splněno, neboť 97 % plnění dle smlouvy na veřejnou zakázku se neshodovalo s plněním z původních smluv. Navrhovatel rovněž upozorňuje, že ani jedna z původních smluv, na něž dle zadavatele navazuje plnění ze smlouvy na veřejnou zakázku, nebyla zadána v zadávacím řízení s větším počtem dodavatelů, pokud vůbec byla zadána v režimu zákona. Na základě smluv uvedených v zadávací dokumentaci tak bylo do roku 2014 pořízeno 319 souprav zbraní

výrobce Heckler & Koch mimo režim zákona či bez realizace otevřeného druhu zadávacího řízení; na základě smlouvy ze dne 21. 6. 2016 a smlouvy na veřejnou zakázku bylo, resp. má být, dodáno 1170 souprav zbraní téhož výrobce jako dodatečné dodávky ve smyslu § 64 písm. b) zákona.

97. V reakci na sdělení zadavatele ze dne 10. 7. 2020, v němž se zadavatel vyjadřoval mj. k přerozdělení zbraní v rámci jednotlivých útvarů PČR a k údržbě zbraní, navrhovatel uvádí, že sám zadavatel v tomto sdělení uvedl, že PČR disponuje zbraněmi od cca 7 výrobců. Z uvedeného je tedy dle navrhovatele zřejmé, že zadavatel je schopen se vypořádat s různorodostí zbraňových systémů. Pokud jde o ekonomické propočty a náklady na municii v případě dodávek zbraní jiného výrobce, navrhovatel uvádí, že do této situace se zadavatel dostal sám svým postupem a nelze se na něj odvolávat.
98. Na základě všeho výše uvedeného navrhovatel trvá na svém návrhu, tj. aby Úřad uložil zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

99. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace o zadávacím řízení a stanovisek předložených účastníky řízení, a na základě vlastních zjištění rozhodl podle § 264 odst. 1 zákona o uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, neboť zadavatel zadal veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení podle citovaného ustanovení zákona a smlouva na veřejnou zakázku tak byla uzavřena postupem uvedeným v § 254 odst. 1 zákona, tj. bez předchozího oznámení o zahájení zadávacího řízení, příp. předběžného oznámení, ačkoliv byl zadavatel povinen toto oznámení nebo předběžné oznámení uveřejnit a současně zadavatel neuveřejnil ani dobrovolné oznámení o záměru uzavřít smlouvu podle § 212 odst. 2 zákona. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

100. Dle § 64 písm. b) zákona v případě veřejné zakázky na dodávky může zadavatel použít jednacím řízení bez uveřejnění také, pokud jde o dodatečné dodávky od téhož dodavatele, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozí dodávky nebo k rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, a to za předpokladu, že by změna dodavatele nutila zadavatele pořizovat dodávky s odlišnými technickými vlastnostmi, což by mělo za následek neslučitelnost s původním plněním nebo by znamenaly nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě; dodatečné dodávky podle tohoto písmene mohou být pořizovány nejdéle 3 roky od uzavření původní smlouvy, pokud delší doba není odůvodněna zvláštními okolnostmi.
101. Dle § 254 odst. 1 písm. a) zákona návrh na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku může podat navrhovatel, který tvrdí, že zadavatel uzavřel smlouvu bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení nebo výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení, ačkoli byl povinen toto oznámení, předběžné oznámení nebo výzvu k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení uveřejnit, ledaže uveřejnil dobrovolné oznámení o záměru uzavřít smlouvu podle § 212 odst. 2 zákona.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení

102. V dokumentu „Informace pro Policejního prezidenta“ ze dne 7. 11. 2019 a rovněž v dokumentu „Odůvodnění dokupu samopalů a pušek Heckler & Koch a zaměřovačů HENSOLDT Optronics GmbH jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) ZZVZ“, který tvoří přílohu č. 1 Rodného listu veřejné zakázky, zadavatel uvedl k odůvodnění použití jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona tytéž argumenty, které následně předložil Úřadu ve vyjádření k návrhu ze dne 24. 5. 2020 (viz odstavce 19 – 25 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
103. Přílohu č. 1 dokumentu „Informace pro Policejního prezidenta“ tvoří kopie následujících dokumentů v anglickém jazyce opatřené úředním překladem do českého jazyka:
- dokument „Zmocnění“ opatřený tlumočnickou doložkou datovanou ke dni 7. 6. 2018, jehož obsahem je mj. jmenování vybraného dodavatele ze strany výrobce Heckler & Koch k výhradnímu zastoupení pro prodej produktů tohoto výrobce orgánům činným v trestním řízení a vojenským orgánům v České republice, platný do 31. 12. 2020 s možností prodloužení vzájemnou dohodou,
 - dokument „Potvrzení“ opatřený tlumočnickou doložkou datovanou ke dni 10. 6. 2019, jehož obsahem je mj. potvrzení ze strany výrobce HENSOLDT Optronics GmbH ohledně toho, že vybraný dodavatel je v současné době jedinou společností v České republice, která má platnou distribuční smlouvu s výrobcem HENSOLDT Optronics GmbH.
104. Přílohu č. 2 dokumentu „Informace pro Policejního prezidenta“ tvoří dokument Systemizace služebních zbraní, kde je uvedeno, že do výkonu služby v PČR jsou zavedeny mj. následující zbraně:

číselný kód	kategorie zbraně	značka, typ (model)	ráže	rok zavedení	poznámka
8	samopal 9x19	Heckler & Koch MP 5 A5 Steyr AUG Carbine V-AR 9mm	9x19 9x19 9x19	2001 1993 2017	Policie ČR vybrané jednotky Policie ČR
9	samopal 9x19 s tlumičem	Heckler & Koch MP 5 SD6	9x19	2001	vybrané jednotky Policie ČR
10	samopal 9x19 krátký	Heckler & Koch MP 5 KA4	9x19	2001	vybrané jednotky Policie ČR
11	samopal (útočná puška) 5,65x45	Heckler & Koch G 36 C Heckler & Koch G 36 K	5,65x45 5,65x45	2004 2006	Vybrané jednotky Policie ČR

		V-AR 5,56 Steyr AUG – P Heckler & Koch 416	5,65x45 5,65x45 5,65x45	2016 1993 2014	Speciální jednotky Policie ČR
12	samopal PDW	FN P 90 Heckler & Koch MP 7 A1	5,7x28 4,6x30	2004 2012	ÚRN P ČR Vybrané jednotky Policie ČR

105. V bodu 1.1 zadávací dokumentace je uvedeno následující: „Jedná se o dodatečné dodávky, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozích dodávek (cca 3%) a rozšíření stávajícího rozsahu dodávky (cca 97%). U každého typu zbraně, je původní kupní smlouvou ve smyslu § 64 písm. b) zákona smlouva, kterou bylo zahájeno vyzbrojování v systemizaci vymezeného okruhu uživatelů „dlouhými“ zbraněmi značky H&K. (MP5 č.j.: PPR-17-17/OCN-2001; 417 č.j.: PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC; MP7 č.j.: PPR-3549-44/ČJ-2012-0099EC; 416 č.j.: PPR-2043-43/ČJ-2016-990640; zaměřovače HENSOLDT 4-16x56 FF č.j.: PPR-2391-19/ČJ-2014-990640 – součást zbraňového kompletu).“.
106. V čl. 4 odst. 1 smlouvy na veřejnou zakázku je uvedeno, že „Prodávající se zavazuje odevzdat zboží kupujícímu do 20 měsíců od podpisu této smlouvy nejpozději však do 30. 10. 2021.“.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

107. Před samotným právním posouzením věci považuje Úřad za vhodné vypořádat nejprve námitky zadavatele ohledně řádného doručení stejnopisu návrhu zadavateli, neboť tato skutečnost představuje jednu z podmínek pro vedení správního řízení.

K doručení stejnopisu návrhu

108. Ve svém vyjádření ze dne 5. 6. 2020 zadavatel uvedl, že navrhovatel doručil návrh zadavateli, resp. do datové schránky Ministerstva vnitra, pouze v kopii, přestože dle § 254 odst. 3 zákona má navrhovatel doručit zadavateli stejnopis návrhu. O skutečnosti, že navrhovatel doručil zadavateli pouze kopii návrhu, svědčí dle zadavatele rovněž fakt, že plná moc připojená k návrhu nebyla opatřena doložkou konverze, a tedy se nejedná o originál. K tomu Úřad uvádí následující.
109. Jak vyplývá již z jazykového výkladu pojmu „stejnopis“, jedná se v podstatě o „stejný“ „opis“ určitého dokumentu. Povinnosti doručit zadavateli stejnopis návrhu tedy navrhovatel dostojí tehdy, pokud zadavateli doručí dokument zcela shodný s vyhotovením návrhu, který doručil Úřadu. Srovnáním návrhu, který navrhovatel doručil dne 14. 5. 2020 Úřadu, a dokumentu, který navrhovatel dodal téhož dne do datové schránky Ministerstva vnitra, a jehož obsahem je návrh k Úřadu, dospěl Úřad k závěru, že se jedná o zcela shodné dokumenty, a tedy že Ministerstvu vnitra byl navrhovatelem do datové schránky dodán stejnopis návrhu. Na uvedeném přitom ničeho nemění ani skutečnost, že v záhlaví návrhu je uvedeno, že návrh je zadavateli doručen v kopii, jak upozorňuje zadavatel. V tomto smyslu Úřad rovněž dodává, že návrh byl navrhovatelem vyhotoven v elektronické podobě, a tudíž jsou veškeré jeho elektronické „kopie“ z povahy věci shodné, a tedy se ve své podstatě vždy

jedná o stejnopis. Na základě uvedeného nemůže být sporu o tom, že Ministerstvu vnitra byl do datové schránky dodán stejnopis návrhu. Dle názoru Úřadu je přitom pro posouzení předmětné otázky zcela irelevantní, že zadavatel obdržel plnou moc (jako přílohu návrhu) v prosté kopii, neboť v souvislosti s doručením stejnopisu návrhu (ani v jiné souvislosti) zákon nestanoví podmínku doručení originálu plné moci, jelikož plná moc nepředstavuje věcné vymezení návrhu, ale pouze deklaraci navenek, resp. informaci pro dotčené strany o sjednaném právním zastoupení. K předmětné problematice lze v podrobnostech odkázat na právní závěry uvedené např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j 10 As 210/2014 – 46 ze dne 18. 11. 2015.

K osobě zadavatele veřejné zakázky a doručení stejnopisu návrhu do datové schránky zadavatele

110. Dále Úřad uvádí, že ve vyjádření k návrhu navrhovatele zadavatel namítá, že navrhovatel doručil zadavateli návrh do nesprávné datové schránky a z toho důvodu tedy ke dni odeslání tohoto vyjádření zadavateli nebyl návrh ze strany navrhovatele doručen. Úřad k povinnosti navrhovatele doručit stejnopis návrhu zadavateli uvádí následující.
111. Dle § 254 odst. 3 zákona doručí navrhovatel návrh dle § 254 odst. 1 zákona Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 1 měsíce ode dne, kdy zadavatel uveřejnil oznámení o uzavření smlouvy způsobem podle § 212 odst. 2 zákona s uvedením důvodu pro zadání veřejné zakázky bez uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení nebo výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení, nejpozději však do 6 měsíců od uzavření této smlouvy. K uvedenému ustanovení zákona uvádí komentářová literatura následující: „*V případě podání návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy dle § 254 odst. 1 písm. a) se pro doručení návrhu ÚOHS a zadavateli uplatní objektivní lhůta jednoho měsíce ode dne, kdy zadavatel uveřejnil oznámení o uzavření smlouvy s uvedením důvodu pro zadání veřejné zakázky bez uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení nebo výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení. Jednoměsíční lhůta přitom začne běžet od okamžiku uveřejnění formuláře oznámení o výsledku zadávacího řízení zadavatelem dle § 126, v případě nadlimitních veřejných zakázek rozhoduje okamžik uveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie. Současně je však podání návrhu omezeno maximální lhůtou 6 měsíců ode dne uzavření smlouvy. Pro podání návrhu je tak nutné, aby neuplynula lhůta 1 měsíc ode dne uveřejnění oznámení o uzavření smlouvy a lhůta 6 měsíců ode dne uzavření smlouvy, obě lhůty musí být dodrženy kumulativně. V případě uplynutí kterékoliv z uvedených lhůt se již není možné zakazu plnění smlouvy úspěšně domáhat.*“¹.
112. V šetřeném případě se jedná o nadlimitní veřejnou zakázku (s předpokládanou hodnotou 39 173 553,72 Kč), kdy oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo, včetně uvedení důvodu pro zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění, uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. 4. 2020 (viz odstavec 4 odůvodnění tohoto rozhodnutí). S ohledem

¹ Viz DVOŘÁK, David, MACHUREK, Tomáš, NOVOTNÝ, Petr, ŠEBESTA, Milan, KOSMÁKOVÁ, Darja, KRUMBHOLC, Filip, MAREŠ, David, BOROŠOVÁ, Hana, GALÁŘ, Jan, GULDOVÁ, Denisa, JEŘÁBEK, Jakub, LÁTAL, Martin, LELITOVSKÁ, Lenka, MACHÁLKOVÁ, Michaela, MÜLLER, Veronika, PODOLOVÁ, Libuše. § 254 [Zvláštní ustanovení o návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy]. In: DVOŘÁK, David, MACHUREK, Tomáš, NOVOTNÝ, Petr, ŠEBESTA, Milan, KOSMÁKOVÁ, Darja, KRUMBHOLC, Filip, MAREŠ, David, BOROŠOVÁ, Hana, GALÁŘ, Jan, GULDOVÁ, Denisa, JEŘÁBEK, Jakub, LÁTAL, Martin, LELITOVSKÁ, Lenka, MACHÁLKOVÁ, Michaela, MÜLLER, Veronika, PODOLOVÁ, Libuše. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 1201. ISBN 978-80-7400-651-7.

na znění § 254 odst. 3 zákona tak byl navrhovatel povinen doručit návrh Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 1 měsíce ode dne 15. 4. 2020, tj. nejpozději dne 15. 5. 2020.

113. Na tomto místě Úřad poznamenává, že stejnopis návrhu je zadavateli doručen „dojitím“ do dispoziční sféry zadavatele, což je okamžik, kdy má zadavatel objektivně možnost se s tímto podáním seznámit, a to zejména z důvodu právní jistoty navrhovatele. V případě doručování prostřednictvím datové schránky je tedy stejnopis návrhu doručen okamžikem dodání do datové schránky zadavatele. Jak přitom vyplývá z doručenek připojených k vyjádření navrhovatele ze dne 2. 6. 2020, datová zpráva obsahující návrh byla dodána do datové schránky Ministerstva vnitra dne 14. 5. 2020. Je tedy zřejmé, že k doručení datové zprávy obsahující návrh došlo ve lhůtě stanovené zákonem. K otázce doručení do datové schránky příslušné osoby, tj. zadavatele, uvádí Úřad následující.
114. V oznámení o výsledku zadávacího řízení (z něhož se navrhovatel dle svých slov o zadání veřejné zakázky dozvěděl) je jako zadavatel veřejné zakázky označeno Ministerstvo vnitra. Úřad k tomu uvádí, že Ministerstvo vnitra je právnickou osobou s vlastní právní subjektivitou a rovněž je zadavatelem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona. Tomuto zadavateli přitom odpovídá jedinečné číslo datové schránky (tj. 6bnaawp). Naproti tomu Policejní prezidium, které používá vlastní datovou schránku (s číslem gs9ai55) nemá vlastní právní subjektivitu, a tedy nemůže být zadavatelem dle zákona. Je tedy zřejmé, že navrhovatel postupoval v souladu se zákonem, když doručil datovou zprávu obsahující návrh do datové schránky Ministerstva vnitra, a tedy zadavateli ve smyslu zákona, který je definován jako zadavatel v oznámení o výsledku zadávacího řízení (viz odstavec 4 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
115. Na tomto místě Úřad upozorňuje, že navrhovatel neměl k dispozici zadávací dokumentaci, v jejímž úvodu je v rámci identifikace zadavatele uvedeno číslo datové schránky Policejního prezidia, neboť veřejná zakázka byla zadávána v jednacím řízení bez uveřejnění. Nicméně i pokud by navrhovatel s obsahem zadávací dokumentace seznámen byl, nezměnilo by to nic na skutečnosti, že datová zpráva obsahující návrh by dodáním do datové schránky Ministerstva vnitra zadavateli doručena byla. Co se týče adresy uvedené ve smlouvě na veřejnou zakázku, která byla dne 14. 4. 2020 zveřejněna v Registru smluv (ID smlouvy 11361892) a navrhovatel se tak s jejím obsahem před podáním návrhu mohl seznámit, uvádí Úřad, že předmětnou smlouvou jsou vázány pouze strany této smlouvy (tj. zadavatel a vybraný dodavatel). Doručovací adresa zadavatele uvedená ve smlouvě tedy sama o sobě nezavazuje třetí osoby (např. navrhovatele).
116. Rovněž skutečnost, že zadavateli vznikly v souvislosti s předáváním návrhu v rámci spisové služby k příslušnému organizačnímu útvaru zadavatele komplikace, nemění ničeho na tom, že datová zpráva obsahující návrh byla zadavateli účinně doručena. Pakliže zadavateli vznikají v souvislosti s předáváním písemností v rámci spisové služby komplikace, je na místě, aby učinil interní opatření tak, aby tyto komplikace na jeho straně nevznikaly.
117. S ohledem na vše výše uvedené tedy Úřad konstatuje, že navrhovatel doručil zadavateli stejnopis návrhu řádně tak, jak je stanoveno v § 254 odst. 3 zákona, když doručil datovou zprávu obsahující stejnopis návrhu příslušné osobě, tj. zadavateli, a to do 1 měsíce ode dne uveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení, tj. v zákonné lhůtě.

K námitce neplatnosti plné moci

118. Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 5. 6. 2020 dále uvedl, že zmocněnkyně, na jejíž jméno byla vystavena plná moc připojená k návrhu navrhovatele (tj. JUDr. Buzková), nebyla oprávněna návrh za navrhovatele podat, neboť plná moc byla podepsána pouze zmocnitelem a nikoli touto zmocněnkyní, a je tedy neplatná. Úřad k tomu uvádí následující.
119. Pojem plná moc je v soukromém právu vnímán ve smyslu jednostranného právního jednání zmocnitele, kterým tento navenek deklaruje, že zmocnil jinou osobu jako oprávněnou, aby ho zastupovala v rozsahu oprávnění uvedeného v této plné moci. Plná moc je pouze listinou osvědčující uzavření dohody o zastupování mezi zmocnitelem a zmocněncem, přičemž v plné moci jako takové již nemusí být projevena vůle zmocněnce, resp. akceptace plné moci, neboť skutečnost, že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla uzavřena dohoda o zastupování, vyplývá již ze samotného zmocněncova jednání, který se prokazuje plnou mocí a také podle ní dále jedná.
120. Úřad uvádí, že k návrhu byl připojen mj. dokument „Plná moc“ vystavený Českou zbrojovkou a.s. (zmocnitelem) ve prospěch JUDr. Petry Buzkové (zmocněnkyně) za účelem jejího zplnomocnění mj. k podání návrhu Úřadu ve smyslu § 254 a násl. zákona. Plná moc je datovaná ke dni 14. 5. 2020 a podepsaná zástupci navrhovatele. Návrh, jehož přílohou je uvedená plná moc, byl Úřadu doručen z datové schránky JUDr. Buzkové, přičemž v jeho závěru je na místě podpisu uvedeno „Za Navrhovatele JUDr. Petra Buzková, advokátka v plné moci“. Text návrhu je opatřen hlavičkou advokátní kanceláře, v níž JUDr. Buzková vykonává funkci společníka (tj. VKS Legal advokátní kancelář, s. r. o.).
121. Předmětnou plnou mocí tedy navrhovatel deklaroval zmocnění JUDr. Buzkové k jeho zastupování před Úřadem ve věci návrhu na zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku, přičemž JUDr. Buzková následně dala svým jednáním (tj. mj. podáním návrhu z datové schránky předmětné zmocněnkyně, hlavičkou i podpisem návrhu) najevo, že k uzavření dohody o zastupování ve prospěch navrhovatele skutečně došlo a s tímto zastupováním souhlasí. Jak již Úřad uvedl výše, v samotné plné moci přitom výslovný souhlas s pověřením ze strany zmocněnce (tj. v předmětném případě např. formou podpisu JUDr. Buzkové) vůbec figurovat nemusí, přičemž absence souhlasu zmocněnce v plné moci nečiní sama o sobě plnou moc neplatnou. Uvedené platí tím spíše, pokud JUDr. Buzková prokazatelně jedná tak, že navrhovatele v souladu s plnou mocí zastupuje.
122. Úřad tedy uzavírá, že ve světle zadavatelem namítaných argumentů neshledal důvody pro zastavení správního řízení, a proto přistoupil k meritornímu posouzení věci.

K postupu zadavatele při použití jednacího řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona

123. Vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, jejíhož zákazu plnění se navrhovatel domáhá, v jednacím řízení bez uveřejnění, přistoupil Úřad nejprve k posouzení, zda zadavatel použil pro zadání veřejné zakázky jednací řízení bez uveřejnění v souladu se zákonem. Pokud by tomu tak nebylo, nebyla by ani splněna povinnost zadavatele stanovená v § 55 zákona zadat předmětnou veřejnou zakázku v některém z „otevřenějších“ druhů zadávacího řízení, tj. byla by naplněna premisa ustanovení § 254 odst. 1 písm. a) zákona (tzn. zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku bez předchozího

oznámení, ačkoli byl povinen takové oznámení uveřejnit) a Úřad by následně mohl v intencích § 264 zákona přistoupit k uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku.

Obecně k použití jednacího řízení bez uveřejnění

124. Úřad nejprve obecně k jednacímu řízení bez uveřejnění uvádí, že se jedná o takové zadávací řízení, které svou povahou představuje výjimečný postup zadavatele, který je zadavatel oprávněn užít pouze za předpokladu, že naplní zákonem taxativně vymezené podmínky. Důvodem je, že tento druh zadávacího řízení je jediným druhem zadávacího řízení, pro nějž neplatí zákonná povinnost uveřejnit informaci o jeho zahájení vůči neomezenému počtu potencionálních dodavatelů. Zadavatel v případě užití tohoto druhu zadávacího řízení oslovuje pouze předem určené subjekty a z povahy věci tak de facto dochází k omezení hospodářské soutěže. Jedná se však o takové omezení hospodářské soutěže, které je zákonem předvídané. Vzhledem k tomu, že důvody pro možnost užití jednacího řízení bez uveřejnění jsou v zákoně uvedeny taxativně, je nutno konstatovat, že výčet důvodů pro užití tohoto druhu zadávacího řízení je úplný a z jiných než zákonem stanovených důvodů nemůže zadavatel tento druh zadávacího řízení využít.
125. Jednací řízení bez uveřejnění by tedy mělo být pouze krajním řešením, a to v těch případech, kdy není jinak možné zajistit plnění požadované zadavatelem v některém z hospodářské soutěži otevřenějších zadávacích řízeních. Zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění lze uskutečnit tedy pouze v tom případě, kdy uspokojení potřeby zadavatele není možné dosáhnout v jiném z druhů zadávacích řízení, typicky v otevřeném řízení. Obdobně se vyjádřil v rozsudku sp. zn. 5 Afs 42/2012 ze dne 11. 1. 2013 i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), když uvedl, že zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění je „[m]ožné použít v tom případě, kdy uspokojení potřeby zadavatele není nebo nebylo možné dosáhnout v „klasickém“ zadávacím řízení, tj. soutěži o zakázku. Zadavatel se může obrátit na jednoho nebo více vybraných zájemců, s nimiž bude vyjednávat smluvní podmínky, aniž by tento záměr musel předem uveřejnit, pouze za podmínek uvedených v ustanovení § 23 zákona.“.
126. V této souvislosti Úřad uvádí, že ustanovení, která povolují výjimky z pravidel pro zadávání veřejných zakázek (tzn. rovněž ustanovení upravující použití jednacího řízení bez uveřejnění), musejí být vykládána restriktivně a důkazní břemeno ohledně existence výjimečných podmínek odůvodňujících takovou výjimku nese ten, kdo se jich dovolává, tedy v případě jednacího řízení bez uveřejnění zadavatel. Uvedené závěry vyplývají z rozhodovací praxe Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“), viz např. rozhodnutí C – 385/02 ze dne 14. 9. 2004, a opakovaně je uvádí i rozhodovací praxe tuzemských soudů, viz např. rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 23/2012 ze dne 20. 11. 2012 či rozsudek NSS č. j. 5 Afs 43/2012 – 54 ze dne 11. 1. 2013. Obdobné závěry ohledně důkazního břemene vyslovil NSS rovněž v rozsudku č. j. 8 As 149/2014-68 ze dne 31. 8. 2015. K citovaným rozsudkům Úřad uvádí, že ačkoliv se uvedená judikatura vztahuje k postupu zadavatele dle ZVZ, tato skutečnost na posouzení šetřené věci v době účinnosti zákona ničeho nemění, neboť postavení jednacího řízení bez uveřejnění jakožto výjimečného a krajního řešení zadání veřejné zakázky použitelného pouze při splnění omezujících podmínek, které je nutno vykládat restriktivně, zůstalo i v nové právní úpravě zachováno.

127. Podmínky pro použití jednacího řízení bez uveřejnění jsou vymezeny v § 63 a násl. zákona, přičemž § 64 zákona upravuje podmínky pro jeho použití v případě veřejné zakázky na dodávky. V případě, kdy zadavatel použije pro zadání veřejné zakázky jednací řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona (jak učinil zadavatel v šetřeném případě) Úřad uvádí, že jak vyplývá ze zákona, zadavatel je oprávněn zadat veřejnou zakázku dle § 64 písm. b) zákona pouze za kumulativního splnění následujících předpokladů, jejichž splnění má být schopen kdykoli prokázat, neboť důkazní břemeno leží v tomto případě výhradně na straně zadavatele:

- (1) jedná se o veřejnou zakázku na dodatečné dodávky, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozí dodávky nebo k rozšíření stávajícího rozsahu dodávky;
- (2) dodatečné dodávky budou pořízeny od téhož dodavatele, se kterým byla uzavřena smlouva na poskytnutí předchozích dodávek;
- (3) změna dodavatele by nutila zadavatele pořizovat dodávky s odlišnými technickými vlastnostmi, což by mělo za následek neslučitelnost s původním plněním nebo by znamenaly nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě;
- (4) dodatečné dodávky jsou pořízeny nejdéle 3 roky od uzavření původní smlouvy, pokud není delší doba odůvodněna zvláštními okolnostmi.

V případě, že zadavatel využije jednacího řízení bez uveřejnění ve smyslu výše citovaného ustanovení zákona, musí být vždy schopen prokázat, že objektivně došlo ke kumulativnímu naplnění výše uvedených podmínek. K posouzení existence důvodů, jež vedou k možnosti plnění pouze jediným dodavatelem, musí zadavatel přistupovat zodpovědně, aby se použitím tohoto výjimečného způsobu zadání veřejné zakázky nedostal do rozporu se zákonem. V neposlední řadě je zadavatel rovněž povinen zajistit, aby objektivní existence důvodů, která vedla k aplikaci jednacího řízení bez uveřejnění, byla prokazatelná a přezkoumatelná.

128. K první podmínce použití jednacího řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona (viz bod 1 předchozího odstavce odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad uvádí, že nově pořizované dodávky musí navazovat na předchozí dodávky poskytnuté zadavateli, tzn., musí zde existovat přímá souvislost mezi původními dodávkami a nově poptávanými dodávkami. V případě náhrady předchozích dodávek se musí jednat o náhradu částečnou, není tedy možné nahradit původní dodávku v celém rozsahu. Pod rozšířením stávajícího rozsahu dodávky je potom myšleno takové plnění, které je věcně identickým plněním, jaké bylo zadavatelem původně poptáváno, pouze se zvyšuje jeho množství – předmět plnění obou dodávek tak musí být shodný.

129. Další podmínka použití jednacího řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona (viz bod 2 odstavce 127 odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyplývá z povahy předmětné výjimky, neboť pořízením dodávek od jiného než původního dodavatele by nebylo možné navázat na dodávky původní. Pokud by existovala možnost pořízení dodávek od jiného dodavatele nežli od stávajícího, nedojde v takovém případě k naplnění podmínek aplikace jednacího řízení bez uveřejnění dle předmětného ustanovení zákona.

130. K dalšímu předpokladu, který musí být zadavatelem při postupu podle § 64 písm. b) zákona splněn (viz bod 3 odstavce 127 odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad uvádí, že zadavatel musí poptávat takové specifické zboží, které má odlišné technické vlastnosti než

zboží dodávané jinými dodavateli, přičemž tyto odlišné technické vlastnosti by měly za následek buď neslučitelnost, resp. nekompatibilitu, nově poptávaného zboží s původně dodaným zbožím nebo by způsobovaly zadavateli nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě, či oboje. V tomto smyslu přitom Úřad upozorňuje, že pro aplikaci tohoto ustanovení zákona nejsou dostačující pouze drobné či běžné obtíže, musí se jednat skutečně o potíže nepřiměřené intenzity a zároveň objektivního charakteru. Předmětná podmínka tedy nebude splněna např. tehdy, kdy bude zadavatel z důvodu opodstatněné kompatibility požadovat jeden konkrétní a specifický výrobek, avšak tento bude nabízet vícero dodavatelů.

131. Posledním předpokladem, který musí být splněn k tomu, aby mohl zadavatel využít výše specifikované zadávací řízení, je dodržení časového úseku vymezujícího dobu oprávnění využití předmětného zadávacího řízení (viz bod 4 odstavce 127 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Tato podmínka má zajistit, aby k využívání tohoto postupu ze strany zadavatelů nedocházelo po dobu neomezenou, což by mohlo v krajním případě vést až k jeho zneužívání. Celková doba trvání původní smlouvy včetně délky trvání nové smlouvy na dodatečné dodávky tak nesmí dohromady přesáhnout délku 3 let, tzn. ve lhůtě 3 let nepostačuje zahájení jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 64 písm. b) zákona. Zákon však z tohoto pravidla časové limitace stanoví výjimku spočívající ve zvláštních okolnostech. Co by mohlo být těmito zvláštními okolnostmi, ovšem již zákon blíže nespecifikuje. Možnost aplikace výjimky z časové limitace je tak třeba zkoumat individuálně s ohledem na specifika každého případu, resp. plnění.
132. Úřad upozorňuje, že použití jednacím řízení bez uveřejnění je vázáno na splnění striktních podmínek předvídaných zákonem, přičemž v případě, že se zadavatel rozhodne danou veřejnou zakázku zadávat v jednacím řízení bez uveřejnění, je povinen prokázat a objektivně doložit, že důvody pro použití tohoto druhu zadávacího řízení se vztahovaly na celý předmět veřejné zakázky. Pokud by tedy ve vztahu k pouze některé části předmětu plnění veřejné zakázky (tj. v šetřeném případě pouze ve vztahu k některé skupině zbraní) nebyly splněny podmínky pro použití ustanovení § 64 písm. b) zákona, nebylo by možno aprobovat postup zadavatele v tomto zadávacím řízení ve vztahu k celému předmětu plnění veřejné zakázky. V tomto ohledu pak lze odkázat např. na rozhodnutí Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-S0414/2013/VZ potvrzené rozhodnutím předsedy Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-R263/2015/VZ.

K naplnění podmínek jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona zadavatelem

133. Úřad nejprve uvádí, že předmětem smlouvy na veřejnou zakázku, která byla uzavřena v jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na § 64 písm. b) zákona, je dodávka následujících zbraní (včetně jejich zbraňového příslušenství) a optických zaměřovačů:
- a) 392 souprav samopalů: Heckler & Koch, MP5 A3,
 - b) 20 souprav samopalů: Heckler & Koch, MP5 KA4,
 - c) 10 souprav samopalů: Heckler & Koch, MP5 SD6,
 - d) 150 souprav útočných pušek: Heckler & Koch, 416 - 11",
 - e) 10 souprav útočných pušek: Heckler & Koch, 416 – 14,5",
 - f) 20 souprav útočných pušek: Heckler & Koch, 417 A2 – 16,5",
 - g) 2 souprav pušek pro přesnou střelbu: Heckler & Koch, G 28 EA2, a

h) 25 souprav optického zaměřovače: Zeiss, 4-16x56 FF.

134. Jak vyplývá z dokumentace o zadávacím řízení (viz např. odstavec 102 odůvodnění tohoto rozhodnutí) a z vyjádření zadavatele doručených Úřadu v souvislosti s šetřeným případem, zadavatel odůvodňuje použití jednacích řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona tím, že se jedná o dodatečné dodávky od téhož vybraného dodavatele, kdy změna dodavatele by nutila zadavatele pořizovat dodávky s odlišnými technickými vlastnostmi, což by mělo za následek nekompatibilitu a další nepřiměřené technické a organizační obtíže při provozu a údržbě, jako např. přeškolení zbrojářů, instruktorů, odlišný výcvik policistů, nutnost pořídit nové výcvikové systémy, příslušenství k dlouhým zbraním, či speciální nářadí a náhradní díly k provádění kontrol a oprav. Dle zadavatele totiž provoz výzbrojní majetkové základny PČR (čítající desítky tisíc zbraní na celém území České republiky) vyžaduje zachování maximální míry unifikace, jinak by se PČR stala neřiditelnou, což by znamenalo značné problémy a vícenáklady. Nerespektování odborných zásad při řízení výzbroje jednotného ozbrojeného bezpečnostního sboru by bylo dle zadavatele rovněž v rozporu s požadavky zákona o majetku ČR a zásadami Systemizace služebních zbraní. Zadavatel uvádí, že zbraně výrobce Heckler & Koch tvoří aktuálně v PČR páteř výzbroje pro dlouhé zbraně, přičemž k těmto zbraním byly pořízeny i náhradní díly, příslušenství, speciální nářadí a byli proškoleni zbrojíři a instruktoři, včetně koncových uživatelů. Zadavatel konstatuje, že zbraně Heckler & Koch jsou ve výzbroji PČR již zavedeny a při výkonu služby se osvědčily. Zadavatel rovněž upozorňuje, že zbraně jsou výrobky s dlouhým životním cyklem, kdy u speciálních jednotek je životnost min. 10 let a u ostatních útvarů a jednotek nad 20 let. Ze všech těchto důvodů se tedy zadavatel rozhodl oslovit přímo vybraného dodavatele, který je exkluzivním zástupcem výrobce Heckler & Koch pro prodej na trhu s vojenským/služebním materiálem v České republice, a který zbraně pro PČR dodával již v minulosti.
135. Jako původní smlouvy ve smyslu § 64 písm. b) zákona identifikoval zadavatel ve svých vyjádřeních ve vztahu k pořizovaným dodatečným dodávkám následující smlouvy:
- smlouva ze dne 29. 5. 2001, která je dle zadavatele původní smlouvou ve vztahu k samopalům Heckler & Koch MP5 (přičemž k této smlouvě zadavatel upozorňuje, že se nejedná o první smlouvu, kterou byly samopaly typu Heckler & Koch MP5 do výzbroje PČR zavedeny, ovšem jedná se o první smlouvu, kterou byly samopaly typu Heckler & Koch MP5 pořízeny od vybraného dodavatele),
 - smlouva ze dne 26. 6. 2015, která je dle zadavatele původní smlouvou ve vztahu k útočným puškám modelové řady Heckler & Koch 416,
 - smlouva ze dne 20. 5. 2008, která je dle zadavatele původní smlouvou ve vztahu k útočným puškám modelové řady Heckler & Koch 417 (tj. dle zadavatele Heckler & Koch, 417 A2 - 16,5" a Heckler & Koch, G 28 EA2),
 - smlouva ze dne 26. 5. 2014, která je dle zadavatele původní smlouvou ve vztahu k optickým zaměřovačům Zeiss, 4-16x56 FF [pozn. Úřadu: zadavatel identifikoval jako původní smlouvu i smlouvu č. PPR-27-43/OCN-2002 ze dne 29. 5. 2002 (dále jen „smlouva ze dne 29. 5. 2002“), kterou pořídil ostřelovačské pušky SAKO TRG, jež však nejsou předmětem smlouvy na veřejnou zakázku; smlouvou na veřejnou zakázku zadavatel pořizuje příslušenství k těmto zbraním – optické zaměřovače].

136. Na základě dokumentace o zadávacím řízení, vyjádření účastníků řízení, dokumentů doručených zadavatelem v průběhu správního řízení Úřadu (tj. mj. smluv ze dne 29. 5. 2001, ze dne 29. 5. 2002, ze dne 20. 5. 2008, ze dne 10. 7. 2012, ze dne 26. 5. 2014, ze dne 26. 6. 2015 a ze dne 21. 6. 2016), a rovněž z vlastního šetření provedeného Úřadem, uvádí Úřad k jednotlivým položkám pořízeným zadavatelem smlouvou na veřejnou zakázku jakožto dodatečným dodávkám ve smyslu § 64 písm. b) zákona následující skutečnosti.
137. K naplnění podmínky vyplývající z ustanovení § 64 písm. b) zákona požadující, aby dodatečné dodávky byly pořízeny od téhož dodavatele, se kterým byla uzavřena smlouva na poskytnutí předchozích dodávek (viz bod 2 odstavce 127 odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad uvádí, že jak šetřená smlouva na veřejnou zakázku, tak všechny výše uvedené smlouvy označené zadavatelem jako původní, a rovněž veškeré ostatní smlouvy doručené v souvislosti s šetřenou veřejnou zakázkou Úřadu zadavatelem, uzavřel zadavatel s vybraným dodavatelem. Z výše uvedeného tedy dle Úřadu vyplývá, že o splnění podmínky dodávek od téhož dodavatele ve smyslu ustanovení § 64 písm. b) zákona nemůže být v předmětném případě pochyb. Pouze pro úplnost Úřad na tomto místě považuje za vhodné se vyjádřit k poznámce zadavatele, podle níž se v případě smlouvy ze dne 29. 5. 2001 nejedná o první smlouvu, na jejímž základě byly zbraně Heckler & Koch MP5 do výzbroje PČR zavedeny, avšak tehdejší dodavatel zbraní ukončil svoji činnost. V případě, kdy by původní smlouva ve smyslu ustanovení § 64 písm. b) zákona byla uzavřena s jiným dodavatelem nežli s dodavatelem dodatečných dodávek podle citovaného ustanovení zákona, nemohly by být splněny podmínky pro použití jednacímho řízení bez uveřejnění dle uvedeného ustanovení zákona. V šetřeném případě však zadavatel [jakožto osoba, která nese důkazní břemeno pro prokázání zákonnosti použití ustanovení § 64 písm. b) zákona] jako původní označil právě smlouvu ze dne 29. 5. 2001, a nikoli smlouvu z předchozího období, která nebyla dle informace zadavatele uzavřena s vybraným dodavatelem, tj. Úřad vyšel pro posouzení splnění podmínek pro využití § 64 písm. b) zákona právě z této smlouvy.
138. Dále se tedy Úřad zaměřil na naplnění další podmínky pro použití ustanovení § 64 písm. b) zákona, tj. podmínky dodatečných dodávek ve smyslu částečné náhrady předchozí dodávky či rozšíření stávajícího rozsahu dodávky. K tomu Úřad uvádí následující.
139. Zadavatel Úřadu sdělil, že v případě plnění smlouvy na veřejnou zakázku se jedná o rozšíření stávajícího rozsahu dodávek zbraní od téhož vybraného dodavatele, přičemž v případě zadavatelem blíže nespecifikovaného počtu souprav samopalů Heckler & Koch, MP5 A3, se jedná o částečnou náhradu předchozích dodávek. Úřad k tomuto poznamenává, že zadavatele opakovaně vyzval ke sdělení konkrétního druhu a počtu zbraní, které mají tvořit „částečnou náhradu“ ve smyslu § 64 písm. b) zákona, ovšem zadavatel i přes tyto výzvy Úřadu žádné konkrétní údaje nesdělil. Nicméně, z textu bodu 1.1 zadávací dokumentace vyplývá, že o částečnou náhradu se má jednat u cca 3 % z celkového plnění smlouvy na veřejnou zakázku, a o rozšíření stávajícího rozsahu dodávky u cca 97 % z celkového plnění smlouvy na veřejnou zakázku (viz odstavec 105 odůvodnění tohoto rozhodnutí), tzn. částečná náhrada by měla činit pouze zhruba 12 souprav samopalů Heckel & Koch, MP5A3.
140. Jak vyplývá z vyjádření zadavatele, jako původní smlouvu ve vztahu k dodatečným dodávkám **samopalů Heckler & Koch, MP5 A3**, označil zadavatel smlouvu ze dne 29. 5. 2001. Úřad přitom z kupních smluv doručených zadavatelem zjistil, že předmětem smlouvy ze dne 29. 5. 2001 byla dodávka samopalů Heckler & Koch, MP5 SD6, MP5 A5, a MP5 KA4,

a nikoli samopalů Heckler & Koch, MP5 A3. Je tudíž zřejmé, že samopaly Heckler & Koch označené výslovně jako MP5 A3 zadavatel pořídil až na základě smlouvy ze dne 21. 6. 2016, která byla s vybraným dodavatelem uzavřena na základě výjimky ze ZVZ podle § 23 odst. 5 písm. b) ZVZ jako dodatečné dodávky k původní smlouvě, tzn. jednalo se již o dodatečně pořizované zboží k plnění z roku 2001. Úřad dodává, že ustanovení § 23 odst. 5 písm. b) ZVZ a ustanovení § 64 písm. b) zákona jsou v podstatě shodná (pouze uvedené ustanovení v ZVZ obsahuje navíc pravidlo pro využití této výjimky při zadávání veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti, přičemž v ZZVZ je toto pravidlo stanoveno v samostatném ustanovení v odlišné části zákona). Je tedy zřejmé, že smlouva ze dne 21. 6. 2016, kterou zadavatel od vybraného dodavatele pořídil samopaly Heckler & Koch výslovně označené jako MP5 A3, byla uzavřena fakticky na základě téže výjimky pro použití jednacímho řízení bez uveřejnění, kterou využil zadavatel v případě uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, pouze za účinnosti předchozí právní úpravy.

141. Ve vztahu k výše uvedenému Úřad v obecné rovině připomíná, že v případě postupu podle § 64 písm. b) zákona se jedná o výjimku ze zákonem stanovené povinnosti zadávat veřejné zakázky v otevřenějších druzích zadávacích řízení, a tuto výjimku je tedy třeba vždy vykládat restriktivně, neboť jednacím řízení bez uveřejnění je nejméně transparentním druhem zadávacímho řízení, ve kterém je vyloučena soutěž a jeho nadužívání tedy musí být vyloučeno. Je-li tedy v předmětném ustanovení stanoveno, že v případě jeho využití musí být splněna podmínka mj. dodatečných dodávek od téhož dodavatele, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozí dodávky nebo k rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, nelze v případě restriktivního výkladu přijmout takovou interpretaci, že ve vztahu k původní smlouvě, či příp. ve vztahu k již realizované dodatečné dodávce, může zadavatel v podstatě bez omezení pořizovat nekonečně mnoho dodatečných dodávek. Takové nákupy musí mít určité mantinely, které jsou ustanovením § 64 písm. b) zákona pevně určeny (mj. časovým omezením spočívajícím v základním pravidle lhůty 3 let od uzavření původní smlouvy – blíže viz dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž vzhledem k povinnosti aplikovat na předmětné ustanovení restriktivní výklad nelze tyto mantinely rozšiřovat. Obecně Úřad využití předmětné výjimky za účelem pořízení opakované dodatečné dodávky od téhož dodavatele nevyklučuje, nicméně zdůrazňuje, že nelze připustit situaci, kdy by zadavatel tzv. řetězil smlouvy na pořízení dodatečných dodávek, a tedy pořizoval opakované dodatečné dodávky k dodatečným dodávkám (či opakované dodatečné dodávky k původní smlouvě) a tím např. uměle prodlužoval základní akceptovatelnou časovou hranici pro využití výjimečného postupu dle citovaného ustanovení zákona (viz rovněž dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad je přesvědčen, že ani úmyslem zákonodárce nebylo umožnit zadavateli v režimu jednacímho řízení bez uveřejnění pořizovat neomezené množství následných dodatečných dodávek, neboť v takovém případě by zadavatel mohl v tom nejméně transparentním druhu zadávacímho řízení a v podstatě s vyloučením hospodářské soutěže neustále pořizovat další a další plnění od jediného dodavatele. Takový postup nemůže dle Úřadu obstát především s ohledem na základní zásady zadávání veřejných zakázek (především s ohledem na zásady transparentnosti a přiměřenosti) a rovněž ani s ohledem na smysl a účel ustanovení § 64 písm. b) zákona či na povinnost restriktivního výkladu předmětné výjimky. Účelem ustanovení § 64 písm. b) zákona je totiž umožnit výjimečně a pouze za splnění předem striktně stanovených podmínek zákona nákup nezbytného zboží v jednacím řízení bez uveřejnění a nikoli umožnit zadavateli systematické

doplňování dodávek zboží v jednom z nejméně transparentních druhů zadávacích řízení. Ve vztahu k předmětnému typu zbraně tedy Úřad akcentuje, že zadavatel k původní dodávce zbraní pořízené na základě smlouvy uzavřené před cca 19 lety (smlouva ze dne 29. 5. 2001) pořídil dodatečné dodávky na základě smlouvy ze dne 21. 6. 2016 a následně dodatečné dodávky na základě smlouvy na veřejnou zakázku (uzavřené v roce 2020). Dle přesvědčení Úřadu ovšem pořizování dodatečných dodávek na základě předmětné výjimky [ve smyslu § 64 písm. b) zákona] až ke konci životnosti původní dodávky jde proti smyslu daného ustanovení zákona. Úřad přitom vychází z toho, že původní dodávka těchto zbraní byla učiněna na základě smlouvy uzavřené před 19 lety; z hlediska životnosti těchto zbraní Úřad vychází ze zadavatelem uváděného průměru jejich životnosti, která činí cca 20 let (ačkoli mohou být a bývají v praxi využívány i déle). Výše uvedená úvaha Úřadu o nemožnosti aplikace jednacích řízení bez uveřejnění ve smyslu citovaného ustanovení zákona pak shodně platí i pro postup, v němž by zadavatel v průběhu trvající životnosti původního plnění učinil dodatečnou dodávku a tím tedy „omladil“ své vybavení, aby tímto vytvořil předpoklad pro další dodatečné dodávky z titulu novějšího plnění; z uvedeného důvodu Úřad při svých úvahách vychází zejména z časového horizontu uzavření původních smluv, přičemž ve vztahu k předmětnému typu zbraně nelze přehlédnout, že smlouva na dodatečné dodávky byla uzavřena po 15 letech od uzavření smlouvy původní. K časovému aspektu dodatečných dodávek Úřad pak v podrobnostech odkazuje na závěry obsažené v odstavci 156 a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

142. Současně Úřad upozorňuje, že využití předmětné výjimky za účelem pořízení opakované dodatečné dodávky od téhož dodavatele Úřad nevylučuje a připouští, nicméně v takovém případě musí být ze skutkového stavu zcela zřejmé, že se jedná o reakci zadavatele na výjimečně nastalou situaci, kterou zadavatel předem nepředpokládal, a tedy nemohl dopředu zajistit možnost získat v budoucnu potřebné plnění např. prostřednictvím rámcové smlouvy (dohody) či otevřenějších druhů zadávacích řízení. Jednoznačně ovšem nelze akceptovat takový postup zadavatele, kdy tento o své budoucí potřebě nákupu značného množství plnění prokazatelně dlouho dopředu ví, a přesto se rozhodne pro pořízení takového plnění využívat opakovaně výjimku ve smyslu § 64 písm. b) zákona umožňující zadavateli pořídit plnění v jednom z nejméně transparentních druhů zadávacích řízení a v podstatě s vyloučením jakékoli hospodářské soutěže.
143. **Samopaly Heckler & Koch, MP5 KA4**, a rovněž **samopaly Heckler & Koch, MP5 SD6**, byly dle zadavatele a podle textu smlouvy do výzbroje PČR pořízeny od vybraného dodavatele na základě smlouvy ze dne 29. 5. 2001. Je tedy zřejmé, že ve vztahu k dodávkám samopalů Heckler & Koch, MP5 KA4, a samopalů Heckler & Koch, MP5 SD6, byla naplněna podmínka dodatečných dodávek, resp. rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, ve smyslu § 64 písm. b) zákona, neboť zadavatel v původní smlouvě i ve smlouvě na veřejnou zakázku pořídil věcně totožné plnění. Nelze nicméně přehlížet ostatní zákonné podmínky, které musí být pro možný postup dle § 64 písm. b) zákona splněny kumulativně, a to mj. i časový aspekt, v němž byly dodatečné dodávky těchto zbraní učiněny (k tomu viz rovněž odstavce 156 a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
144. **Útočné pušky Heckler & Koch, 416 – 11“**, byly dle zadavatele a podle textu smlouvy do výzbroje PČR poprvé pořízeny na základě smlouvy ze dne 26. 6. 2015 uzavřené s vybraným dodavatelem. Úřad dále z ostatních kupních smluv předložených zadavatelem

v rámci správního řízení zjistil, že zadavatel pořídil uvedené útočné pušky od vybraného dodavatele rovněž smlouvou ze dne 21. 6. 2016, a to jako dodatečné dodávky na základě postupu dle § 23 odst. 5 písm. b) ZVZ. Úřad tedy v tomto smyslu odkazuje na obecná východiska a dílčí závěry uvedené Úřadem v odstavcích 141 – 142 odůvodnění tohoto rozhodnutí, nicméně v tomto případě je zjevné, že zadavatel tento typ zbraně pořizuje od roku 2015.

145. **Útočné pušky Heckler & Koch, 416 – 14,5“**, byly dle zadavatele do výzbroje PČR pořízeny na základě smlouvy ze dne 26. 6. 2015, nicméně jak Úřad z obsahu této smlouvy zjistil, předmětem smlouvy byla pouze dodávka útočných pušek Heckler & Koch, 416 – 11“. Jak Úřad zjistil z dokumentace o zadávacím řízení a z obsahu jednotlivých kupních smluv doručených zadavatelem Úřadu v průběhu správního řízení, předmětné útočné pušky zadavatel pořídil poprvé až na základě smlouvy na veřejnou zakázku, která ovšem byla uzavřena jako dodatečná dodávka dle § 64 písm. b) zákona. Úřad znovu opakuje, že pro splnění podmínky dodatečných dodávek od téhož dodavatele ve smyslu citovaného ustanovení zákona je nutné, aby se v případě pořizovaného plnění jednalo buď o částečnou náhradu předchozí dodávky či o rozšíření stávajícího rozsahu dodávky. Sám zadavatel přitom Úřadu sdělil, že ve vztahu k předmětu plnění smlouvy na veřejnou zakázku se o částečnou náhradu předchozí dodávky jedná pouze v případě „velmi omezeného počtu“ samopalů MP5, a ve zbytku plnění (tzn. včetně útočných pušek Heckler & Koch, 416 – 14,5“) se jedná o rozšíření stávajícího rozsahu dodávky. Úřad ovšem upozorňuje, že v případě rozšíření stávajícího rozsahu dodávky se má jednat o věcně totožné plnění, jaké bylo zadavateli dodáno na základě původní smlouvy, pouze se zvyšuje jeho množství. Jak ovšem vyplývá z výše uvedeného, v předmětném případě pořízení útočných pušek Heckler & Koch, 416 – 14,5“, nepředcházela žádná smlouva, kterou by zadavatel pořídil věcně totožné plnění. Smlouvou ze dne 26. 6. 2015, na niž odkazuje zadavatel, pořídil zadavatel pouze útočné pušky Heckler & Koch, 416 – 11“, přičemž ani z obsahu ostatních kupních smluv doručených zadavatelem Úřadu nevyplývá, že by zadavatel předmětné útočné pušky v minulosti pořídil. Z uvedeného je tedy zřejmé, že o rozšíření stávajícího rozsahu dodávky by se z povahy věci jednat nemělo. Úřad je toho názoru, že s ohledem na restriktivní výklad aplikace výjimek z obecných pravidel zákona by v případě využití výjimky dle § 64 písm. b) zákona měla být v maximální možné míře zachována shodnost takto pořizovaného plnění a nemělo by docházet k rozšiřování variant plnění, které zadavatel tímto výjimečným postupem pořizuje.
146. Na tomto místě Úřad uvádí, že nepřehlédl argumentaci zadavatele ohledně „modularity“ zbraní řady Heckler & Koch 416 (a taktéž řady Heckler & Koch 417), kdy zadavatel uvádí, že jednotlivé pořizované zbraně jsou pouze inovovaná či jiná výrobní provedení vycházející z původního modelu Heckler & Koch 416 (resp. Heckler & Koch 417), a proto je původní smlouvou pro všechny tyto zbraně vycházející z modelové řady Heckler & Koch 416 smlouva ze dne 26. 6. 2015, kterou byly zbraně této modelové řady do výzbroje PČR poprvé zavedeny (v případě modelové řady Heckler & Koch 417 zadavatel potom za tuto původní smlouvu označuje smlouvu ze dne 20. 5. 2008). K argumentaci zadavatele, podle níž tedy výše uvedené útočné pušky Heckler & Koch, 416 – 14,5“ (a následně ve vztahu k modelové řadě Heckler & Koch 417 rovněž útočné pušky Heckler & Koch, 417 A2 - 16,5“, a pušky pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G 28 EA2) splňují podmínku dodatečných dodávek od téhož dodavatele, resp. rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, neboť jsou navázány na výše uvedenou původní smlouvu, Úřad uvádí následující.

147. Jak je zřejmé z jednotlivých kupních smluv doručených Úřadu zadavatelem, zadavatel i vybraný dodavatel rozlišují mezi jednotlivými „výrobními“ či „inovovanými“ provedeními zbraní řady Heckler & Koch 416 a Heckler & Koch 417, když tyto jsou v kupních smlouvách doručených zadavatelem Úřadu označeny odlišnými názvy. Je zřejmé, že samotné odlišení názvem ještě nutně nemusí značit odlišnost zbraně v materiálním slova smyslu, např. technickou odlišnost (jak uvádí zadavatel, může se jednat pouze o marketing). Úřad nicméně konstatuje, že označení zadavatelem pořizovaných zbraní se odlišuje v rámci údajů, které popisují určitou objektivní (technickou) vlastnost zbraně. Např. v případě zbraní Heckler & Koch, 416 – 11“ se jedná o zbraň s délkou hlavně 11“ a v případě zbraně Heckler & Koch, 416 – 14,5“ se jedná o zbraň s délkou hlavně 14,5“ (Úřad přitom nevylučuje, že předmětné zbraně se liší rovněž v jiných technických vlastnostech, nicméně odlišnost co do délky hlavně považuje za nezpochybnitelnou). Dle Úřadu je přitom zřejmé, že zbraně s jinou délkou hlavně budou mít určité odlišné vlastnosti, na základě nichž mohou např. lépe sloužit k plnění specifických služebních úkolů, neboť v opačném případě by ani nedávalo žádný smysl, aby výrobce zbraně s různou délkou hlavně vyráběl a nabízel, pokud by tyto měly absolutně stejné vlastnosti a byly rovnocenně použitelné k plnění všech služebních úkolů všemi složkami zadavatele bez rozdílu. Na tomto místě Úřad poznamenává, že sám zadavatel ve svém vyjádření ze dne 22. 6. 2020 uvedl ke zbraním modelové řady Heckler & Koch 416, že „(...) v Policii ČR je evidentně dominantní varianta s délkou hlavně 11“ a zbraně s hlavní délkou 14,5“ jsou používány prakticky výhradně v zahraničních misích.“. I z tohoto vyjádření zadavatele je tedy zřejmé, že zadavatel činí mezi předmětnými „výrobními“ provedeními zbraní objektivní rozdíly a z hlediska jejich odlišných vlastností je využívá k plnění jiných služebních úkolů. Jak přitom Úřad zjistil z internetových stránek výrobce Heckler & Koch, obě tyto verze zbraně jsou v aktuální nabídce produktů výrobce, tzn. nejedná se o případ, kdy by výrobce přestal určitou variantu zbraně vyrábět a zadavatel by tak v rámci dodatečných dodávek byl nucen pořídit novou výrobní verzi této zbraně, která jediná je aktuálně na trhu. Zadavatel nicméně v daném případě předmětné zbraně pořídil dle svých slov jako rozšíření stávajícího plnění dodávky, přičemž se svévolně rozhodl pořídit zbraně v provedení jdoucím nad rámec toho, jaké zbraně již měl pořízeny na základě původní dodávky. V předmětném případě tedy není splněn předpoklad plnění věcně shodného s plněním z původní smlouvy, neboť jak Úřad dovodil výše, v případě zbraní Heckler & Koch, 416 – 11“ a zbraní Heckler & Koch, 416 – 14,5“ se jedná o odlišné zbraně. Dodatečné dodávky Heckler & Koch, 416 – 14,5“ tedy nelze bez dalšího vztahovat k původní smlouvě, kterou byly zadavatelem do výzbroje PČR pořízeny poprvé zbraně téže modelové řady.
148. Nicméně i pokud by se výše nastíněná úvaha Úřadu o potřebě jednotnosti dodatečně pořizovaných dodávek ve vztahu k předmětu původních dodávek ukázala s ohledem na charakter poptávaného plnění jako lichá (a to i s přihlédnutím k argumentaci zadavatele, který uvádí, že se jedná pouze o bezvýznamnou změnu, kterou by byl případně schopen na dodaných zbraních zajistit vlastními kapacitami), a byla by tak splněna podmínka totožnosti pořizovaného plnění [resp. rozšíření stávajícího rozsahu dodávky ve smyslu § 64 písm. b) zákona], upozorňuje Úřad na následující skutečnost. Pro to, aby mohla být konstatována zákonnost postupu zadavatele v rámci jednacího řízení bez uveřejnění, musí být kumulativně splněny všechny podmínky uvedené v § 64 písm. b) zákona, a to ve vztahu k veškerému plnění, které zadavatel v rámci jednacího řízení bez uveřejnění pořizuje (k tomu viz informace o existující judikatuře v odstavci 132 odůvodnění tohoto rozhodnutí).

149. Úřad rovněž nepřehlédl, že co do posouzení vzájemné odlišnosti zbraní téže modelové řady (resp. odlišnosti zbraní pořizovaných na základě smlouvy na veřejnou zakázku a zbraní pořizovaných původními smlouvami) zadavatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-01052/2020/533/BŠp ze dne 10. 1. 2020, v němž Úřad v rámci odůvodnění uvedl, že v případě pušek CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO se jedná o stejný typ zbraně jako v případě pušek CZ BREN 2 ráže 5,56 x 45 mm (pouze s odlišným vnitřním průměrem hlavně). Rovněž zadavatel uvádí, že Ministerstvo obrany na základě původních smluv pořizuje do své výzbroje zbraně v podstatně odlišnějším provedení, než jaké pořizuje na základě dodatečných dodávek zadavatel. Zadavatel se v tomto smyslu tedy domáhá, aby Úřad přistupoval ke všem zadavatelům stejně. Úřad k tomuto konstatuje, že ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0105/2019/VZ, v němž bylo vydáno citované rozhodnutí, posuzoval Úřad za podstatně odlišných skutkových okolností zcela odlišnou právní problematiku, konkrétně otázku (ne)oprávněného použití výjimky dle § 29 písm. s) zákona zadavatelem. Naplnění důvodů pro možnou aplikaci výjimky dle § 29 písm. s) zákona je přitom dle Úřadu zcela odlišné od důvodů pro možnost postupu v rámci jednacního řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona. Pro účely posouzení otázky v případě zadavatelem odkazované veřejné zakázky zadávané Ministerstvem obrany bylo konkrétně v případě pořízení pušek řady CZ BREN stěžejní obecné rozlišení zbraní na úrovni druhu zbraně (resp. „typu“, řečeno slovy zákona o zbraních), neboť jak Úřad v předmětném rozhodnutí dovodil a rozsáhle odůvodnil, zbraně spadající dle zákona o zbraních mezi typ zbraní „samočinné“ jsou vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, a tudíž v případě těchto zbraní je naplněna jedna z podmínek pro aplikaci ustanovení § 29 písm. s) zákona zadavatelem. Z uvedeného důvodu tedy nebylo ve vztahu ke zbraním CZ BREN pro účely posouzení řešené právní otázky podstatné ani potřebné rozlišení v rámci dílčích technických odlišností (např. délka hlavně, vnitřní průměr hlavně apod.), neboť postačilo rozlišení obecnější. Naproti tomu v právě šetřeném případě Úřad posuzuje naprosto odlišnou právní otázku, kdy pro naplnění podmínky rozšíření stávajícího rozsahu plnění ve smyslu § 64 písm. b) zákona (tj. podmínky věcně totožného plnění), se dle Úřadu nelze spokojit s konstatováním, že v původní smlouvě a ve smlouvě na veřejnou zakázku se jedná o stejný druh, resp. typ, zbraně, neboť je zřejmé, že mezi jednotlivými zbraněmi jsou technické odlišnosti, na základě nichž nelze automaticky učinit závěr o věcné totožnosti zbraní. Dle názoru Úřadu nelze „věcnou totožnost“ plnění chápat v obecném smyslu totožného typu, resp. druhu, zbraní, nýbrž v užším slova smyslu jako identické plnění.
150. Nad rámec uvedeného k argumentaci zadavatele odkazující na zadávací praxi Ministerstva obrany (která se prolíná téměř všemi vyjádřeními zadavatele) Úřad uvádí, že předmětem vedeného správního řízení je výhradně posouzení konkrétního postupu zadavatele při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a nikoli posouzení zadávacích postupů odlišného zadavatele – tj. Ministerstva obrany. Úřad tedy obecně ve vztahu k zadávací praxi Ministerstva obrany konstatuje, že nelze bez dalšího srovnávat mezi skutkově odlišnými postupy různých zadavatelů při pořizování zbraní, ani na právě šetřený případ aplikovat právní závěry učiněné Úřadem v jiných správních řízeních s odlišným skutkovým stavem, neboť ve všech případech se jedná o samostatná zadávací řízení s odlišným předmětem správního řízení a skutkovým stavem, kdy Úřad musí podmínky pro splnění zákona zkoumat v každém případě zvlášť.

151. **Útočné pušky Heckler & Koch, 417 A2 – 16,5“**, byly dle zadavatele do výzbroje PČR pořízeny poprvé na základě smlouvy ze dne 20. 5. 2008, nicméně z obsahu této smlouvy Úřad zjistil, že jejím předmětem byly pouze dodávky samopalů Heckler & Koch, 417 – 12“, Heckler & Koch, 417 – 16“, Heckler & Koch, 417 – 20“ a granátometu k Heckler & Koch 417. Jak Úřad zjistil z dalších kupních smluv doručených zadavatelem Úřadu v průběhu správního řízení, útočné pušky Heckler & Koch v provedení 417 A2 – 16,5“, pořídil zadavatel od vybraného dodavatele smlouvou ze dne 21. 6. 2016 jako dodatečné dodávky na základě postupu dle § 23 odst. 5 písm. b) ZVZ. V předmětném případě se tedy jedná o situaci, kdy zadavatel uzavřel původní smlouvu, k níž následně po více než 3 letech pořídil dodatečné dodávky, přičemž po dalších více než 3 letech následovaly na základě smlouvy na veřejnou zakázku další dodatečné dodávky. Nelze tedy přehlédnout, že se v podstatě jedná o skutkově obdobnou situaci, kterou Úřad popsal v případě samopalů Heckler & Koch, MP5 A3. Úřad tedy odkazuje na obecná východiska a dílčí závěry uvedené Úřadem v odstavcích 141 – 142 odůvodnění tohoto rozhodnutí.
152. Obdobně jako v případě modelové řady Heckler & Koch 416, je i v případě pušek řady Heckler & Koch 417 zřejmé, že označení zbraní v rámci této řady se prokazatelně odlišuje co do číselných údajů, které popisují určitou objektivní, technickou, vlastnost zbraně, konkrétně délku hlavně. Je tedy zřejmé, že v případě pořizované zbraně se jedná o objektivně v určitém technickém ukazateli odlišnou zbraň lišící se od ostatních zbraní modelové řady Heckler & Koch 417, z čehož lze dle Úřadu logicky dovodit, že každá z těchto zbraní má v určitém smyslu odlišné vlastnosti, resp. je s ohledem na svá specifika využívána pro plnění jiných služebních úkolů v jiných útvech zadavatele. Úřad tedy uvádí, že v předmětném případě není splněna podmínka dodatečných dodávek ve smyslu rozšíření stávajícího rozsahu plnění, neboť smlouvou, kterou označuje zadavatel jako původní (tj. smlouva ze dne 20. 5. 2008), zadavatel pořídil věcně odlišné plnění, když pořídil útočné pušky Heckler & Koch 417 v provedení s délkou hlavně 12“, 16“ a 20“ a nikoli v provedení s délkou hlavně 16,5“, které zadavatel pořídil až smlouvou na veřejnou zakázku. Jak Úřad nicméně zjistil z internetových stránek výrobce Heckler & Koch, k době vydání tohoto rozhodnutí již nejsou předmětným výrobcem útočné pušky řady Heckler & Koch 417 v provedení 16“ nabízeny, tj. nelze vyloučit, že výrobce zbraně v tomto provedení již přestal vyrábět a nahradil je útočnými puškami ve verzi s délkou hlavně 16,5“, které jsou předmětem smlouvy na veřejnou zakázku. Nicméně ani skutečnost, že výrobce Heckler & Koch již na svých internetových stránkách nemá v nabídce uvedeny útočné pušky řady Heckler & Koch 417 v provedení 16“, nemusí nutně znamenat, že tyto nelze v současnosti na zakázku vyrobit a dodat. Zadavatel přitom Úřadu neprokázal, a ani toto vůči Úřadu netvrdil, že měl zájem na pořízení pušek Heckler & Koch 417 v provedení 16“ a tento zájem vůči vybranému dodavateli artikuloval, aby byla zajištěna podmínka dodatečných dodávek ve smyslu rozšíření stávajícího rozsahu dodávky (tj. pušek Heckler & Koch 417, 16“).
153. Úřad tedy konstatuje, že pokud zadavatel tvrdí, že pořídil útočné pušky Heckler & Koch 417 v provedení s délkou hlavně 16,5“ jako dodatečnou rozšiřující dodávku ve vztahu k puškám Heckler & Koch 417 v provedení s délkou hlavně 16“, měl v tomto smyslu unést důkazní břemeno. Tj. např. prokázat, že se jednalo o věcně totožné plnění či o nutný substitut plnění původního. Zadavatel ovšem kromě obecného tvrzení ohledně modularity zbraní řady Heckler & Koch 417 neuvádí ničeho na podporu zákonnosti svého postupu spočívajícího v pořízení pušek s odlišnou délkou hlavně, a tedy s odlišnými vlastnostmi, jako rozšiřující

dodatečnou dodávku na základě postupu dle § 64 písm. b) zákona. Pokud by se však úvaha Úřadu o rozdílnosti dodatečných dodávek těchto zbraní oproti původnímu plnění ukázala jako lichá, odkazuje Úřad na závěry vyřčené Úřadem ve vztahu k útočným puškám Heckler & Koch, 416 – 14,5“ obsažené v odstavci 148 ve spojení s odstavcem 132 odůvodnění tohoto rozhodnutí týkající se nutnosti splnění všech podmínek stanovených v § 64 písm. b) zákona, a to ve vztahu k celému předmětu veřejné zakázky.

154. Zadavatel ve svých vyjádřeních označil jako původní smlouvu k **puškám pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G 28 EA2**, smlouvu ze dne 20. 5. 2008, neboť dle zadavatele se jedná o modulární zbraň vycházející z řady Heckler & Koch 417. Úřad nicméně z obsahu této smlouvy zjistil, že zbraň Heckler & Koch výslovně označené jako G 28 EA2 nebyly jejím předmětem. Z dokumentace o zadávacím řízení a z ostatních smluv doručených Úřadu zadavatelem potom vyplývá, že pušky pro přesnou střelbu Heckler & Koch výslovně označené jako G 28 EA2 pořídil zadavatel od vybraného dodavatele až na základě smlouvy na veřejnou zakázku. Úřad k tomu uvádí následující.
155. Obdobně jako v případě zbraní řady Heckler & Koch 416, a útočných pušek řady Heckler & Koch 417 je i v případě pušek pro přesnou střelbu zřejmé, že označení zadavatelem pořizovaných zbraní se odlišuje v rámci údajů, které popisují určitou objektivní (technickou) vlastnost zbraně, a tedy se ve své podstatě jedná o objektivně odlišné zbraně. Sám zadavatel přitom k puškám pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G 28 EA2, uvedl, že tyto mají oproti ostatním zbraním modelové řady Heckler & Koch 417 „*zpřesněnou, tj. vyšší garantovanou přesnost do 1,5 MOA*“. V tomto případě přitom Úřad považuje za zcela zřejmé, že zbraň, která má vyšší garantovanou přesnost střelby než zbraň jiná (byť třeba z téže modelové řady), má určité objektivně odlišné technické vlastnosti a jedná se tedy ve své podstatě o odlišnou (jakkoli modulární) zbraň. Taktéž nelze přehlédnout, že pušky pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G 28 EA2, se od ostatních zbraní řady Heckler & Koch 417 odlišují nejen číselným označením v názvu odkazujícím na určité specifické technické vlastnosti, nýbrž i slovním, resp. typovým, označením v názvu – tj. místo „útočné pušky“ jako v případě ostatních zbraní řady Heckler & Koch 417 se jedná o „pušku pro přesnou střelbu“. Rovněž z internetových stránek výrobce Heckler & Koch Úřad zjistil, že předmětné pušky pro přesnou střelbu jsou zařazeny v jiné sekci produktů (tj. „Precision Rifles“), než ostatní zbraně modelové řady Heckler & Koch 416 a Heckler & Koch 417 (tj. „Assault Rifles“) pořizované zadavatelem smlouvou na veřejnou zakázku. Úřad na tomto místě upozorňuje, že z pouhého označení či zařazení zbraní v rámci internetových stránek výrobce nevyvozuje žádné závazné závěry ve vztahu k oprávněnosti použití jednacímho řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona zadavatelem, pouze na tuto skutečnost podpůrně poukazuje. Nelze totiž přehlédnout, že sám výrobce (a pravděpodobně tedy i cílový zákazník) mezi těmito kategoriemi zbraní z určitého důvodu rozlišuje. Ze všech těchto indicií lze tedy dle Úřadu dovodit, že pušky pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G 28 EA2, jsou zbraněmi odlišnými od zbytku zbraní modelové řady Heckler & Koch 417, a tedy se v jejich případě nemůže jednat o dodatečné dodávky dle § 64 písm. b) zákona, neboť předmětné zbraně nejsou rozšířením stávajícího rozsahu dodávky původní smlouvy ze dne 20. 5. 2008, když jde o věcně odlišné plnění. Úřad má přitom za to, že pro pořízení rozšiřujících dodatečných dodávek ve smyslu postupu dle § 64 písm. b) zákona je třeba mít zájem na dodržení stejné konfigurace dodávaného plnění, tj. poříditi věcně totožné plnění, a nikoli pořizovat různé typy plnění vycházející např. ze stejné modelové řady, a to především za situace, kdy týž

dodavatel má stále k dispozici plnění v konfiguraci odpovídající původní smlouvě. Uvedené platí dle Úřadu i v předmětném případě, a to přestože si je Úřad vědom toho, že zadavatel smlouvou na veřejnou zakázku pořídil zbraně, které mohou být pouze drobně technicky odlišné od zbraní pořízených původními smlouvami. S ohledem na restriktivní výklad pro možnost aplikace tohoto nejméně prosoutěžního způsobu zadání veřejné zakázky v zadávacím řízení má ovšem Úřad za to, že v předmětném případě je na místě uplatnit přísný pohled rovněž na zboží, které zadavatel prostřednictvím takového postupu pořizuje. Dle přesvědčení Úřadu prostřednictvím aplikace jednacích řízení bez uveřejnění ve smyslu citovaného ustanovení zákona nemá docházet k rozšiřování různých modularit zbraní, které má zadavatel k dispozici na základě původních smluv. I zde pak platí výše uvedená úvaha vyřčená Úřadem ve vztahu k situaci, pokud by se výše předestřený závěr o rozdílnosti plnění ukázal jako lichý (viz odstavec 148 ve spojení s odstavcem 132 odůvodnění tohoto rozhodnutí).

156. K podmínce pořízení dodatečných dodávek ve lhůtě do 3 let od uzavření původní smlouvy s tímž dodavatelem, není-li delší doba odůvodněna zvláštními okolnostmi, uvádí Úřad ve vztahu k jednotlivým zbraním pořízeným na základě smlouvy na veřejnou zakázku následující a navazuje tak na dílčí již výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí vyřčené úvahy (viz odstavec 141 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
157. Co se týče samopalů Heckler & Koch MP5 (tj. A3, SD6, KA4) Úřad z kupních smluv zjistil, že smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena až po téměř 19 letech od uzavření smlouvy, kterou zadavatel označil ve vztahu k těmto zbraním jako původní (tj. smlouvy ze dne 29. 5. 2001), a až po 3 letech a téměř 10 měsících od uzavření smlouvy ze dne 21. 6. 2016, kterou zadavatel od vybraného dodavatele poprvé pořídil samopaly Heckler & Koch výslovně označené jako MP5 A3.
158. Co se týká útočných pušek Heckler & Koch 416 (ve verzi s délkou hlavně 11“ a 14,5“), zjistil Úřad z kupních smluv, že smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena až po 4 letech a téměř 10 měsících od uzavření smlouvy, kterou zadavatel označil ve vztahu k těmto zbraním jako původní (tj. smlouvy ze dne 26. 6. 2015) a po 3 letech a téměř 10 měsících od uzavření smlouvy ze dne 21. 6. 2016, kterou zadavatel pořídil od vybraného dodavatele dodatečné dodávky útočných pušek Heckler & Koch, 416 – 11“.
159. Ohledně útočných pušek Heckler & Koch, 417 A2 – 16,5“ a pušek pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G 28 EA2, Úřad uvádí, že smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena až po téměř 12 letech od uzavření smlouvy, kterou zadavatel označil ve vztahu k těmto zbraním jako původní (tj. smlouvy ze dne 20. 5. 2008) a po 3 letech a téměř 10 měsících od uzavření smlouvy ze dne 21. 6. 2016, kterou zadavatel pořídil od vybraného dodavatele dodatečné dodávky útočných pušek Heckler & Koch, 417 A2 – 16,5“.
160. Vzhledem ke skutečnosti, že tedy v případě smlouvy na veřejnou zakázku došlo ve vztahu ke všem pořizovaným zbraním k překročení zákonem stanovené lhůty 3 let od uzavření původní smlouvy, přistoupil Úřad k posouzení, zda je v šetřeném případě toto překročení základní lhůty odůvodněno zvláštními okolnostmi, neboť jen v takovém případě by bylo použití této výjimky ze základního pravidla 3 let přípustné. Úřad přitom opětovně zdůrazňuje, že důkazní břemeno leží v případě prokazování splnění podmínek pro aplikaci výjimky umožňující postup zadavatele v jednacím řízení bez uveřejnění vždy pouze na straně zadavatele, a je to

tedy zadavatel, kdo musí prokázat, že byly beze zbytku naplněny všechny podmínky pro použití předmětné výjimky [v tomto případě dle § 64 písm. b) zákona]. V šetřeném případě zadavatel překročení lhůty 3 let od uzavření původní smlouvy odůvodňuje obvyklou délkou životního cyklu ručních palných zbraní (tj. min. 20 let) v kombinaci s potřebou zachovat technickou slučitelnost provozované výzbroje v rámci unifikované majetkové základny PČR a odkazuje na ustanovení § 198 odst. 3 zákona, přičemž uvádí, že v tomto ustanovení zakotvený výklad „zvláštních okolností“ by měl být aplikován i v případě postupu dle § 64 písm. b) zákona.

161. Úřad nejprve k argumentu zadavatele, že ustanovení § 64 písm. b) zákona je třeba v daném případě vykládat obdobně jako ustanovení § 198 odst. 3 zákona, tedy že je možno přesáhnout základní zákonem stanovenou délku lhůty pro uzavření smlouvy na dodatečné dodávky např. z důvodu očekávané životnosti dodávek, uvádí následující. Dle § 198 odst. 3 zákona platí, že zadavatel může jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona použít v případě veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti, pokud celková doba trvání původní smlouvy, včetně doby trvání smlouvy na dodatečné dodávky nepřesáhne dobu 5 let, není-li to odůvodněno zvláštními okolnostmi určenými s ohledem na očekávanou provozní životnost dodávek, včetně jejich instalací nebo systémů, a technické obtíže, které by mohly být změnou dodavatele způsobeny. Úřad nicméně uvádí, že se jedná o speciální ustanovení zákona, které se uplatní pouze při zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Jak ovšem vyplývá z dokumentace o zadávacím řízení, zadavatel předmětnou veřejnou zakázku nezadával jako veřejnou zakázku v oblasti obrany nebo bezpečnosti, ale jako „standardní“ veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona, přičemž odkaz na § 198 odst. 3 zákona uvádí poprvé až ve svém vyjádření k návrhu. Zadavatel se tudíž ustanovení zákona speciálně určených pro veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti dovolávat nemůže (v tomto smyslu je tedy bezpředmětná rovněž argumentace vybraného dodavatele uvedená v jeho vyjádření ze dne 7. 8. 2020, dle níž zadavatel postupoval při zadávání veřejné zakázky dle § 198 odst. 3 zákona). O skutečnosti, že se jedná o odlišnou problematiku upravující speciální právní vztahy, svědčí dle Úřadu i samotná systemizace zákona, kdy v rámci zákona je zadávání veřejných zakázek v jednacím řízení bez uveřejnění obecně upraveno v části třetí a zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti je upraveno v části deváté zákona. Z postupu zadavatele přitom nevyplývá, že zahájil zadávání veřejné zakázky dle části deváté zákona. Jelikož z postupu zadavatele nevyplývá, že by podle předmětného ustanovení zákona (§ 198 odst. 3 zákona) veřejnou zakázku zadával, posuzoval Úřad splnění zákonem stanovených podmínek dle podmínek stanovených v § 64 písm. b) zákona. Nicméně s ohledem na osobu zadavatele a druh poptávaného plnění vykládal Úřad možnost aplikace výjimky z obecného pravidla pořízení dodatečných dodávek do 3 let od uzavření původní smlouvy obdobně, jako to činí ustanovení § 198 odst. 3 zákona, jelikož při postupu dle § 198 odst. 3 zákona může být právě předmětem posouzení nákup zbraní, jako tomu je ve zde projednávané věci. Pro úplnost Úřad dodává, že ustanovení § 198 odst. 3 zákona činí oproti úpravě § 64 písm. b) zákona rozdíl zejména v délce lhůty, v níž je možno dodatečné dodávky realizovat (3 roky vs. 5 let). Obě ustanovení zákona potom pracují s možností prodloužení této lhůty, je-li to patřičně odůvodněno skutkovými okolnostmi [§ 198 odst. 3 zákona pak konkrétněji přibližuje, co si lze pod těmito důvody představit v případě veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti na rozdíl od § 64 písm. b) zákona, který pouze pracuje s již

výše zmiňovaným pojmem „zvláštní okolnosti“]. Ve vztahu k naplnění zvláštních okolností, které by zadavateli umožňovaly překročení hranice 3 let pro dodatečné dodávky, pak Úřad uvádí následující.

162. Úřad je toho názoru, že nelze obecně identifikovat skutečnosti, které lze považovat za zvláštní okolnosti ve smyslu § 64 písm. b) zákona, neexistuje žádný takový výčet zvláštních okolností, při jejichž použití by měl zadavatel garantováno, že naplnil jednu z podmínek citovaného ustanovení zákona. Jak již však bylo uvedeno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, s ohledem na poptávaný předmět veřejné zakázky posuzoval Úřad tuto otázku obdobně jako je tomu v případě aplikace § 198 odst. 3 zákona a při posouzení věci přihlédl mj. k životnosti daných dodávek a k technickým obtížím na straně zadavatele. Skutečnost, zda se v tom kterém případě jedná o zvláštní okolnost ve smyslu § 64 písm. b) zákona, je třeba vždy rovněž vnímat v kontextu celé situace s ohledem na skutkové okolnosti a taktéž možnosti zadavatele. Z toho důvodu Úřad nejprve shrnuje postup zadavatele v souvislosti s plánovanou unifikací výzbroje PČR a postup při pořizování jednotlivých zbraní.
163. V šetřeném případně Úřad s ohledem na zjištěný skutkový stav považuje za nezbytné přihlédnout zejména k okolnostem záměru zadavatele unifikovat zbrojní vybavení PČR zbraněmi výrobce Heckler & Koch. Současně Úřad musí přistoupit k posouzení naplnění podmínek pro použití jednacím řízení bez uveřejnění za pomoci restriktivního výkladu. Především pak Úřad akcentuje, že restriktivní výklad pro postup ve výjimečném druhu zadávacím řízení dle § 64 písm. b) zákona je nutno aplikovat v tom smyslu, že nelze připustit, aby zadavatel de facto systematicky připravoval podmínky pro použití jednacím řízení bez uveřejnění a již od počátku (tedy již od okamžiku uzavření původní smlouvy) kalkuloval se systematickým využíváním uvedeného druhu zadávacím řízení namísto toho, aby takový záměr promítl do textu původní smlouvy, či do původního zadávacím řízení, aby tak své potřeby do budoucna transparentním způsobem zajistil.
164. Zadavatel ovšem Úřadu v rámci svých vyjádření sdělil, že postupně podle aktuálních finančních možností a s ohledem na končící životnost používaných zbraní realizuje již od první poloviny 90. let minulého století přezbrojení celé PČR dlouhými ručními palnými zbraněmi od výrobce Heckler & Koch, přičemž kupní smlouvy doložené Úřadu v průběhu správního řízení (včetně smlouvy na veřejnou zakázku) jsou vždy pouze dílčím prostředkem k naplnění další fáze unifikace výzbrojní majetkové základny PČR dlouhými ručními palnými zbraněmi uvedeného výrobce. Jedná se tedy v podstatě o systematický a kontinuální postup přezbrojení zhruba 40 000 policistů zbraněmi pořízenými mimo otevřené druhy zadávacích řízení, kdy zadavatel na základě těchto jednotlivých smluv navyšoval celoplošně počty zbraní. Je tedy zřejmé, že zadavatel měl minimálně od první poloviny 90. let minulého století, kdy byly do výzbroje PČR zavedeny první samopaly výrobce Heckler & Koch, v úmyslu unifikovat výzbroj PČR co do dlouhých ručních palných zbraní zbraněmi tohoto výrobce, neboť tyto se dle zadavatele při výkonu služby PČR osvědčily (což sám zadavatel ve svých vyjádřeních uvádí, viz např. odstavec 21 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Už v této době tedy zadavatel musel vědět, že bude potřebovat nakoupit od výrobce Heckler & Koch tolik dlouhých ručních palných zbraní, aby mohl celou PČR těmito zbraněmi v souladu s tvrzenou snahou o unifikaci výzbrojit a výzbrojní základnu tak unifikovat. Jestliže tedy zadavatel měl tuto potřebu již v tomto období, měl tomu přizpůsobit své jednání a postup při zajišťování předmětných zbraní. Nicméně zadavatel dne 29. 5. 2001 uzavřel na základě § 50 odst. 1

písm. b) zákona č. 199/1994 Sb. (jako výzvu jedinému dodavateli, tzn. bez jakékoli otevřené soutěže), první smlouvu s vybraným dodavatelem, kterou pořídil i samopaly Heckler & Koch MP5 a následně zadavatel v dalších letech pořizoval do výzbroje PČR smlouvami s vybraným dodavatelem libovolné množství dalších dlouhých ručních palných zbraní od téhož výrobce. Žádná z těchto kupních smluv ovšem nebyla zadávána v některém z (tehdy účinnými právními předpisy upravených) otevřených druhů zadávacích řízení – smlouva ze dne 20. 5. 2008 byla uzavřena na základě výjimky dle § 18 odst. 2 písm. i) ZVZ, smlouva ze dne 26. 6. 2015 byla uzavřena na základě výjimky dle § 18 odst. 4 písm. h) ZVZ, smlouva ze dne 21. 6. 2016 byla uzavřena postupem dle § 23 odst. 5 písm. b) ZVZ, tj. jako dodatečné dodávky v jednacím řízení bez uveřejnění a konečně smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena postupem dle § 64 písm. b) zákona rovněž jako dodatečné dodávky v jednacím řízení bez uveřejnění. Z uvedeného je tedy evidentní, že zadavatel systematicky na základě výjimečných postupů, tzn. v podstatě bez jakékoli hospodářské soutěže, pořizoval od vybraného dodavatele v průběhu bezmála 19 let zbraně, o nichž již v první polovině 90. let minulého století dle svých vyjádření věděl, že bude v budoucnu potřebovat. Pro předejití jakýmkoliv pochybnostem Úřad zdůrazňuje, že skutečnost, že zadavatel část původního plnění pořídil na základě výjimky ze zákona (tzn. bez zadávacího řízení), není považována za důvod, proč by nebylo možno akceptovat prodloužení zákonem stanovené lhůty pro poskytnutí dodatečných dodávek. Úřad v rámci tohoto správního řízení neposuzuje zákonnost postupu zadavatele ve výjimce ze zákona při nákupu části původního plnění. Pakliže je zadavateli zákonem dána možnost určitou výjimku ze zákona využít, nelze na takový postup zadavatele a priori negativně nahlížet a dovozovat nezákonnost takového postupu, což Úřad ani nečiní. Nicméně je bezesporné, že i tento předchozí postup mimo režim zákona, který zadavatel při pořízení části původního plnění aplikoval, znamená absenci jakékoliv hospodářské soutěže, přičemž zadavatelem uplatněný navazující postup rovněž znamená absenci hospodářské soutěže; stěžejní však v daném případě je zodpovězení otázky, zda zadavatelem provedené jednacím řízení bez uveřejnění, jehož výsledkem bylo uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, naplnilo všechny zákonem stanovené podmínky.

165. Úřad uvádí, že ze zde přezkoumávaného postupu je zjevné, že zadavatel prostřednictvím jednacím řízení bez uveřejnění hodlá pokračovat v již započatých krocích souvisejících s unifikací výzbroje PČR. Takovýto postup ovšem dle Úřadu není akceptovatelný, neboť výjimku dle § 64 písm. b) zákona je třeba vykládat restriktivně a nelze na jejím základě přezbrojit celou PČR způsobem, kterým to činí zadavatel. K postupu, který zaujal zadavatel, dle názoru Úřadu smysl a účel předmětné výjimky nesměřuje. Ustanovení § 64 písm. b) zákona nelze vykládat ani v tom smyslu, že si zadavatel, vědom záměru budoucí unifikace výzbroje PČR, pořídí v minulosti „na zkoušku“ zbraně určité značky a jakmile zjistí, že tyto zbraně mu vyhovují, přistoupí k masivnímu pořizování následných dodávek naplňujících jeho původní záměr sjednotit výzbroj PČR. Dle názoru Úřadu má případná aplikace předmětné výjimky v podobě dodatečných dodávek cílit spíše na zajištění, resp. udržení, existující unifikace výzbroje konkrétních jednotek či útvarů. Uvedené je nutno vnímat např. v tom smyslu, že dojde-li k personálnímu rozšíření jednotek či útvarů, zajistí zadavatel prostřednictvím postupu dle § 64 písm. b) zákona vyzbrojení nových členů PČR totožnými zbraněmi, tzn. bude postupovat tak, aby zůstal zachován stávající stav – unifikace výzbroje v rámci jednotky, či útvaru. Pro případ dodatečných dodávek v podobě částečné náhrady by se pak jednalo o situaci, kdy např. dojde ke zničení (znehodnocení, dosloužení) některých

zbraní, ačkoliv stále je předpoklad dlouhodobé životnosti jinak unifikované základny vybavení daných jednotek či útvarů a zadavatel prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění dle citovaného ustanovení zákona zajistí částečnou náhradu této předchozí dodávky tak, aby byl zajištěn původní stav vyzbrojení. Avšak existenci takových skutečností zadavatel Úřadu vůbec nedoložil (neprokázal). Úřad nikterak nerozporuje zadavatelovu snahu o unifikaci výzbroje PČR a chápe jeho motiv týkající se unifikace výzbroje, nicméně je třeba zdůraznit, že nástrojem k tomuto cíli s ohledem na skutkové okolnosti případu nemůže být postup v jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona. Zadavatel např. ani k nejmasivněji poptávanému typu samopalů Heckler & Koch, MP5 A3 (v počtu 392 ks) nikterak nedoložil, že by se jednalo o dovyzbrojení jinak unifikované výzbrojní majetkové základny. Úřad si pak je v kontextu tohoto poptávaného zboží vědom toho, že část plnění má být částečnou náhradou, nicméně jedná se o zcela marginální část z celkového pořízeného množství zbraní.

166. Za nezákonný postup v předmětném typu jednacího řízení bez uveřejnění pak Úřad považuje situaci, jak již bylo nastíněno výše, kdy se již blíží konec životnosti výzbroje (nebo její části) a zadavatel poptává dodatečné dodávky k původní dodávce, u níž je již předpoklad brzkého vyřazení, nebo pokud tímto způsobem přezbrojuje jednotlivé útvary či jednotky, aniž by zde doposud unifikace proběhla. Tímto způsobem by pak docházelo k zacyklení smluvního vztahu s jedním dodavatelem bez existence jakékoliv soutěže o danou komoditu. Úřad v tomto ohledu vychází z toho, že z dokumentů doložených zadavatelem je zjevné, že zadavatel disponuje i zbraněmi jiných výrobců a má tak za to, že proces unifikace ze strany zadavatele završen doposud nebyl, o čemž dle názoru Úřadu svědčí i fakt, že sám zadavatel uvádí, že jeho snahou již od počátku 90. let je unifikace výzbrojní majetkové základny PČR.
167. Co se týče možnosti časového horizontu pro realizaci dodatečných dodávek od jednoho dodavatele ve smyslu § 64 písm. b) zákona, z dikce předmětného ustanovení zákona je zjevné, že vyloučení hospodářské soutěže u dané komodity (což z povahy věci tento typ jednacího řízení bez uveřejnění způsobuje) je pouze dočasné a musí být časově omezeno, přičemž předmětné ustanovení zákona pracuje s obecným pravidlem časového horizontu 3 let. Nicméně s ohledem na možná specifika některých druhů plnění zákon umožňuje i překročení lhůty 3 let. Tu Úřad dodává, že se v obecné rovině ztotožňuje s názorem zadavatele, že by v případě dodávek zbraní mohla být umožněna výjimka z obecného pravidla dodání dodatečných dodávek do 3 let od uzavření původní smlouvy (tzn. je možno v případě splnění dalších zákonem stanovených podmínek postupovat dle citovaného ustanovení zákona i po uplynutí 3 let od uzavření původní smlouvy), avšak aplikace výjimky z tohoto pravidla nemůže být bezbřehá. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí, v žádném případě nemůže docházet k tomu, aby možnost pořízení dodatečných dodávek prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění vedla k tomu, že by zadavatel mohl tímto způsobem pořizovat plnění, pokud se blíží konec životnosti původně pořízeného zboží. Stejně tak je třeba dle Úřadu nahlížet rovněž na situaci, kdy by doba životnosti plnění byla „uměle“ prodlužována prostřednictvím pořizování dodatečných dodávek, kdy by relevantním bylo časové hledisko (stáří daného předmětu plnění) vždy dle aktuálně posledních dodávek, které by však již samy byly dodatečnými dodávkami ve vztahu k původnímu plnění. Za takového stavu věci, jak již bylo uvedeno výše, by docházelo k neustálému řetězení nezbytných dodatečných dodávek a byla by i do budoucna zcela vyloučena hospodářská soutěž o danou komoditu. Tudíž i pokud je cílem zadavatele zajištění unifikace výzbroje celé PČR, nelze

institut jednacího řízení k tomuto záměru využít neomezeně a prosazovat jej tímto způsobem, kdy jednacím řízením bez uveřejnění zjevně neslouží k udržení unifikace výzbroje PČR, nýbrž je nástrojem k jejímu dosažení.

168. Jak Úřad rovněž zjistil z vyjádření zadavatele ze dne 10. 7. 2020, zbraně pořizované smlouvami ze dne 29. 5. 2001, 29. 5. 2002 a 20. 5. 2008, 10. 7. 2012, 26. 5. 2014, 26. 6. 2015 a 21. 6. 2016 byly následně na základě pravidel systemizace a rovněž s ohledem na aktuální priority jednotlivých služebních útvarů přerozděleny do útvarů s celostátní působností a do krajských ředitelství (resp. správ), v jejichž rámci docházelo plně v kompetenci jednotlivých ředitelů k přerozdělení zbraní mezi různé oblastní útvary. Následující tabulky demonstrují (na základě údajů poskytnutých zadavatelem) přerozdělení zbraní pořizovaných zadavatelem na základě smluv ze dne 29. 5. 2001, 29. 5. 2002 a 20. 5. 2008 (tabulka č. 1), smluv ze dne 10. 7. 2012, 26. 5. 2014, 26. 6. 2015 a 21. 6. 2016 (tabulka č. 2) a smlouvy na veřejnou zakázku (tabulka č. 3). Pro doplnění Úřad poznamenává, že předmětné tabulky reflektují vývoj v rámci organizační struktury PČR, kdy v roce 2008 došlo v tomto smyslu k reformě a z původního členění na 8 správ vzniklo 14 krajských ředitelství.

Tab. č. 1:

	MP5 A5	MP5 SD6	MP5 KA4	SAKO TRG	HK 417	Granátomet 40mm
HSPP	43	8	40	6	20	1
ShImP	20	4	2	6	2	
SStčk	18	4	2	4	2	
SJčk	25	4	0	4	2	
SZčk	18	4	2	4	2	
SSčk	18	4	0	4	2	
SVčk	16	0	0	4	2	
SJmk	24	4	0	4	2	
SSmk	18	4	0	4	2	
CELKEM	200	36	46	40	36	1

Tab. č. 2:

	Zaměřovač DBAL										
	SAKO TRG 42										
	SAKO TRG 22										
	HK 417										
	HK 416										
	HK MP7 A1										
HK MP5 A											
HK 416											
Hensoldt (Zeiss) 4-16x56											
Schmidt & Bender 3-20x50											
HK MP7 A1											
smlouva z 21. 6. 2016											
smlouva z 26. 6. 2015											
smlouva z 26. 5. 2014											
smlouva z 10. 7. 2012											
ÚTVARY S CELOSTÁTNÍ PŮSOBNOSTÍ	25	2		24	8	46	80		2	5	36
KŘP HL. MĚSTA PRAHY	0		2	2	10	24	8	2			
KŘP STŘEDOČESKÉHO KRAJE	0	2		2	4	12	8	2			
KŘP JIHOČESKÉHO KRAJE	0			2	10	16	8	4	2		
KŘP PLZEŇSKÉHO KRAJE	0		2	2	10	12	8	2			
KŘP KARLOVARSKÉHO KRAJE	0			0	8	6					
KŘP ÚSTECKÉHO KRAJE	0		2	2	10	12	8	2			
KŘP LIBERECKÉHO KRAJE	0			0	8	6					
KŘP KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE	0			2	10	12	8	2			
KŘP PARDUBICKÉHO KRAJE	0			0	8	6					
KŘP KRAJE VYSOČINA	0			2	10	8	6	2	1		
KŘP JIHMORAVSKÉHO KRAJE	120			2	8	32	8	2			
KŘP OLOMOUCKÉHO KRAJE	0			0	8	10					
KŘP ZLÍNSKÉHO KRAJE	0			0	8	6					
KŘP MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE	0		2	2	10	12	8				
CELKEM	145	4	8	42	130	220	150	20	5	5	36

Tab. č. 3

	HK MP5 A (9×19)	HK MP5 KA (9×19)	HK MP5 SD (9×19)	HK 416 11" (5,56×45)	HK 416 14,5" (5,56×45)	HK 417 16,5" (7,62×51)	HK G28 (7,62×51)	Optický zaměřovač Zeiss 4-16×56
ÚTVARY S CELOSTÁTNÍ PŮSOBNOSTÍ	40	2	2	16	10		2	5
KŘP HL. MĚSTA PRAHY	42	2	1	14		2		2
KŘP STŘEDOČESKÉHO KRAJE	30	2	1	14		2		2
KŘP JIHOČESKÉHO KRAJE	20	2	1	22		4		4
KŘP PLZEŇSKÉHO KRAJE	20	2	1	14		2		2
KŘP KARLOVARSKÉHO KRAJE	15							
KŘP ÚSTECKÉHO KRAJE	40	2	1	14		2		2
KŘP LIBERECKÉHO KRAJE	15							
KŘP KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE	20	2	1	14		2		2
KŘP PARDUBICKÉHO KRAJE	15							
KŘP KRAJE VYSOČINA	15	2		14		2		2
KŘP JIHMORAVSKÉHO KRAJE	45	2	1	14		2		2
KŘP OLOMOUCKÉHO KRAJE	15							
KŘP ZLÍNSKÉHO KRAJE	15							
KŘP MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE	45	2	1	14		2		2
CELKEM	392	20	10	150	10	20	2	25

169. Z uvedených tabulek dle Úřadu vyplývá, že se v daném případě nejedná o situaci, kdy by zadavatel původní smlouvou nakoupil určité množství zbraní, aby zabezpečil potřeby jednoho konkrétního útvaru, a tento útvar byl následně např. s ohledem na aktuální předem nepředvídatelné potřeby kapacitně rozšířen, v důsledku čehož vyvstala náhlá a předem neznámá potřeba dovybavit dodatečnou dodávkou týmiž zbraněmi osoby na nově zřízených služebních místech v rámci téhož útvaru, pro něž byly předmětné zbraně pořízeny původní smlouvou. Naopak z uvedených tabulek vyplývá, že pořizované zbraně byly přidělovány celoplošně a napříč jednotlivými útvary v závislosti na aktuálních potřebách jednotlivých útvarů. Stejně tak z vyjádření zadavatele vyplynulo, že jeho záměrem existujícím již od první poloviny 90. let minulého století bylo přezbrojení celé PČR, tudíž i jednací řízení bez uveřejnění využívá za tímto účelem.
170. Za zvláštní okolnost ve smyslu ustanovení § 64 písm. b) zákona přitom dle Úřadu nelze považovat ani argumentaci zadavatele ohledně nedostatku finančních prostředků pro přezbrojení celé PČR na základě jedné či více původních smluv. V případě, kdy zadavatel dopředu jistě ví, že bude určité plnění potřebovat i v budoucnu (příčemž v předmětném

případě zadavatel toto věděl, neboť již od první poloviny 90. let zahájil proces přezbrojení PČR zbraněmi výrobce Heckler & Koch), avšak nemá jistotu ohledně konkrétního množství takto v budoucnu odebraného plnění (ať už z důvodů finančních, kapacitních či jiných), nebrání zadavateli ničeho, aby, ideálně v některém z otevřenějších druhů zadávacích řízení, uzavřel s vybraným dodavatelem např. rámcovou smlouvu (dohodu) a na jejím základě následně pořizoval konkrétní množství zbraní s ohledem na své aktuální potřeby a finanční situaci. Úřad si je nicméně vědom skutečnosti, že institut rámcové smlouvy (dohody) nebyl výslovně upraven ve všech právních předpisech upravujících v minulosti proces zadávání veřejných zakázek. Tato skutečnost ovšem dle Úřadu neznámá, že postupu materiálně shodného s institutem rámcové smlouvy (dohody) zadavatel nemohl využít, neboť v rámci soukromého práva je rámcová smlouva materiálně využívána již od dob tzv. první republiky², ačkoli formálně byla do právního řádu České republiky zakotvena až prostřednictvím zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Úřad tedy konstatuje, že samotná skutečnost, že zadavatel neměl v době uzavírání jednotlivých smluv k dispozici takové množství finančních prostředků, aby jimi pokryl nákup potřebného množství zbraní, tedy dle Úřadu nemůže být „zvláštní okolností“, na základě níž by bylo odůvodněno překročení základního pravidla spočívajícího v požadavku na uzavření dodatečných dodávek ve lhůtě do 3 let od uzavření původní smlouvy, neboť jak je popsáno výše, zadavatel prokazatelně již od první poloviny 90. let věděl, že dlouhými ručními palnými zbraněmi výrobce Heckler & Koch hodlá vybavit plošně celou PČR. Stejně tak zadavatel mohl využít institutu opce, aby si případně zajistil možnost získání dalšího plnění v rámci uzavíraných smluvních vztahů.

171. Úřad dále uvádí, že pokud zadavatel v době prvního zavedení dlouhých ručních palných zbraní výrobce Heckler & Koch do PČR věděl, jakou mají předmětné zbraně životnost, musel si být rovněž vědom toho, že před uplynutím příštích zhruba 20 let bude potřeba pořídit zbraně nové. Pakliže tedy zadavatel neuzavřel s vybraným dodavatelem rámcovou smlouvu, na základě níž by následně pořizoval zbraně v závislosti na svých potřebách a možnostech, mohl potřebu pořízení nových zbraní uspokojit tak, že by s dostatečným předstihem před koncem očekávané životnosti používaných zbraní zahájil zadávací řízení v některém z jeho otevřenějších druhů, kdy mohl např. v rámci technických podmínek dle svých potřeb vyspecifikovat své požadavky na plnění. Dle Úřadu přitom nelze vyloučit, že na trhu existuje minimálně jeden další dodavatel, který disponuje zbraněmi, jež by zadavatelem naformulované požadavky naplnily, anebo který by byl schopen takové zbraně na základě zadavatelem stanovených požadavků v poskytnutém časovém horizontu vyvinout a vyrobit. Z tohoto důvodu je dle Úřadu podstatné, aby zadavatel takové zadávací řízení zahájil vždy s dostatečným časovým předstihem před očekávaným koncem životnosti zbraní [a nikoli pořizoval zbraně až před samotným koncem jejich životnosti za využití výjimečného postupu dle § 64 písm. b) zákona]. Úřadu je taktéž z úřední činnosti známo, že zbraně jsou předmětem zakázkové činnosti a vývoj zbraní „na míru“ do podoby akceptovatelné konkrétním zadavatelem není v tomto odvětví ničím neobvyklým (s tímto postupem má zkušenosti např. i sám navrhovatel). Skutečnost, že zbraně lze do zadavatelem konkrétní požadované podoby „dovyvinout“, potvrzuje i sám zadavatel, když např. ve svém vyjádření

² Např. rozhodnutí Nejvyššího soudu Československé republiky ze dne 19. 12. 1930, sp. zn. RI 807/30.

ze dne 24. 5. 2020 odkazuje na „*společný a okolnostmi vynucený letitý dovývoj zbraní do akceptovatelné podoby (viz Policie ČR a Armáda ČR)*“.

172. Z uzavřené smlouvy na veřejnou zakázku pak vyplývá, že největší podíl zbraní, který je pořizován, představují samopaly Heckler & Koch, MP5 A3. U tohoto typu výrobku nelze přehlédnout, že smlouva na původní dodávku byla uzavřena před cca 19 lety. S ohledem na tvrzení zadavatele ohledně délky živostnosti zbraní (cca 20 let, někdy však i 30 let a u zvláštních jednotek min. 10 let) je tak zjevné, že k pořízení tohoto typu samopalu přistoupil zadavatel v době, kdy již by měl počítat s obměnou stávajícího vybavení. Dle názoru Úřadu v tomto ohledu nemůže být za rozhodující moment týkající se stáří zbraní brána skutečnost, že zadavatel uzavřel smlouvu na dodatečné dodávky těchto zbraní již i v roce 2016 (tedy po cca 15 letech od zavedení předmětných zbraní původní smlouvou do výzbroje PČR). Při akceptaci takového výkladu by právě docházelo k výše zmiňovanému „omlazování“ dodávek a řetězení trvání smluvního vztahu s jedním dodavatelem, v důsledku čehož by na neúměrně dlouhou dobu nebyl daný segment trhu vystaven žádné hospodářské soutěži. Tu Úřad podotýká, že neopomněl změnu v dodávaných zbraních, kdy v rámci původní smlouvy zadavatel pořídil samopaly Heckler & Koch, MP5 A5, nicméně sám zadavatel určil tuto smlouvu jako původní k dodatečné dodávce samopalů Heckler & Koch, MP5 A3. Pokud by Úřad akceptoval, že se stále jedná o to stejné plnění, je dle přesvědčení Úřadu nutno zohlednit časový horizont, ve kterém je dodatečné plnění pořizováno, tzn. ke konci životnosti původní dodávky. V opačném případě, pokud by se jednalo o plnění odlišné, by bylo třeba reflektovat skutečnost, že není dodržena podmínka totožného plnění. Dle názoru Úřadu nelze za původní smlouvu považovat smlouvu ze dne 21. 6. 2016 spočívající v dodatečných dodávkách, kterou však byly poprvé do výzbroje PČR zavedeny samopaly s označením Heckler & Koch, MP5 A3.
173. Výše uvedený závěr ve vztahu k akceptovatelnosti prodloužení zákonného časového horizontu od uzavření původní smlouvy platí dle Úřadu i pro samopaly Heckler & Koch, MP5 KA4 a samopaly Heckler & Koch, MP5 SD6, které byly rovněž pořízeny na základě smlouvy ze dne 29. 5. 2001, přičemž v případě těchto typů zbraní zadavatel ani neuvádí, že by v průběhu času došlo k jejich dalšímu pořízení v podobě navazujících dodávek. Úřad tak má za to, že minimálně ve vztahu k těmto typům zbraní nelze s ohledem na dobu jejich původního pořízení (a předpokládanou dobu jejich živostnosti) akceptovat tak výrazné posunutí doby pro možnost pořízení dodatečných dodávek od zákonem stanovených 3 let, a to ani při zohlednění případných technických obtíží na straně zadavatele (k tomu pak v podrobnostech viz dále odůvodnění tohoto rozhodnutí). S ohledem na skutečnost, že již ve vztahu k těmto výše uvedeným typům zbraní Úřad neshledává přípustné takové překročení časového horizontu pro pořízení dodatečných dodávek, považuje za nadbytečné s ohledem na procesní ekonomii vyjadřovat se ke každé ze zadavatelem požadovaných zbraní. Nicméně v obecné rovině Úřad připouští, že bylo-li by prokázáno splnění dalších podmínek, které je potřeba k naplnění postupu v jednacím řízení bez uveřejnění, z hlediska časového (mj. s ohledem na životnost dodávaných zbraní) jako akceptovatelná doba dodatečných dodávek by se mohla jevit aplikace takového postupu ve vztahu k „nejmladší“ smlouvě označené zadavatelem jako původní, tj. smlouvě ze dne 26. 6. 2015 (popř. i ke smlouvám dříve uzavřeným). Úřad však ve vztahu k dodávkám pořízeným na základě této původní smlouvy neshledal totožnost s předmětem plnění dle právě šetřené smlouvy na veřejnou zakázku (viz výše odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel musí mít na paměti, že je to on, kdo musí

unést důkazní břemeno v tom smyslu, že jsou dány důvody pro to, aby mohlo dojít prodloužení doby pro dodatečné dodávky oproti zákonem stanovené době, což dle přesvědčení Úřadu ve zde projednávané věci nenastalo.

174. Úřad při posuzování postupu zadavatele v jednacím řízení bez uveřejnění zohledňoval i zadavatelem tvrzené technické důvody (zachování technické slučitelnosti výzbroje), přičemž vycházel zejména ze skutečnosti, že zadavatel v současné době disponuje zbraněmi více výrobců (viz odstavec 104 odůvodnění tohoto rozhodnutí) a útvary a jednotky PČR tak stále nejsou co do výzbrojní základny zcela unifikované (naopak zadání předmětné veřejné zakázky má této unifikaci dopomoci). Ve vztahu k modelům zbraní Heckler & Koch, MP5 A3, Heckler & Koch, MP5 KA4 a Heckler & Koch, MP5 SD6 Úřad shledal jako problematickou již tu skutečnost, že dodatečné dodávky jsou pořizovány s blížícím se koncem životnosti původního plnění. Při vyhodnocování skutkových okolností vycházel Úřad rovněž z následujících úvah.
175. K výkladu pojmu „slučitelnost“ neboli „kompatibilita“ Úřad uvádí, že se jedná o schopnost vzájemné návaznosti, snášenlivosti či propojitelnosti, de facto tedy o schopnost vzájemně spolupracovat a být ve shodě. Úřad má ovšem za to, že v případě zadavatelem pořizovaných zbraní se jedná o izolované jednotky využívané vždy jednotlivými osobami, které mohou do určité míry stát izolované; funkčnost a vlastnosti jedné zbraně neovlivňují funkčnost a vlastnosti další zbraně. Nejedná se tedy o situaci, kdy by např. zadavatel pořizoval ucelený zbraňový vzájemně propojený komplet, v němž by bylo možné zbraně ovládat, či mezi jednotlivými komponenty zbraňového kompletu komunikovat apod. Nelze tudíž konstatovat, že by byla naplněna podmínka neslučitelnosti pořizovaných zbraní se zbraněmi nebo zbraňovými systémy provozovanými zadavatelem.
176. Co se týče možné (ne)slučitelnosti zbraní se zbraňovým příslušenstvím či náhradními díly, čímž zadavatel taktéž argumentuje, Úřad uvádí, že, jak je zřejmé z dokumentu Systemizace služebních zbraní (viz odstavec 104 odůvodnění tohoto rozhodnutí), zadavatel disponuje v rámci PČR co do samopalů a útočných pušek zbraněmi různých výrobců [Steyr, V-AR, FN (tj. Fabrique Nationale de Herstal) příp. i SAKO], z čehož lze tedy dovodit, že zadavatel disponuje rovněž i příslušenstvím ke zbraním těchto výrobců. Dle Úřadu tedy nelze konstatovat, že jakékoli jiné zbraně, než zbraně výrobce Heckler & Koch by byly neslučitelné s příslušenstvím, které má zadavatel v rámci dlouhých ručních palných zbraní k dispozici. Jak Úřad rovněž zjistil z vyjádření zadavatele, některé zbraňové příslušenství lze používat se zbraněmi několika různých výrobců, tj. nelze konstatovat, že by bylo zbraňové příslušenství obecně slučitelné pouze se zbraněmi jednoho konkrétního výrobce – viz např. optické zaměřovače Zeiss, 4-16x56 FF, které zadavatel mj. pořídil smlouvou na veřejnou zakázku, a k nimž zadavatel Úřadu (ve vyjádření ze dne 12. 6. 2020) sdělil, že tyto jsou používány s puškami OPU SAKO TRG a (ve vyjádření ze dne 10. 7. 2020), že jsou určeny pro pušky řady Heckler & Koch 417. Pakliže by zadavatel soutěžil novou dodávku zbraní, je zjevné, že je to zadavatel, kdo je oprávněn stanovit příslušné technické požadavky na poptávaný předmět plnění tak, aby co nejvíce vyhovoval jeho potřebám. Stejně tak může být relevantní i informace o vybavení, kterým již zadavatel disponuje. Pokud by došlo k situaci, že by zadavatel získal zbraně, které by nebyly kompatibilní s příslušenstvím, které má nyní k dispozici, je legitimní úvahou Úřadu, že zadavatel bude stále disponovat i vybavením, pro něž dané příslušenství má již nakoupeno a má je k dispozici, přičemž postupně by došlo

k nahrazení celkového vybavení zadavatele, vč. příslušenství. Úřad nepřehlédl ani skutečnost, že sám zadavatel uvádí, že např. municí pořizuje pravidelně v otevřenějších druzích zadávacích řízeních, přičemž i municie musí být v určitém smyslu kompatibilní s pořizovanými zbraněmi. Ani v tomto smyslu tedy nelze konstatovat, že by byla naplněna podmínka neslučitelnosti pořizovaných zbraní s příslušenstvím či municí, kterou má zadavatel k dispozici. Nehledě na skutečnost, že plnění, které má již zadavatel pořízeno, je nakoupeno ve vztahu k aktuální výzbroji PČR, tudíž příslušenství, které má zadavatel k dispozici, by mělo být plně využito v souvislosti s tímto vybavením.

177. Co se týče podmínky nepřiměřených technických obtíží při provozu a údržbě, argumentuje zadavatel primárně tím, že zavedení zbraně odlišného výrobce do výzbroje PČR by znamenalo nutnost proškolení a výcviku policistů na několika uživatelsky odlišných typech zbraní (a s tím související nárůst nákladů především ohledně municie), povinnost zajistit součástkové a další technické vybavení pro zbraně odlišných výrobců a nutnost vyřešit dopravu policistů na střelnice, kapacity střelnic i odpovídající množství střeleckých instruktorů. Z ekonomického pohledu je tedy dle zadavatele výhodnější pořizovat i ty nejdražší zbraně, avšak v rámci unifikované výzbrojní majetkové základny. Úřad k tomu uvádí následující.
178. Úřad primárně upozorňuje, že v případě předmetné podmínky se dle § 64 písm. b) zákona musí jednat o obtíže při provozu a údržbě, avšak výhradně technického charakteru, neboť tyto mají vyplývat z odlišných technických vlastností pořizovaného plnění. Argumentace zadavatele k naplnění této podmínky je ovšem vedena ve smyslu obtíží vyplývajících z logistiky a nárůstu finančních nákladů souvisejících s potencionálním pořízením zbraní od jiného výrobce, tj. zadavatel vůbec neargumentuje obtížemi technického charakteru. Úřad přitom opětovně upozorňuje, že je to pouze zadavatel, kdo v případě, že se dovolává postupu dle § 64 písm. b) zákona, musí unést důkazní břemeno a vůči Úřadu prokázat, že jsou beze zbytku naplněny všechny podmínky pro aplikaci citovaného ustanovení. Úřad taktéž připomíná, že technické obtíže vzniklé zadavateli v důsledku odlišných technických vlastností pořizovaného plnění musejí být ve smyslu § 64 písm. b) zákona objektivně nepřiměřené. Dle Úřadu přitom nelze vyloučit, že může existovat minimálně jeden další dodavatel, který by byl zadavateli schopen nabídnout plnění, které by nebylo technicky odlišné, resp. bylo by srovnatelné, a třeba i za výhodnější cenu. Co se týče zcela totožných zbraní, tj. zbraní výrobce Heckler & Koch, Úřad upozorňuje, že jakkoli je v současnosti prokazatelně jediným dodavatelem zbraní výrobce Heckler & Koch pro vojenský a služební trh v rámci České republiky vybraný dodavatel [což jednoznačně vyplývá z příloh doručených Úřadu vybraným dodavatelem dne 3. 6. 2020 a rovněž z dokumentace o zadávacím řízení (viz odstavec 103 odůvodnění tohoto rozhodnutí)], nelze vyloučit, že do budoucna tento výrobce svou prodejní politiku změní a svá přepravejní práva svěří jinému dodavateli či dokonce vícero dodavatelům nebo to bude přímo tento výrobce, kdo by plnění prodával; v takovém případě by existoval tedy minimálně jeden další dodavatel, který by byl zadavateli schopen nabídnout plnění dokonce zcela shodné s původním plněním. Zadavatel tedy v předmetném případě nemůže s odkazem na technickou neslučitelnost či obtíže při provozu a údržbě zbraní jednoduše zcela rezignovat na realizaci otevřenějších druhů zadávacích řízení.

179. K tomu Úřad uvádí, že možné navýšení finančních nákladů, zvýšené nároky na logistiku či personální vybavenost v případě pořízení zbraní od jiného výrobce, ba ani povinnost zadavatele řídit se dle schválené Systemizace služebních zbraní a dodržovat zákon o majetku ČR, nemohou být v šetřeném případě důvodem pro vyloučení hospodářské soutěže a zadání šetřené veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění. Uvedené platí tím spíše, když Úřadu je z dokumentace o zadávacím řízení známo, že zadavatel v rámci výzbroje PČR disponuje rovněž samopaly a útočnými puškami odlišných výrobců, z čehož je tedy zřejmé, že k vynakládání finančních výdajů zadavatelem v tomto smyslu (tj. výcvik na několika odlišných značkách zbraní) již v současnosti dochází a stejně tak musí mít zadavatel již nyní logisticky i personálně zajištěn výcvik a pravidelná školení na těchto zbraních odlišných značek. Dle názoru Úřadu je legitimní jeho úvaha, že i členové příslušných jednotek či útvarů, kterým by byly svěřeny v rámci tohoto zadávacího řízení poptávané zbraně, budou muset projít příslušným zaškolením, jelikož nyní mohou využívat zbraně odlišné. Úřad v tomto ohledu vychází ze skutečnosti, že doposud zadavatel nemá unifikované zbraně v rámci jednotlivých jednotek či útvarů; zadavatel takovou skutečnost, tj. že měl již unifikované jednotlivé útvary či jednotky, v rámci vedeného správního řízení nijak nedoložil, naopak je zjevné, že v průběhu času sice jsou jednotlivým složkám PČR přidělovány další zbraně od daného výrobce, nicméně ze skutkových okolností šetřeného případu nplyne, že by nově zajišťované plnění mělo být tím, které v rámci jednotlivých útvarů (jednotek) zajistí udržení stavu unifikace. V tomto smyslu Úřad neshledal nepřiměřené obtíže ani co do údržby zbraní, jak ji Úřadu zadavatel popsal ve svém vyjádření, neboť do PČR jsou nejen v rámci kategorie samopalů a útočných pušek zavedeny zbraně jiných výrobců, a tedy běžná údržba těchto zbraní jiných výrobců prováděná koncovými uživateli již nyní musí probíhat. Co se týče nepravidelné údržby na dalších úrovních, Úřad uvádí, že zadavatel musí mít již k těmto zbraním odlišných značek vyškolen vlastní (anebo alespoň zasmulvně externí) personál, který dokáže provádět údržbu zbraní jiných výrobců a příp. i zaškolit koncové uživatele k této údržbě. Pakliže zadavatel v souvislosti s možným navýšením finančních nákladů ve vztahu k pořízení zbraní jiného výrobce argumentuje možným porušením zákona o majetku ČR, Úřad k tomu uvádí, že zadavateli nic nebránilo již dříve si právně upravit a zajistit pořizování zbraní do budoucna např. prostřednictvím rámcové smlouvy (dohody), v jejímž rámci by následně docházelo za transparentně předem stanovených podmínek k vynakládání veřejných prostředků ze strany zadavatele za účelem pořizování aktuálně potřebných zbraní konkrétního výrobce. Úřad si je v tomto ohledu plně vědom skutečnosti, že zadavatelé nejsou při poptávání plnění výlučně vázáni pouze zákonem (o zadávání veřejných zakázek), nýbrž i dalšími právními předpisy. Avšak zadavatelem uplatněná argumentace není obhajitelným důvodem pro flagrantní porušení zákona a zadání veřejné zakázky de facto „z ruky“ konkrétnímu dodavateli, jelikož (jak Úřad odůvodnil v tomto rozhodnutí) pro to nebyly splněny zákonem stanovené podmínky.
180. Taktéž ani žádná interní pravidla zadavatele stanovená Systemizací služebních zbraní či jiným dokumentem nemohou zadavatele sama o sobě opravňovat k pořízení zbraní konkrétního výrobce, pakliže k tomu nejsou splněny podmínky dle zákona. Úřad totiž znovu opakuje, že v šetřeném případě se nejedná o situaci, kdy by zadavatel potřeboval dovybavit konkrétní útvar týmiž zbraněmi (např. z důvodu vzniku nových služebních míst), které dříve do takového útvaru zavedl, ale zadavatel prostřednictvím dodatečných dodávek systémově přezbrojuje celou PČR dlouhými ručními zbraněmi výrobce Heckler & Koch, resp. zadavatel

takovou skutečnost v průběhu správního řízení neprokázal. Sám zadavatel si je přitom vědom možného řešení takové situace, když uvádí, že zbraně od jiného výrobce by bylo možno distribuovat pouze do konkrétních útvarů a nikoli celoplošně tak, jak k tomu docházelo v rámci předložených kupních smluv, čímž by byly minimalizovány dodatečné finanční náklady a související logistické problémy. Pouhé tvrzení zadavatele, že tento způsob redistribuce zbraní by mohl být pro zadavatele logisticky či finančně náročnější, přitom dle Úřadu nemůže obstát jako relevantní důvod pro vyloučení hospodářské soutěže při pořizování zbraní, a to především proto, že se nejedná o obtíže objektivně nepřiměřené intenzity a už vůbec se nejedná o obtíže technického charakteru.

181. Na základě všeho výše uvedeného má tedy Úřad za to, že zadavatel neunesl důkazní břemeno ve vztahu k podmínce dodatečných dodávek s odlišnými technickými vlastnostmi, jež by měly za následek neslučitelnost s původním plněním či nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě a rovněž k podmínce pořízení dodatečných dodávek ve lhůtě do 3 let od uzavření původní smlouvy, není-li delší doba odůvodněna zvláštními okolnostmi, neboť neuvedl ničeho (a ani z dokumentace o zadávacím řízení toto nevyplývá), na základě čeho by Úřad mohl konstatovat, že zadavatel splnil předmětné podmínky pro postup dle ustanovení § 64 písm. b) zákona. Úřad tedy konstatuje, že ve vztahu k dodávkám zbraní pořízených na základě smlouvy na veřejnou zakázku nebyly zadavatelem naplněny podmínky ustanovení § 64 písm. b) zákona. Úřad pro úplnost shrnuje, že samopaly Heckler & Koch, MP5 A3, Heckler & Koch, MP5 KA4 a Heckler & Koch, MP5 SD6 pořídil zadavatel až na samém konci jejich životnosti, po 19 letech od uzavření smlouvy ze dne 29. 5. 2001, kterou sám označil ve vztahu k těmto zbraním jako původní, a to přestože dle ustanovení § 64 písm. b) zákona, jehož se zadavatel dovolává, platí obecné pravidlo, že dodatečné dodávky podle tohoto ustanovení zákona mohou být pořizovány nejdéle 3 roky od uzavření původní smlouvy. Pro úplnost Úřad doplňuje, že pokud by samopaly Heckler & Koch, MP5 A3 nebylo možno považovat za shodné plnění s původní smlouvou (viz označení poptávaného zboží ve smlouvě ze dne 29. 5. 2001, kterou zadavatel označil jako původní smlouvu k tomuto typu zbraní), bylo by nutno zohlednit tu skutečnost, že se jedná o dodávku jiného zboží než v rámci původního plnění. Sice by se neuplatnila výše uvedená úvaha Úřadu o časovém aspektu (životnosti zbraní), ale naopak by platilo, že se jedná o dodávku jiného plnění. V případě útočných pušek Heckler & Koch, 416 – 14,5“, Heckler & Koch, 417 A2 – 16,5“ a pušek pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G 28 EA2 pak zadavatel v rámci dodatečných dodávek pořídil zbraně, které nejsou identické s plněním ze smluv, které zadavatel označil ve vztahu k těmto zbraním za původní, tzn. není splněna ani podmínka dodatečných dodávek dle citovaného ustanovení zákona. S ohledem na skutečnost, že již ve vztahu k těmto uvedeným zbraním nebyly zadavatelem splněny zákonné podmínky pro jejich pořízení v jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona, je nutno konstatovat, že nebyly splněny podmínky pro postup v tomto druhu zadávacího řízení ani ve vztahu k veřejné zakázce jako celku, a tudíž je nutno pohlížet na celé zadávací řízení jako na neoprávněně použité.
182. Co se týče 25 souprav optických zaměřovačů Zeiss, 4-16x56 FF Úřad uvádí, že věnovat se posouzení naplnění podmínek ustanovení § 64 písm. b) zákona zadavatelem ve vztahu k pořízení tohoto plnění, považoval Úřad s ohledem na zásadu procesní ekonomie za bezpředmětné, neboť výsledek by ničeho nezměnil na skutečnosti, že jak Úřad dovodil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, ve vztahu ke zbraním pořizovaným na základě smlouvy na veřejnou zakázku nebyly zadavatelem naplněny podmínky ustanovení § 64

písm. b) zákona, přičemž ani sám navrhovatel pořizování této části plnění nikterak nerozporoval. Z obdobného důvodu se Úřad v odůvodnění tohoto rozhodnutí rovněž nezabýval námitkou navrhovatele uvedenou v návrhu ohledně nezákonného vyhotovení písemné zprávy zadavatele, neboť výsledek posouzení této otázky by taktéž ničeho nezměnil na závěru Úřadu ohledně nezákonně použitého druhu zadávacího řízení. Úřad přitom upozorňuje, že pokud nejsou podmínky pro použití ustanovení § 64 písm. b) zákona splněny byť jen ve vztahu k jedné části plnění veřejné zakázky, je třeba označit postup zadavatele v celém zadávacím řízení za rozporný se zákonem. Nad rámec právě uvedeného Úřad nicméně považoval za vhodné vyjádřit se i k některým dalším argumentům zadavatele uvedeným v jeho vyjádřeních.

K námitce nezákonného důvodu pro podání návrhu

183. Zadavatel ve vyjádření k návrhu mj. uvedl, že v předmětném případě nebyly naplněny podmínky pro podání návrhu ve smyslu § 254 odst. 1 písm. a) zákona, neboť otázka, zda zadavatel měl povinnost uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení, se posuzuje samostatně a nezávisle na posouzení toho, zda zadavatel použil jednací řízení bez uveřejnění oprávněně. Úřad k tomu uvádí následující.
184. V uvedeném případě navrhovatel tvrdí, že
- zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku
 - v nezákonně použitém jednacím řízení bez uveřejnění,
 - tj. neuveřejnil oznámení o zahájení zadávacího řízení, ačkoli jej byl povinen uveřejnit.

Dle Úřadu tedy navrhovatel v návrhu uvádí přesně ty důvody, které zákon stanoví jako podmínku pro podání návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy dle § 254 odst. 1 písm. a) zákona.

185. Pro posouzení, zda byl návrh podán ze zákonného důvodu, resp. zda jsou splněny podmínky pro podání návrhu dle § 254 odst. 1 písm. a) zákona, je přitom dle Úřadu podstatné pouze ověření skutečnosti, že v zadávacím řízení, v němž nebylo uveřejněno oznámení o zahájení zadávacího řízení (předběžné oznámení či výzva k podání nabídek) byla uzavřena smlouva na veřejnou zakázku, přičemž navrhovatel musí zároveň tvrdit, že toto oznámení mělo být uveřejněno. S těmito skutečnostmi nikterak nesouvisí následné právní posouzení otázky, zda byl druh použitého zadávacího řízení zadavatelem zvolen v souladu se zákonem, což ostatně uvádí i sám zadavatel. Nicméně jak je zřejmé z odůvodnění tohoto rozhodnutí, Úřad dospěl v šetřeném případě k závěru, že zadavatel nedodržel podmínky pro zadání veřejné zakázky dle § 64 písm. b) zákona. Tzn. zadavatel nebyl oprávněn zadat předmětnou veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění způsobem, jakým to učinil, a tedy měl v této souvislosti rovněž povinnost uveřejnit odpovídající oznámení. Je tedy zřejmé, že v předmětném případě byl důvod pro podání návrhu dle § 254 odst. 1 písm. a) zákona bezpochyby dán, neboť navrhovatel podaným návrhem zpochybňoval postup zadavatele při zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění a s tím související skutečnost v podobě absence oznámení o zahájení zadávacího řízení.
186. Úřad tedy konstatuje, že v předmětném případě byl dán zákonný důvod pro podání návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy dle § 254 odst. 1 písm. a) zákona navrhovatelem.

K námitce nezákonného věcného obsahu návrhu

187. Zadavatel dále ve vyjádření k návrhu uvádí, že obsahem návrhu je rovněž tvrzení navrhovatele o nezákonnosti prakticky všech zadávacích řízení realizovaných zadavatelem na nákup dlouhých zbraní v uplynulém období (viz odstavce 11 a 12 odůvodnění tohoto rozhodnutí), což ovšem dle zadavatele nikterak nesouvisí s návrhem na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku. Podle zadavatele tímto postupem navrhovatel zneužil institutu podání návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy.
188. Úřad k tomu uvádí, že je čistě na uvážení navrhovatele, jaké argumenty učiní obsahem návrhu. Navrhovatel v tomto směru není zákonem nikterak omezen. Stejně tak může rovněž zadavatel formulovat své argumenty ve vyjádření k návrhu a ostatních podáních Úřadu zcela dle svého uvážení. Jedná se o procesní právo, které je zaručeno všem účastníkům správního řízení bez rozdílu, a tedy navrhovatel ani zadavatel nemohou být na tomto právu zkráceni. Vlastní posouzení relevance jednotlivých argumentů náleží již do procesu právního posouzení věci, které je úkolem výlučně Úřadu jakožto správního orgánu, a nikoli účastníků řízení. Jak přitom vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí, Úřad se argumentací navrhovatele ohledně zadávacích řízení na nákup zbraní realizovaných zadavatelem v minulosti nezabýval, neboť má za to, že v šetřeném případě byl zjištěn skutkový stav bez jakýchkoli pochybností. Pro úplnost Úřad uvádí, že předmětem tohoto správního řízení není přezkoumání postupu zadavatele při uzavírání dílčích (předchozích) smluv na nákup zbraní uvedených navrhovatelem v návrhu, a proto se Úřad těmito zadávacími postupy zadavatele nezabýval. Argumentaci navrhovatele odkazující na předmětné smlouvy vyhodnotil Úřad v kontextu celého návrhu jako snahu o zdokladování (dle navrhovatele nezákonné) praxe zadavatele při uzavírání smluv na nákup zbraní. Úřad znovu opakuje, že předmětem tohoto správního řízení je výhradně posouzení zákonnosti postupu zadavatele při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.
189. Vzhledem ke všemu výše uvedenému tedy Úřad odmítl i námitku zadavatele ohledně nezákonného věcného obsahu návrhu jako nedůvodnou.
190. Ohledně námítky vybraného dodavatele uvedené v jeho vyjádření ze dne 7. 8. 2020, podle níž návrh neobsahuje, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla či hrozí újma na jeho právech, a tudíž by mělo být správní řízení zastaveno, Úřad uvádí následující. Z obsahu návrhu je zřejmé, že navrhovatel brojí proti způsobu zadání veřejné zakázky zadavatelem. Navrhovatel je přesvědčen, že v předmětném případě nebyly splněny podmínky pro zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění postupem dle § 64 písm. b) zákona, tj. zadavatel měl dle navrhovatele povinnost veřejnou zakázku zadávat v některém z otevřenějších druhů zadávacích řízení a uveřejnit související oznámení o zahájení takového zadávacího řízení (či předběžné oznámení). Uvedené tvrzené porušení zákona je zřejmé rovněž z právního titulu samotného návrhu, když navrhovatel podal návrh dle § 254 odst. 1 písm. a) zákona (tj. tvrdí, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, ačkoli jej dle zákona byl povinen uveřejnit) a taktéž z opatření požadovaných navrhovatelem, když se návrhem navrhovatel domáhá, aby Úřad v souladu s § 264 odst. 1 zákona uložil zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku právě z důvodu, že byla tato smlouva uzavřena nezákonně postupem dle § 254 odst. 1 písm. a) zákona. Dle Úřadu je tedy z uvedeného zcela jednoznačně seznatelné, v čem navrhovatel spatřuje porušení zákona zadavatelem. Co se týče tvrzené

újmy navrhovatele, Úřad uvádí, že navrhovatel v návrhu přímo uvedl, že popsáním nezákonným postupem zadavatele vznikla navrhovateli i ostatním dodavatelům na relevantním trhu újma spočívající v nemožnosti ucházet se o získání veřejné zakázky a ekonomicky tak profitovat v případě, kdy by s některým z nich byla uzavřena smlouva na veřejnou zakázku. Vzhledem k uvedenému tedy Úřad předmětnou námitku vybraného dodavatele odmítl jako nedůvodnou.

191. Co se týče návrhu zadavatele na provedení ústního jednání, Úřad s odkazem na § 49 odst. 1 správního řádu uvádí, že toto ústní jednání správní orgán provede v případě, kdy je to nezbytné ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků. V šetřeném případě zákon nestanovuje povinnost nařídit ústní jednání a ani Úřad neshledal v rámci správního řízení potřebu nařídit ústní jednání, jelikož skutkový stav bylo možno dostatečně podrobně zjistit z listinných podkladů. Zadavatel se v rámci správního řízení vyjádřil, stejně tak Úřadu sdělil svůj náhled na problematiku přezbrojování PČR (nákupu zbraní). Zadavateli případně nic nebránilo v tom, aby v tomto ohledu předložil Úřadu obsáhlejší argumentaci, považoval-li by to za nutné. Nadto Úřad uvádí, že zadavatele v průběhu správního řízení sám opakovaně prostřednictvím jednotlivých usnesení vyzýval k doložení konkrétních podkladů a skutkových tvrzení, zadavatel tedy dostal prostor pro formulaci své argumentace i tímto způsobem. Vzhledem ke skutečnosti, že má Úřad za to, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, nepovažoval již ani v tomto ohledu za nezbytné provádět další šetření v otázce týkající se přezbrojování PČR (nákupu zbraní). V tomto ohledu je třeba rovněž zadavatele upozornit, že Úřad vnímá jako nutné rozlišovat mezi tím, co je pro zadavatele z hlediska nákupu zbraní komfortnější (jednodušší) přístup a tím, jaké jsou požadavky zákona kladené na zadavatele při zajišťování jeho potřeb. Nelze totiž odhlédnout od skutečnosti, že zadavatelé jsou specifickými subjekty, které své potřeby zajišťují nikoliv prostřednictvím vlastních („soukromých“) finančních zdrojů, ale naopak na zajištění svých potřeb vynakládají veřejné prostředky, a proto jsou do určité míry omezeni ve své smluvní volnosti a vždy musí respektovat zákonná pravidla. Úřad v tomto ohledu spatřuje zřejmou snahu zadavatele dosáhnout svého cíle v podobě postupné unifikace výzbroje PČR, nicméně je přesvědčen (jak ostatně vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí), že postup, který k tomu zadavatel zvolil, je v rozporu se zákonnými pravidly, a zadavatel tedy zde šetřenou veřejnou zakázku nebyl oprávněn zadat v jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona.

K námitce, že zadavatel nebyl povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení

192. Úřad nepřehlédl ani argument vybraného dodavatele uvedený v jeho vyjádření k podkladům, dle něhož byl zadavatel oprávněn zadat předmětnou veřejnou zakázku mimo režim zákona na základě výjimky dle § 29 písm. s) zákona, a tedy není důvod vést správní řízení ve věci zakazu plnění smlouvy. K tomu Úřad uvádí, že zadavatel má v mezích zákona právo na volbu postupu, na základě kterého bude zadávat veřejnou zakázku. Toto rozhodnutí ovšem zadavatel přijímá před samotným zahájením zadávacího postupu, a pokud zadavatel vyhodnotí, že se jeho postup bude řídit zákonem, musí v následném zadávacím postupu respektovat zákonem stanovená pravidla, od nichž se nemůže odchýlit, ani zadávací postup v jeho samotném průběhu vyměnit za jiný. V předmětném případě je přitom z dokumentace o zadávacím řízení, i z vyjádření zadavatele, zcela jednoznačné, že zadavatel zvolil za účelem zadání veřejné zakázky postup dle § 64 písm. b) zákona, tzn. jednacím řízení bez uveřejnění, přičemž uvedené vyplývá rovněž ze smlouvy na veřejnou zakázku. Zadavatel tedy měl

povinnost veřejnou zakázku zadat v souladu s pravidly stanovenými mj. v citovaném ustanovení zákona. Naopak z ničeho nevyplývá, že by zadavatel uzavíral smlouvu na předmětnou veřejnou zakázku na základě výjimky ze zákona ve smyslu § 29 písm. s) zákona, tzn. mimo zadávací řízení, tudíž se zadavatel aplikace tohoto ustanovení zákona zpětně dovolávat nemůže (kdy toto ani zadavatel nečiní, za zadavatele tak dovozuje vybraný dodavatel). Úřad rovněž upozorňuje, že předmětem vedeného správního řízení je výlučně posouzení otázky, zda zadavatel naplnil podmínky pro zadání veřejné zakázky na základě postupu dle § 64 písm. b) zákona (příp. posouzení uložení následné sankce), a nikoli otázky, zda by zadavatel eventuálně mohl naplnit podmínky pro postup dle § 29 písm. s) zákona, přičemž v souvislosti s předmětnou výjimkou Úřad upozorňuje na všechny její zákonem stanovené podmínky, které výrazně limitují okruh možných zadavatelů, kteří by tuto výjimku mohli potenciálně uplatnit. V tomto smyslu lze odkázat např. i na komentářovou literaturu, ze které vyplývá, že *„Výjimku podle písmene s) lze aplikovat pouze Armádou ČR, jakožto subjektem zajišťujícím nezbytnou ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, nikoli například Policií ČR.“*³.

K uložení zákazu plnění smlouvy

193. V šetřeném případě se navrhovatel domáhá uložení zákazu plnění smlouvy podle § 264 odst. 1 zákona.
194. Podle § 264 odst. 1 zákona Úřad uloží zadavateli v řízení zahájeném na návrh podle § 254 zákona zákaz plnění smlouvy, byla-li smlouva na veřejnou zakázku nebo rámcová dohoda uzavřena postupem uvedeným v § 254 odst. 1 zákona. Platí, že smlouva, ohledně níž Úřad uložil zákaz plnění, aniž by postupoval podle § 264 odst. 3 zákona, je neplatná od samého počátku.
195. Podle § 264 odst. 3, věty první, zákona pokud zadavatel prokáže, že důvody hodné zvláštního zřetele spojené s veřejným zájmem vyžadují pokračování plnění smlouvy, Úřad v rozhodnutí stanoví lhůtu ne delší než 12 měsíců, jejímž uplynutím je zakázáno plnění smlouvy; tato lhůta začíná běžet právní mocí rozhodnutí.
196. Podle ustanovení § 264 odst. 4 zákona Úřad neuloží zákaz plnění smlouvy podle § 264 odst. 1 zákona, pokud zadavatel kromě skutečností uvedených v § 264 odst. 3 zákona prokáže zároveň i to, že k ochraně daného veřejného zájmu nepostačuje postup podle § 264 odst. 3 zákona věty první zákona.
197. Úřad v obecné rovině uvádí, že zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku může být uložen pouze ve správním řízení zahájeném na návrh ve smyslu § 254 zákona a za předpokladu, že smlouva či rámcová dohoda byla uzavřena postupem dle § 254 odst. 1 zákona, tedy za zákonem taxativně stanovených okolností; v ostatních případech není možné zákaz plnění smlouvy uložit. Předpokladem pro uložení zákazu plnění je dále skutečnost, že zadavatel neprokáže důvody hodné zvláštního zřetele spojené s veřejným zájmem vyžadující (dočasné) pokračování plnění smlouvy, resp. že neprokáže, že okolnosti případu jsou natolik intenzivní, že by zákaz plnění smlouvy neměl být uložen vůbec. Úřad má tedy možnost v případě prokázání výše uvedených důvodů hodných zvláštního zřetele na základě zákonných

³ Viz HERMAN, Pavel, FIDLER, Vlastimil, a kol. Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek. Plzeň: Aleš Čeněk, 2016, s. 74. ISBN 978-80-7380-595-1.

ustanovení stanovit odklad (§ 264 odst. 3 zákona) nebo od uložení zakazu plnění zcela upustit (§ 264 odst. 4 zákona). Důkazní břemeno ohledně existence důvodů hodných zvláštního zřetele pak podle § 264 odst. 3 a 4 zákona nese osoba, která se jich dovolává, tj. zadavatel [k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 96/2013-234 ze dne 28. 3. 2017, v němž bylo mj. judikováno, že „[z]a situace konkurenčních veřejných zájmů pak nezbývalo než setrvat na podmínce jednoznačně plynoucí z § 118 odst. 5 písm. b) zákona o veřejných zakázkách, totiž že zadavatel musí naplnění důvodů hodných zvláštního zřetele prokázat.“].

198. Úřad výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí shledal, že smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena postupem uvedeným v § 254 odst. 1 zákona, přičemž shledané porušení zákona vede k přijetí nápravného opatření dle § 264 odst. 1 zákona spočívajícího v uložení zakazu plnění smlouvy.
199. Existenci důvodů hodných zvláštního zřetele spojených s veřejným zájmem a vyžadujících pokračování plnění smlouvy podle § 264 odst. 3 nebo 4 zákona v šetřeném případě zadavatel dokládá tvrzením, že pořizované zbraně výrobce Heckler & Koch jsou nedílnou součástí výzbroje speciálních jednotek a exponovaných útvarů a jejich doplnění je nezbytné k zajištění akceschopnosti exponovaných složek PČR, přičemž jejich potřeba je naprosto akutní. K tomu zadavatel doplnil, že předmětné zbraně měly být pořizeny již v dřívějších obdobích, avšak k prodlení došlo především v důsledku trvalého nedostatku finančních prostředků. Jako důkazní prostředek zadavatel navrhl předložené odůvodnění použití jednacího řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona a Systemizaci služebních zbraní. K uvedeným důvodům hodných zvláštního zřetele tvrzeným zadavatelem ve správním řízení Úřad uvádí následující.
200. Podle § 2 zákona o PČR policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“). V činnosti zadavatele, resp. PČR, je tedy třeba vnímat veřejný zájem ve smyslu zajištění bezpečnosti, předcházení trestné činnosti a plnění úkolů podle trestního řádu na území České republiky. Současně je však třeba mít na zřeteli skutečnost, že veřejný zájem je naplňován rovněž prostřednictvím pravidel stanovených pro zadávání veřejných zakázek, neboť jejich účelem je mimo jiné zajištění hospodářské soutěže mezi dodavateli s cílem dosáhnout efektivního a hospodárného vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů. V každém konkrétním případě je tak třeba posoudit, zda s veřejným zájmem sledovaným zadavatelem jsou spojeny natolik závažné důvody (důvody „hodné zvláštního zřetele“), že vyžadují pokračování plnění smlouvy přesto, že jinak (bez existence těchto důvodů) by byly splněny podmínky pro uložení zakazu jejího plnění (porušení ustanovení zákona) bez stanovení odkladné lhůty.
201. Úřad k tomu uvádí, že nezpochybňuje nezbytnost zajištění akceschopnosti exponovaných či jakýchkoli jiných složek PČR, nicméně z vyjádření zadavatele nevyplývá, že by v případě uložení zakazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku došlo k ohrožení akceschopnosti PČR v takové intenzitě, která by zapříčinila nemožnost plnění základního účelu PČR, tj. zejména zajištění bezpečnosti na území České republiky. Zadavatel pouze uvádí, že, by došlo k ohrožení akceschopnosti exponovaných složek PČR v boji proti terorismu a útokům aktivních střelců, přičemž toto tvrzení dále nikterak nerozvádí a ani se již k němu v souvislosti

s argumentací ohledně případného uložení zákazu plnění smlouvy nevrací. Úřad přitom opětovně upozorňuje, že důkazní břemeno leží v tomto případě výhradně na straně zadavatele, tj. Úřad nemůže za zadavatele dovozovat možnou existenci důvodů hodných zvláštního zřetele či veřejného zájmu.

202. Ze smluvní dodací lhůty plnění předmětu veřejné zakázky (tj. povinnost dodat plnění do 20 měsíců od podpisu smlouvy na veřejnou zakázku, nejpozději však do dne 30. 10. 2021, viz odstavec 106 odůvodnění tohoto rozhodnutí) přitom vyplývá, že kompletní předmět plnění smlouvy na veřejnou zakázku může být zadavateli dodán klidně až na konci října roku 2021 (tedy za více než jeden rok od vydání tohoto rozhodnutí). Z uvedeného lze tedy vyvodit, že PČR disponuje dostatečnými materiálními zdroji, aby mohla své zákonem o PČR svěřené úkoly plnit minimálně do dne 30. 10. 2021 (tj. do termínu dodání plnění ze smlouvy na veřejnou zakázku). S ohledem na tuto skutečnost tedy ke dni vydání tohoto rozhodnutí, tj. po vyslovení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, nelze dle Úřadu shledat ohrožení akceschopnosti PČR. Úřad je přitom toho názoru, jak již bylo uvedeno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, že zadavatel si může potřebné plnění zajistit jiným, zákonným, způsobem, než prostřednictvím výjimečného postupu dle § 64 písm. b) zákona.
203. Úřad má taktéž za to, že ze stejného důvodu lze v předmětném případě stěžít v pořízení zbraní smlouvou na veřejnou zakázku spatřovat „akutnost“ tvrzenou zadavatelem. Časové rozmezí do uvedeného data dodání plnění Úřad považuje za dostatečné pro to, aby zadavatel pořídil potřebné plnění v adekvátním druhu zadávacího řízení v souladu se zákonem (a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že dle dokumentace o zadávacím řízení byl postup zadavatele směřující k zahájení zadávacího řízení zahájen prokazatelně nejpozději již v listopadu 2019). Pod pojmem akutní potřeba je dle Úřadu možno si představit spíše situaci, kdy existuje reálná možnost, že zadavatel nebude schopen vykonávat své povinnosti (mj. spočívající v ochraně veřejného zájmu) např. v řádu dnů či týdnů, max. jednotek měsíců, a nikoli situaci, kdy zadavatel pokrývá potřebu, která mu vznikne za bezmála 2 roky od zahájení postupu zadavatele směřujícího k zahájení zadávacího řízení. V obecné rovině přitom dle Úřadu nelze vyloučit situaci, kdy zadavateli vznikne akutní potřeba dodávek, služeb či stavebních prací, a je nucen použít pro zajištění těchto svých potřeb např. jednacím řízením bez uveřejnění, avšak i v takovém případě je zadavatel povinen naplnit všechny podmínky pro postup v takovém druhu zadávacího řízení a rovněž musí platit, že onu akutní potřebu nesmí způsobit sám zadavatel, např. svou nečinností či zanedbáním péče řádného hospodáře. Nicméně je třeba zopakovat, že v právě šetřeném případě Úřad vzhledem ke značné časové prodlevě ve smluvním konečném termínu plnění žádnou „akutnost“ neshledal. Úřad taktéž opětovně upozorňuje, že v předmětném případě zadavatel o budoucí potřebě pořízení nových zbraní a o končící životnosti stávajících zbraní věděl se značným časovým předstihem a mohl tedy na tuto skutečnost, o které věděl, že v budoucnu jistě nastane (a vzhledem k životnosti zbraní zhruba tušil, kdy nastane), zareagovat v souladu se zákonem.
204. Skutečnost, že zadavatel nenalezl v minulosti dostatek finančních prostředků pro pořízení potřebného vybavení PČR, neopravňuje zadavatele k použití jednacím řízením bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona, aniž by splňoval podmínky pro jeho použití. Pokud si byl zadavatel již v dřívějším období vědom nezbytnosti jeho pořízení, mohl učinit kroky k uzavření rámcové smlouvy, která by umožnila pořizovat plnění například v závislosti na dostupných finančních

prostředcích. Je třeba zopakovat, že zadavatel použil druh řízení, který vykazuje nejnižší míru transparentnosti, vnější kontroly a hospodářské soutěže, neboť v jednacím řízení bez uveřejnění jsou sice veřejné zakázky zadávány v zákonném režimu, avšak vzhledem k povaze tohoto řízení je hospodářská soutěž fakticky zcela vyloučena. Současně je tento druh zadávacího řízení postupem podle zákona nejméně formalizovaným a kontrolovatelným. Jednací řízení bez uveřejnění by tedy mělo být skutečně krajním řešením tam, kde není jinak možné zajistit plnění požadované zadavatelem, a v žádném případě by nemělo docházet k jeho nadužívání.

205. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal možnost vzniku případných budoucích závažných negativních důsledků spojených s ohrožením plnění povinností PČR plynoucích z § 2 zákona o PČR, a tudíž neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, které by převážily veřejný zájem na pokračování smlouvy vyplývající ze zákona o PČR nad veřejným zájmem vyplývajícím ze zákona o zadávání veřejných zakázek. Z tohoto důvodu Úřad neshledal ani důvod pro poskytnutí „odkladné“ lhůty, na základě které by Úřad odložil zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku k pozdějšímu datu. Pouze pro úplnost Úřad v souvislosti s výše uvedeným časovým aspektem plynoucím ze smluvního data dodání doplňuje, že je současně zřejmé, že by postrádalo smyslu, aby Úřad dle § 264 odst. 3, věty první, zákona stanovil zadavateli lhůtu ne delší než 12 měsíců, jejímž uplynutím by bylo zakázáno plnění smlouvy, jelikož ani případný odklad zákazu plnění smlouvy o 12 měsíců by zadavateli nezaručil ani částečné pokrytí potřeb předmětných zbraní, když předem musí počítat i s nejzazším termínem dodání ke dni 30. 10. 2021.
206. Vzhledem ke skutečnosti, že v šetřeném případě (v řízení zahájeném na návrh) došlo k naplnění podmínek dle § 264 odst. 1 zákona, neboť zadavatel zadal předmětnou veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení podle citovaného ustanovení zákona a smlouva na veřejnou zakázku tak byla uzavřena postupem uvedeným v § 254 odst. 1 zákona, tj. bez předchozího oznámení o zahájení zadávacího řízení, příp. předběžného oznámení, ačkoliv byl zadavatel povinen toto oznámení nebo předběžné oznámení uveřejnit a současně zadavatel neuveřejnil ani dobrovolné oznámení o záměru uzavřít smlouvu podle § 212 odst. 2 zákona, a současně nebyly shledány důvody hodné zvláštního zřetele spojené s veřejným zájmem vyžadující pokračování plnění smlouvy na veřejnou zakázku, rozhodl Úřad o uložení zákazu plnění smlouvy tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K uložení úhrady nákladů řízení

207. Podle § 266 odst. 1 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu, kterým se ukládá nápravné opatření nebo zákaz plnění smlouvy, též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Prováděcí právní předpis – vyhláška č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, stanoví v § 1 in fine, že paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je povinen zadavatel uhradit v případě, že Úřad rozhodl o uložení nápravného opatření nebo zákazu plnění smlouvy, činí 30 000 Kč.

208. Vzhledem k tomu, že Úřad tímto rozhodnutím ve výroku I. uložil zákaz plnění smlouvy, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
209. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2020000195.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. JUDr. Petra Buzková, advokátka, VKS Legal advokátní kancelář, s. r. o., V celnici 1040/5, 110 00 Praha 1
2. Česká republika – Ministerstvo vnitra, doručováno do datové schránky Policejního prezidia České republiky, Strojnická 27, 170 89 Praha 7
3. C.I.D Praha s.r.o., Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy